

5977 5978

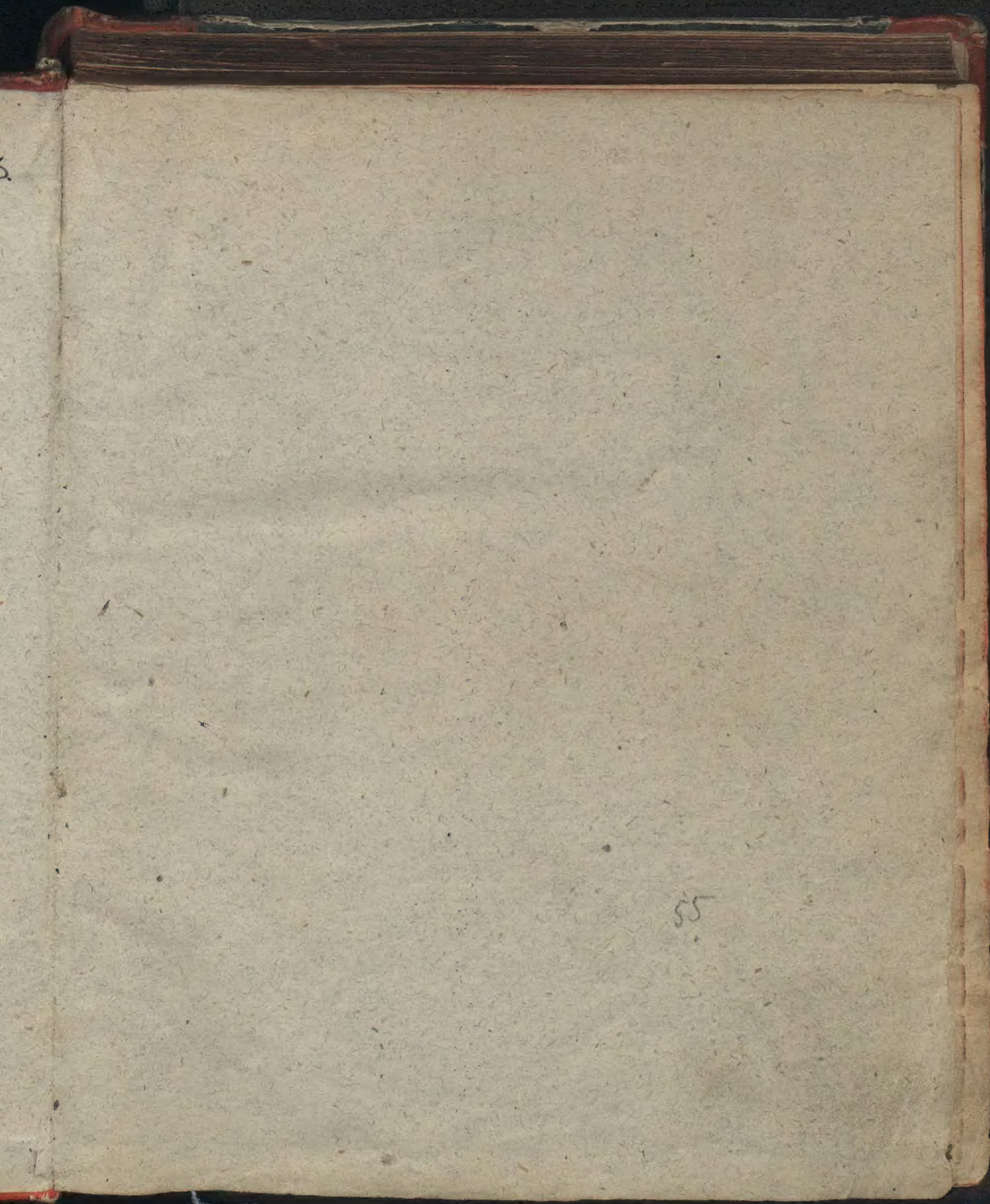
Ms. B. B.

~~Wł. B. B.~~
Nie pożyczają się
do domu.

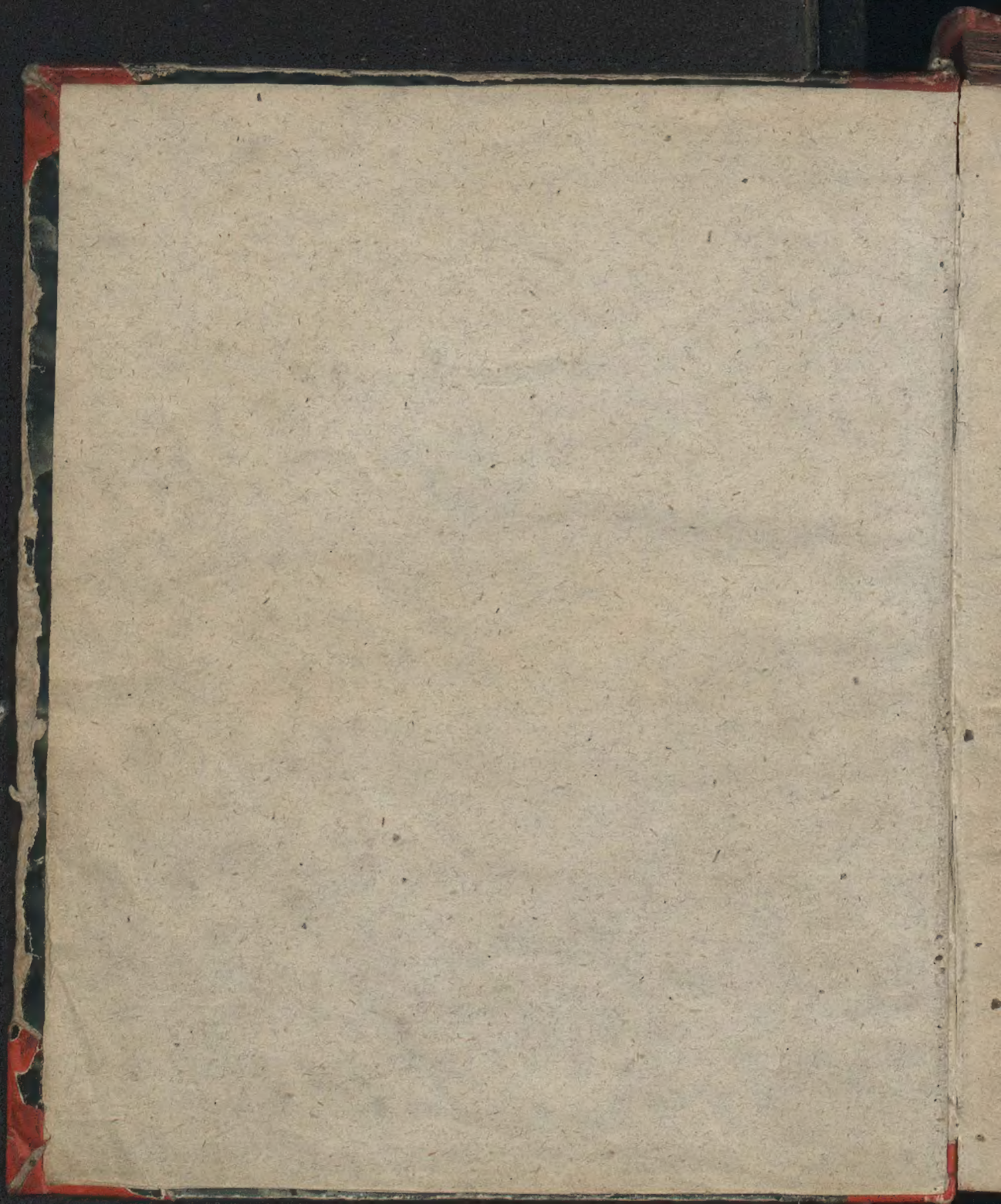
~~Lit. 243. 244.~~

XIX. e. 3. a. b.

55

ELOGIA ET
VITÆ.

FRNCOFORTI
Sumptibus Iacobi
de Zetter,
A^o 1625.

Nicolaus von Bodung
allat. Sant'ist. Anno 1616.

BIBLIOTHECA

UNIVERSITATIS

CRACOVENSIS

1777

59777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

1777

PRVDENTI SENATVI

P. Q.

LEOPOLIENSI, &c.

CUM ante triennium forte, bellica virtute illustrium virorum Elogia, in patrium sermonem, patriis intermixtis exemplis, versâ, vobis offerrem, AMPLISSIMI VIRI, statueram, si studium meum à vobis probaretur, eadem statim ratione, & Illustrium Sarmatia nostra Scriptorum vitas, breuiter colligere, ac vobis ipsdem Patronis dicare & consecrare; idque duplicem ob causam. Prima est, quia, quos hic doctissimos viros collegi, potissimum eos apud vos, aut in circumiacenti Roxolania, cuius vos caput estis, natos & educatos reperij, ac proinde non nisi vobis, vestros populares offerre volui: ut quemadmodum ipsi, maioribus prudentia & eruditione, semper pares esse studuistis, ita & filiis successoribusque vestris, hos eosdem à me breuiter descriptos proponatis, vera & valida virtutis incitamenta. Namque vř scitis, & veteres illi Romani, non alia posteris suis ad res praclare agendas exempla, quam maiorum imagines ac statuas in foro pro templis ponebant, titulis etiam facinorum in basi appositis: quibus conspectis atque perlectis, emulatione gloria excitati iuuentus, nullum laborem ac periculum pro salute ac dignitate patriæ recusarent. Secunda, quia vosmet soli in tota Polonia estis, qui assidue in illo angulo vestro insonante Otthomanum tuba, tibias & fistulas vř sic dicam Musarum cogitatis, & ea constantia inter primas Russiæ splendetis, ut nusquam non habeatis litteras ac litteratos suo honori. Quos, quia ego quoque colo, & vos tales (non blandiendo dico) veneror semper & suspicio, ideo me quoque, quamuis ignotum & immerentem, tenuemque illam scriptionem meam, cum ad

A 2 vos ve-

vos venissem, sic excepistis benigne, ut maiorem tunc à vobis gratiam
retulerim, quam unquam habere sperauerim. Cuius quidem huma-
nitatis tanta, iterum etiam mihi è bello Turcico redeunti exhibite,
ut me gratum etiamnum & memorem serio credatis, en hoc vile ac
leue munus Elogiorum, vestro inchyto nomini sacrum, lubens in vul-
gus emitto, & ut à maligni liuoris dente, pro innato in litteras amore
defendatis, vestra auctoritati & iudicio summitto. Valete, ac ani-
mi mei erga vos communiaque litterarum studia promptitudinem,
aqui bonique consulite.

LECTO-

LECTORI MEO.

MIRABERIS fortasse, LECTOR, quod è tota Sarmatia, non plures tibi eruditos, quam centum collegerim: idq; per totum diuagatus spatium, ex quo sub frigidum hunc axem Apollo cum sororibus suis venerit. Desine quæso, & facti mei has causas breuiter accipe. Primam, quia nostri Sarmatæ, priscis illis temporibus, plus Marti seruire, quam Mineræ, vti & omne genus Scytharum, ac propterea etiam quæ gessere, obliuionis puluere conspersa videmus; quod nemo fuerit, qui calamo perstricta transmitteret posteris. Primus sub hoc Tirione nostro Mecislaus Princeps fidei lucem, & alius cum illa, litterarum splendorem post eum agnouit: propagauit autem per Septentrionis oras, Magnus Jagello, Gymnasio Cracouiensi excitato. Et hinc est, quod viri apud nos eruditi pauci, quia pauca quoq; nunc primum ætates, ex quo erudiri cœpimus. Secunda causa est, quia vt in aliis rebus, ita & in propaganda sui apud posteros memoria, nescio more ne; an errore, nostri sunt negligētes; maluntq; satius, vti eorum fert animositas, laudanda facere, quam quæ fecissent, ipsi laudare: ex quo etiam scripta maiorum egregia, in Bibliothecis Monasteriorum, in scrinijs nobilium, in chartophilacijs eruditorū, passim à tineis corrodi videmus: in lucem vero non emitti, vel quia nō audent se nobilissimis aliorum populorum ingenijs, barbari ad id æui ab illis habiti, exæquare: vel quia patronos sibi, scriptisq; suis difficillime nanciscuntur, cum quisq; Megistanum nostrorum malit sumptus in canes, equos, vestes, seruos, vina aut aromata spendere, quam in ea, quæ æternum per gentes & ætates nomen

suum propagarent. Tertia, quia hic non nisi eos enumerare animus fuit, quibus æternitatis Genius affuit, quiq; ingenii sui specimen non nisi serijs scriptis, posteris probarunt: eorum enim qui nihil, aut leue aliquod argumentum tractarunt, & ipsi alias eruditissimi viri fuerunt, semper infinitus erat, estque etiamnum in Polonia numerus: quinimo & illorum potuisset reperiri multo maior catalogus, cæterum nos haud omnium notitiam, præsertim veterum assequi valuimus. Quæ autem potuimus, ea libentes, vt & alia nostra, in tuum ô Magne Deus honorem, in vestrum ô Poloni mei, ac quique Candidi Lectores, bonum, moliti sumus, quo, & vos isti sciatis, durum quoque Sarmatam, aliquid ingenio valere, & inter cultissimas quasuis gentes, haud inferiorem omnino Polonum, Dei benignitate esse; & illi ipsi, tot inter se excellentibus ingeniis, vel in tanta negligentia, conspectis, sedulius in posterum bonis artibus incumbant, ac litteratos homines fauore & amore prosequantur; quo vel sic, immortalitati sese, felicius suis maioribus, consecrare valeant. Actu quoque, Candide, Vale.

STANISLAI STOSLAVII
ad auctorem.

*Centum Sarmatici monstrasti sedulus orbi
Ornamenta, viros & decus omne soli.
Virtutem haud pateris Starouolsi condier ymbra
Inter virtutes hac quoque summa tuas.*

Simonis

SIMONIS STAROVOLSKI
SCRIPTORVM PO-
LONICORVM

'EKATONTA'Z;

Scu.

CENTVM ILLVSTRIVM PO-
loniæ Scriptorum
ELOGIA ET VITÆ.

STANISLAVS HOSIVS.

QVI Elogia Doctorum virorum scripsere (vti longam *In libello de*
eorum seriem Bartholomæus Keckermanus recen- *legenda Hi-*
set: & nos in Penu Historico fecimus) illi fere omnes *storia.*
methodum suam, vel per modum Alphabeti, vt Pau-
lus Iouius, vel per ætates singulorum, scientiasue, vt
alii, disposuere: putantes se, vel feliciorem sic, legen-
tis memoriam reddere posse, vel faciliorem inueni-
endi vnumquemque, cum opus, rationem. Vtriq; recte. Sed quod v-
trumq; vel ex solo indice nostro, sub finem appposito, facile assequare.
Hic autem seruabimus ordinē Doctissimi viri Auberti Miræ, qui suos *Ordo no-*
ornans Elogiis Belgas, illos priore loco ponendos putauit, qui dum vi- *stra ser-*
uerent nobiscum, priore quoq; seu præstantiore loco fuerant ornati. *ptionis.*
Talem ego inter nostros Sarmatas STANISLAVM HOSIVM putarim,
virum plebeio quamuis ordine natum, omni attamen sæculorum me-
moriam dignum, & inter Theologiæ Candidatos, non minus fulgentem,
quam inter ignes minores Luna. Et quem ita censendum, clarus ille
nostræ Sarmatiæ Orator, claroque genere ortus Otechouius, puta-
uit, vt se indignum calamum ipsius, cum scribendo fatigatus po-
suisset,

*Iudicium
Orechotij
de Hosio li.
3. Dialogo-
rum.
Vfus fami-
liariter Be-
nedetto à
Cosmin,
qui Profes-
sor in Aca-
demia, scri-
psit Latini
sermonis
observatio-
nes. Et ser-
mones sa-
ceros. Biblio-
thecamque
Academiae
plurima li-
bris mori-
ens auxit,
proq; sem-
per augen-
da, certum
consum reli-
quit.*

fuiſſet, ſumere, aut facem lucentem, cum codicem ſacrum legeret, te-
nere, in ſuis Dialogis, palam fateri non erubuerit. Is etenim patria Cra-
couienſis, fundamentis ſtudioſum domi firmiter iactis, laureaq; prima
in artibus obrenta, in tantum in aliis ſcientiis, atque ſimul virtutibus
profecerat, vt ſuis duntaxat meritis, non ſuffragatione aut fauore Prin-
cipum, in Senatum primum Polonicum, & deinde Purpuratorum PP.
Tit. S. Laurentii Cardinalis S. R. E. adſcitus eſſet. Quo in ordine uſque
adeo ab inſigni ingenio, tenaci memoria, corporis dotibus etiam mi-
rabilis extitit, vt iudicii grauitate, conſummata prudentia Senatori-
bus æquaretur. Sed heu inuiſam mortem linidebat Sarmatiz, imo to-
ti Europæ, illum, vnus viri ſplendorem; eiſque ſtamen reſecat emen-
ſis ſupra quindecim vitæ luſtris, iſpis Nonis Auguſti Anni 1579. Con-
ditus eſt in Eccleſia ſua titulari, ſepulcro laterici operis, cui breuis hic
totius vitæ eius decurſus adſcriptus eſt.

D. O. M.

STANISLAO HOSIO POLONO.

S. R. E. PRESB. CARDIN.

VARMIENSI EPISCOPO MA-

IORI POENIT. MATR.

VITÆ SANCTIT. ERVDIT. ET

ELOQ. GLORIA CELEBER.

Catholicæ fidei propugnatori acerr. qui cum antiquæ
probitatis, & Episc. vigilantia præstantiam in humilitate,
caritate, caſtitate, beneficentia expreſſiſſet. Hæret. ſectas
ſcriptis, & conſiliis ſapientis. feruenter oppugnaffet, mul-
tos ab errore reuocaſſet, grauiffimeq; legationibus pro pa-
ce Eccleſiæ, cum apud Carolum V. & Ferdin. Caſ. tum præ-
cipue in S. Concil. Trid. Pii LV. Pontificis nomine felicis.
perfunctus, Chriſtianæ Reip. plurimū profuiſſet: omnium
virtutum laudibus & exemplis ad imitandum abūdans ob-
dormiuit in Domino MDLXXIX. ætatis ſuæ LXXVI.

*Stanislaus Patruo, & Stanislaus Reſcio Patruo beneficiis.
execut. Teſtam. Poſt.*

PLura de hoc viro qui cognoscere volet, legat vitam illius, aut à Sta-
nislaeo Reſcio ſupra nominato, proſa conſcriptum; aut à Thoma
Trece-

Tretero, breuib; poematibus comprehensam, ac tabulis æneis per icones expressam. Hi sui alumni (viri & plurimi alii viri illustres) atque familiares fuere; & postea præclaris honoribus in Ecclesia Dei ob insignem eruditionem condecorati, velut canes pro domo Dei latrantes, aduersus nascentes hæreses vigilas florere. Digni quorum scriptis non fides modo aut veneratio adhibeatur, sed gratia etiam & recordatio à posthumantibus debeat.

STANISLAI STOSLAVII.

*Quem stupuit doctum doctissima turba Tridenti,
Pontificum, toto ex orbe vocata, virum.*

Hosius est gentis laus, fama, decusq; Polona.

Quem tulit, & propria nutrit illa sinu.

*Præsuleq; mitra redimiuit; Roma sed illum
Dignum purpureæ censuit esse togæ.*

*Promeruitq; sua, vt compli, virtute subiret,
Romana sedis cardinis ille vices.*

Felix cardo; fides fors Lechis vera ruissis,

Tunisi tam forti cardine nixa fores.

IOANNES LASCIVS.

II.

ARCHIEPISCOPVS Gnesnensis, vir generis nobilitate, linguarum peritia, & rerum tractandarum usu, toti pænè Europæ notus. Præter enim splendorem familiæ suæ, quam Comites à Lasko, toga pariter ac sago illustres semper ornarunt (& quales inter illos fuerunt, Hieronymus atque Albertus, ex ordine sibi succedentes, in Palatinatū Siradiensem, cladibus Turcarum Sultano tories illatis, Dacisque deuictis, illustres; vt eos seriò Hungarici Annales, atque Polonici commendant: & nos in Elogiis, bellica virtute illustrium virorum fecimus) haud postremam quoque & ipse gloriam genti suæ attulit: cum à puero in aulis Principum nutritus, grauissimas legationes pro patria, tanta cum laude absoluisset, vt paucos sibi pares, in eo munere obeundo haberet: qui & in Concilio Lateranensi magna cum authoritate sui Regis personam gessit, & primus Ecclesiæ suæ Legati nati titulum, ex eo tempore peperit; quamuis & ante illum, semper Archiepiscopi Gnesnenses, Primates Regni, & Principes Religionis in Polonia haberentur. Cumque adhuc Præpositus tantum Posnaniensis, & Regni, Gnesnensisq; Ecclesiæ Cancellarius esset, nummos veteres, signa, tabulas, librosque calamo exaratos, magna indu-

Vide Bonifacium, Cusanum, Vaponium, Kursum, & alios.

Sigif. l. Regu Polonia potentis.

*Primus in
Polonia
statutum
Io. Lascius
scripsit.*

stria collegit. & ut eius æui genius erat, primus iussu Regis Alexandri, *com-
scripsit statuta & Leges Polonia.* Erat enim antiquitatis in primis studiosus, &
in paucis peritus, proindeque constitutiones Regni omnes, privilegia, li-
bertates & immunitates, paucis ante cognitatas, ex archiuo & scriniis de-
promptas, ad notitiam & usum ciuium, in vnum volumen compegit, at-
que in lucem dedit. Præterea, *librum Iuri Feudali* fecit. & *Iuris Magdeburgen-
sis*, quo communiter in Polonia oppidani vtuntur, *libros duos.* Demum, iu-
ris quoque antiqui gnarus, *summa Raymundi Parthenopæi* libros quinque, tum
& alia ad Ecclesiam Remque pub. ac litterariam pertinentia, quæ in char-
tophilatio Ecclesiæ Gnesnensis, à tineis corrosa adhuc latitant: quam ille
annis vno & viginti summa cura atq; diligentia rexit. Et inaugurato nobis
Rege Sigismundo Augusto è vita decessit Anno 1531. 19. Maij, sepultus in
cæmeterio Ecclesiæ suæ titularis, cum tali inscriptione.

IOANNES DE LASKO EX CANCELLA-
RIO REGNI ARCHIEPVS GNESNEN. LE-
GATIONIS NATE AVCTOR. TERRAM FI-
GVLI EX VRBE, ET AB HIEROSOLIMIS IN-
DVCIT. QVA CIMITERIVM HOC CONSPER-
GIT, ET VRNAM GLEBÆ SVÆ HOC LOCI
PONIT. MORITVR TANDEM ANNO D. 1531.

CLEMENTIS IANICII.

*Religionis amor, patria pater, auctor honoris
Gnesna tui, castus cum pietate pudor.
Lascius, ô sancta mors sancta similima vita,
Sic, ô si fas est, sunt mea vota mori.*

STANISLAI STOSLAVII.

*Ausonia toties peragravit Lascius oras,
Personamq; sui Regis in vrbe gerit.
Legatus Lateranam dum discedit ad urbem
Legatos Natos, Natus & ipse parit.*

ANDREAS CRICIVS.

III.

Eiusdem Gnesnensis Ecclesiæ Metropolitana. Natus is maiori in Polonia,
Lenciciensi Palatinatui adscripta, qui, oppidum Canonicorum Col-
legio, & schola ab Academia Crac. Professoribus acceptis, illustre haber;
vbi ille humanioribus primû, dein Cracouiæ Philosophicis studiis ope-
ram posuit, & Alexandrû de Mysczyn, qui post Canonica dignitate, & suf-
fraga-

fraganei munere Vladislauæ ornatus vixit, assidue audiuit. Prouectior
 Lutetiam Parisiorum lustrandæ Galliæ concessit. Inde in Italiam trans-
 gressus, Bononiam se ad percipiendam Iurisprudentiam contulit, eoq; in-
 studio, tantos breui tempore progressus fecit, vt adhuc adolescens publi-
 ce de vtroq; Iure, magna cum omnium admiratione responderit, eosque
 honores consecutus, qui amplissimi confecto studiorum curriculo de-
 cerni solent. Mox in patriam reuersus, non Principi solum, sed omnibus
 etiam, ob ingentes animi dotes gratosus, quæ eum gradatim per hono-
 res, in supremo ad extremum dignitatis fastigio, post obitum Martini
 Deuicy, Archiepiscopi Gnesnensis, collocarunt. Hic prima illi cura Bi-
 bliothecam instruere, veterum scriptura excutere, & manuscripta exempla
 raria conquirere. Quia in re cum alios plurimos viros litteratos sibi coadiu-
 tores habuit, tum præcipue Clementem Ianicium Poetam illum in tota
 Sarmatia clarissimum, ad Præmislensem adhuc, & postea ad Plocensem
 Episcopatum euectus, magno sumptu penes se aluit. Quamuis enim in
 dicendo facundissimus haberetur, multaque rotundo tum ore, contra
 crescentes Hæreses diceret, & grauissime scriberet, magis tamen cum (vt
 & Ioannem Dantiscum Episcopum Varmensem Collegam suum, cum
 legationibus apud diuersos Principes clarum, tum grauib; Poematibus
 scriptis illustrem) ligatum scriptionis genus oblectabatur, quo, Elegias, E-
 pigrammata, & librum Epistolarum, ad imitationem Ovidij, ad amicos con-
 scripsit. Ipse inter togatos Regis consiliarios, & tranquillis & turbidis
 rebus, semper è principibus vnus, cum & doctrina, & vsu rerum, & pru-
 dentia excelleret. Quem Deus Opt. Max. magna Ecclesiæ Polonæ com-
 moda agitantem, altero Archiepiscopatus anno, Cracouiæ humanis re-
 bus exemit, redempti vero Orbis, Anno 1537. ætatis suæ. 54. Corpus
 locum sepulturæ in suo Episcopio sortitum est (succedente sibi in eam
 dignitatem Ioanne Latafcio) die Lunæ. 8. Iulij, tali cum inscriptione.

Rmo IN CHRISTO PATRI D. ANDRÆ
 CRICIO, ARCHIEPISCOPO GNESNEN. &c.
 INCOMPARABILI VIRO, DE RELIGIONE
 ATQVE REPVB. BENE MERITO, MVLTISQ.
 NATVRÆ ET INGENII DOTIBVS INSIGNI-
 TER PRÆDITO, POSTREMVM HOC PIE-
 TATIS MVNVS, AB AMICIS CHARAM IL-
 LIVS MEMORIAM RETINENTIBVS POSI-
 TVM. MORITVR. A.D. MD. XXXVII. ÆTATIS
 VERO SVÆ. A. LIV.

*luris lau-
 reâ Bono-
 nia meri-
 tissimo ac-
 cepit.
 in Præmis-
 liensi primo
 Episcopatu
 Cancellarij
 dignitatem
 gessit.
 Fuit &
 Lauræum
 Coruinum
 Rhetorem,
 cuius nunc
 Elegantiæ-
 rum Ora-
 toriarum
 Hortulus
 extat.
 Asseruan-
 tur hac in
 Bibliotheca
 Episco-
 palis Brons-
 bergæ.
 1130 die As-
 censionis
 Domini
 hora 17.*

CLEMENTIS IANICII.

Omnia solus erat Cricius, quem forsq; Deusq;
 Certabant summis vincere muneribus.
 Sors tandem indoluit quod erat contempta sub illo,
 Maturamq; virum sustulit ante diem.
 Heu! qua restituent misero mihi secula talem.

VITELII.

Victori Ennius Africano adhaesit,
 Augustus quoque Horatium, Maronem,
 Actium Brutus, Archiam Latina
 Flos linguae Cicero, atq; principibus,
 Istos hi celebres viri Poetas,
 Impensa veneratione amarunt,
 Diuinam Cricius Poësim ita arsit
 Magna ut prope par foret Poëta.

STANISLAI STOSLAVII.

Cricius in meritis, vtroque in Iure peritus
 Qui quondam tulerat praemia iure refert.
 Felix per magnos est tandem vectus honores
 Donec & in summo constitit ille gradu.
 Orbaq; vix tanto laetata est Praefule Gnesna.
 Extincti plorat funera mesta viri.
 Mors vitam rapuit non laudem, maximus illi
 Merces perpetui factus honoris honos.

IV.

Scripsit V-
 chanicius
 ille librum
 contra Stā-
 carum Ha-
 resarchā,
 & alium.
 de Sacrifi-
 cio Missae.
 Romanum
 Cathedri-
 sum, Polo-
 nicum fe-
 cerat.

NICOLAI ZORAVII.

Anchora doctorum Cricius fuit atque leuamen
 Quid mirum quando doctus & ipse fuit.

STANISLAVS KARNCOVIVS.

Vir multiplici praeditus eruditione, atque in primis Iuris Pontificii co-
 gnitione: in Episcopatu Vladislaviensi post Iacobum Vchanicium
 constitutus, a fundamentis plane labantem illam Dioecesim erexerat,
 templa a Haereticis profanata aut spoliata innouauerat, vestibus sacris &
 imaginibus, decenter ornauerat, Clerum reformauerat, atque dignita-
 tem eorum auxerat, editis in vsum illorum Constitutionibus Synodalibus Dia-
 cesanis, quibus & Cathedrae lingua vernacula pro meliore informatione ad-
 diderat,

diderat, simulque Seminaria & Scholas, vbi hæc talia, sacris initiandi ordinibus iuuenes, ediscere possent, instituerat, assignatis in alimentum ipsorum de mensa sua redditibus annuis. Cumque vir & in Politicis rebus prudens & bene versatus esset, idcirco multos sibi à Rep. impositos labores, multa negotia, multasque legationes strenue peregr., atque rerum earum omnium testes, *libros Epistolarum familiarium edidit, tum Panegyricos nonnullos ac librum de iure prouinciali terrarum, ciuitatumque Prussiae. Scripsit & Sermones ad Parochos. Messiam. Atque Historiam interregni, post discessum è Polonia Henrici Andegauensis. & Orationem longe disiectissimam, qua eum aduentantem in Regnum exceperat, tum & aliam in Comitibus Varsoviensibus* Ann. 1570. *in Senatu habitam, qua explicantur acta legationis Gedanensis.* Cumque Regem Stephanum, solus, & promulgasset electum, & inaugurasset exceptum, præter morem aurum, & voluntatè dissentientis tum ab electione Archiepiscopi Gnesnensis, qui ipse hanc in rem ius & auctoritatem *Rex in Polonia, non nisi ab Archiepiscopo Gnesn. inaugurari solet.* habet, ideo iste post decessum discordantis, ex Episcopo Vladislauensi in Metropolitanum promotus, meruit & alterum nobis Regem Sereniss. Sigismundum III. legitima iam potestare inungere, Stephano è rebus humanis sublato. Hac igitur in specula locatus, verbo & exemplo regem suum verus pastor paut, plane absque omni reprehensione, vt vult Apostolus, Sacris enim tam sanctè vir pius quotidie operabatur, vt inter sacrificandum & lacrymas effunderet frequenter, & easdem aliis excuteret, scripseritque annis labentibus, egregium *de Ecclesia virag. libellum, tum & alium lingua natia Eucharistia intitulum, cuius dum vixit vehemens assertor enituit.* Quem, cum plurimi, qui se ab Ecclesia, priuata sui cerebri opinione segregarant, paulo diligentius reuoluissent, confestim ad gregem & gremium illius postliminio quasi sunt reuersi, exemplo bono, cæteris in societatem præclari facti adductis; quos tanti viri vel ipsa auctoritas allexerat. Erat enim nomen ipsius propter summam virtutem & eruditionem, tum apud suos, tum apud externos summum; eoque magis inclarescebat in dies, quo magis ad doctrinæ singularem opinionem, vitæ perpetuam innocentiam adiungeret. Quid hic liberalitatem ipsius in egenos? quid munificentiam in Religiosos Ordines commemorare? quid Collegium PP. Societatis I. E. S. V. sumptu operoso Calissij extructum? quid Seminaria, Gnesnæ, Vladislauia, atque eisdem Calissij instituta? Quid Iuris, Theologiæque Magistros in eis? nonne & hinc erunt qui compellent, compellenturque intrare? cum vel ex ipsis scholis tot agmina iuuenum, pietate & litteris præstantissimorum, in singulas Regni prouincias, singulis annis euolent? O magnum & laudabilem Præsulem,

atque vti nam sint, qui se ad præclaram Præfulis maximi virtutum diuinatum conforment imitationem: dignus vti que hoc sepulchri titulo, ac marmoris ornamento, quod in æde à se Calissii extructa spectatur, atque etiam Gnesinæ ante sepulchrum Diui Tutellaris (S. Adalberti) supra fores conclauis 20. Capituli legitur.

D. O. M.

Æternæ memoriæ inclyti Præfulis & Principis D. Stanislai Karnkouij, Archiepiscopi, Gnesnen. Legati Nati. Regni Poloniæ Primaris Primiq; Principis, &c.

Quod præstantium salubriumque consiliorum in Ecclesia & Republica, Dux, author, & moderator semper felicis. Cum exsolutis pie liberaliter & magnifice suis vtriq; muneribus. Erectoq; & fundato Calissij Soc. Iesu Gymnasio amplis. Bursa item Karnkouiana, Seminarioque Archidiœcesano, felici nihilominus ex honesta lautaque parsimonia opum prouentu floreret.

Basilicam hanc venerandam Capituli aliorumq; Collegiorum eius sacerdotalium adauctis liberalitate incomparabili censibus illustriorem reddiderit, luculenter sac. indumentis instruxerit, aram maximam sumptuosi operis iconibus exornauerit XII. clericos ad eiusdem ministerium coemptis in eorum alimenta, iurisq; sacri studium fixis redditibus, instituerit, gratamque in templa complura, cænobia prochodochiaque beneficen. & in clerum vniuersum paternæ charitatis & indulgen. memoriam reliquerit.

Capitulum almæ huius Ecclesiæ metropolitanæ Gnesnen. sis Pro æterna eius requie perpetuum singulis mensibus Missæ sacrificium ad Mausoleum D. Adalberti facien. decreuit, gratique hoc & memoris animi M. P.

Episcopus
cum Cura
niensem seu
viciat. slau.
18. annis
admini-
strauit.

Vixit annos LXXVIII. D. XXIX. Sedit in Archiepiscopatu A. XXI. M. IV. D. V. Obiit Louicii v. r. Idus Iunii Anno Domini M. DC. III. Calissii in templo Societatis Iesu inter sacrarium aramque maximam sepultus,

VITEL-

VITELLII.

Vines perennitatis auro Karnkoui
Lumen decusq; Lechia
Ecclesiæq; columen atque egentium
Patronus & primus Pater.
Oblivione ab inuida te vindicant
Theatra virtutis tua.

ZORAVII.

Mentibus ex hominum prius oliui ad arua Canopi
Tecta euanescent barbara Pyramidum
Calisi quam Karnkoui ampla palatia IESV.
Quæ struxit socijs haud tua curta manus.

STANISLAI STOSLAVII.

Sauromatum proprijs minitatur terra ruinam
Et regni casum Regibus orba timet.
Karnkouius studio ceurobore maximus Athlas,
Sub molem tantiponderis ipse subit.
Sauromatis Regem Samuel velut vngit oliuo
Est modo, ceu quondam v. Etor vbique David
Condere non minus est quam conservare beatum
Qui conservavit conditor esse potest.

Io. Dem.
Solic,

IO. DEMETRIVS SOLICOVIUS.

V.

ARchipræsul Leopoliensis. & Vachocensis primo, postea Sieciecho-
uiensis Abbatæ perpetuus Administrator: equestris quidem ordinis
maioribus, sed tenuæ iam sortis, in Palatinatu Siradiensi natus, non modo
illis ipsis in obscuro versantibus, verum etiam vniuerso Ecclesiastico Or-
dini, virtute sua præluxit, & assecutus est inter Roxolaniæ Magnates su-
preum dignitatis gradum. Quæ enim duæ res in vnum eundemq; ho-
minem raro admodum convenire solent, præstans ingenium, & summa ani-
mi modestia, ex ambæ in illo ita eniterunt, vt de eo ornâdo certasse inter
fese videatur. Nam & in Philosophiæ studiis, quibus primos annos Crac.
in Academia dedit, ita excelluit, vt superiorum ætatum Philosophis inge-
nio doctrinæq; par haberetur. Quo factum, vt nō suis modo, ob eximiam
morum facilitatem, hilaritatemque naturæ, esset gratus, sed externis
etiam quibusuis, atque Magno illi Lipsio Censori eruditorum rigido
& graui, magnopere laudatus; imo toti Europæ, quatuor & viginti
obitis

Illam enim
Hierony-
mo ex fra-
tre Nepoti
I. V. D. re-
gendam
commise-
rat.
Vfus præca-
ptore in ar-
tibus Gre-
gorio Sam-
boritano,
cuius nunc
Ecloga ex-
stant &
Theorisis.

*Labores
Solicuij
pro Rep.*

*Eleemo-
syna.*

*Scripta
Solicuij.*

obitis pro Rep. ad diuersos Principes legationibus, clarus. Primus is Confraternitatem D. Annæ, ardore pietatis in Poloniam introduxit, & cum fere passim, tum inter D. Francisci Religiosos sectatores excitauit. Patres Societatis I. E. S. V. viles in partibus illis, schismate Græcanico à nobis dissociatis, operarios Leopolum introduxit; & cum aliis pluribus per vniuersam Dicecesim suam Ecclesiis prouidit, tum Vestalibus etiam, sub D. Benedicti præscripto viuentibus, in eadem vrbe monasterium erexit. Academiæ Crac. in qua institutus fuit, & cuius solius præceptis ad vitam cum virtute traducendam informatus erat, semper bene voluit, bene fecit; maxime studiosis pauperibus. Tamen effusa erga indigentes misericordia & beneficentia fuit, vt credibile multis videatur, mediocres ipsius redditus, ad vsum tantæ liberalitatis diuinitus, vt aliquando farina & oleum illud Sareptanæ viduæ, auctos interdum fuisse. Feruntque de illo, quod pauperi semel importune eleemosynam petenti, annulum quo secretiores literas obsignabat, non habens quod largiatur, dederit: accidit, vt aliquot post Menses scribens ad amicum, sigillum quod non erat in promptu, in arcula solita quæreret, & ecce inopinato, quem pauperi dedisset, annulum conspiceret. Attonitus itaq; miraculo, procidit in faciem glorificans Deum, & exinde ad largiendum promptior fuit. Fuit & in contemplatione fere totus, in lectione vero Græcorum & Latinorum scriptorum, etiam tum cum in itinere esset, assiduus. reliquitque de talento suo. *Super Psalm. 67. Exurgat Deus & dissipentur inimici eius. Meditationis seu explicationes; vere pias, vere dignas Præsule tanto. Item Fastorum Christianorum libellum. Lutheri Triumphum, contra Thraſonicum eiusdem triumphum, à quodam Lutherano confectum. Prussiam Ducalem, eiusque sub Augusto Rege tumultum. Et hæc ligata Oratione. Soluta vero. In obitum eiusdem Regis Augusti Orationem, & Panegyrim ad Gallos atque Sarmatas: quæ sub nomine probi viri anne&itur Annalibus Cromeri. In Chartophilacio vero suo reliquit, super Euangelia, Psalmos, Epistolas atque Hymnos per annum in templo decantari solitos, expositionem, Ephemeris sacra nuncupatam. Itemque Meditationes quotidianas. Iurii Liuonici lib. II. ac eiusdem Prouincia Topographiam. Familiares autem eius epistolæ, in seriis etiam grauib; rebus scriptæ, innumerabiles pœnè in Czarnobio Vachocensi, sed indigestæ, asseruantur; plurimæ dispersæ: in quibus omnibus stilus electus, recondite elegans, rerum varia cognitio, notatum subrilitas, censuræ maturum quoddam iudicium: & ante omnia nescio quid altum & ingenuum, quod spirat in eius scriptis (legi enim posthuma fere omnia) quodque animum legenti obicit non plebeium. Conditus est ante aram maximam, augu-
sta in*

sta in æde S. S. Trinitatis apud Leopoliem. quam annis circiter viginti *Obiit An*
irreprehensibiliter rexit, ut ex adiuncto testamenti illius, & Para- *1603.*
phrafi Matthiæ Sifinii. S. T. D. in illud, cuique videre fas est.

VITELLII.

*Solicouio praconium
Famamq; factis comparem
Ambire, simi'e est ad facem
Inferre lichnum Phœbeam.
Contermina eius est Polo
Laus, meritaq; superant solum.*

ZORAVII.

*Veni, vidi, hostes vici, semel ore superbo
Cæsar protulerat magna trophæa crepans.
Legatus vicibus viginti quattuor idem
O Solicouitu resonare potes.*

PETRVS TOMICIUS.

VI.

Epispos inter, agmen ducat Petrus Tomicius. Nobilis de domo
Nauis, primum Craconiæ, liberalibus artibus institutus, & laurea
Philosophica ornatus: Dehinc Lipsiæ, post Bononiæ & Romæ, cum *An. 1490.*
politioribus litteris ab Antonio Burgo Hispano, tum Iure Ciuili &
Canonico à Philippo Beroaldo egregie informatus, & Doctor creatus;
Domum reuersus Cancellarium apud Fridericum Cardinalem, ger-
manum Regium aliquandiu egit; quo vita functo, Sigismundo Regi
ad secreta adscitus, breui ad Episcopatū Præmislien. & Vicecancella-
riatum Regni prouectus, officium tanta cum laude domi forisque gef-
sit, ut eo retinente paulo post ad sedem Posnanien. postea ad Craco- *An. 1510.*
uien. anno quinto translatus, tantum gratia & auctoritate, cum apud
Principem & Regni Summates, tum etiam apud externos processerat,
ut secundum Regem, summus omnium haberetur. Erat enim vir qua-
druplici lingua desertissimus, (ut facile ex Latina Oratione illius ad Augu-
stum Regem, & libro legationum, quas pro Rep. obierat, colligere poteris) præ-
terea forma conspicuus, animo excelsus, & ingenio atque consilio ad-
mirandus: in cultu & apparatu splendidus: in pauperes & omnes ali-
os liberalis: in ceremoniis tam Ecclesiasticis, tam aulicis præcipuus:

externorum, oppressorum, ac cleri, iuriumque Ecclesiasticorum, iustitiæ ac veritatis, propugnator acerrimus. Annum agens circiter septuagesimum, febre primum, post hydropis sesqui annum decumbens, nihilominus sui officii munia, citra suam molestiam exequabatur. Tandem superante morbo, viribus sensim destitutus, perceptisque sacramentis Ecclesiasticis, ac rebus omnibus dispositis, legi sibi Euangelium passionis dominicæ mandavit. Quo cum gemitu & lacrymis audito, dum ad verba illa, *Pater in manus tuas, commendo spiritum meum, & hæc dicens expiravit*, ventum erat, spiritum vno nixu efflauit, incredibili omnium dolore ac Reip. iactura. Die XXIX. Octob. Anno partæ per virginem salutis 1535. Cracouiæ. Cuius mortem cum alii plurimi scriptis suis luxissent, tam domestici quam extranei, tum etiam Andreas Cricius Archiep. Gnesnen. tali carmine suum dolorem testatus est.

Petro Tomicio Episcopo Cracouiensi, & Regni Vicecancellario, Auunculo incomparabili, Cricius Archiepiscopus Gnesnensis Nepos, a-
 mari doloris plenus
 posuit.

Tabula in
 suo Orato-
 rio affixa.

Defunctum ploret semper Craconia Petrum,
 Ingenti cuius pastor honore fuit.
 Publica res ploret diris obnoxia Fatis,
 Consilio illius qua bene fulta stetit.
 Ploret Religio: plorent Ecclesia, Clerus,
 Inuictus quorum semper erat clypeus
 Mereat aula suum qua porrigit vna tenorem
 Omnibus, extinctum iam decus esse suum.
 Ingemat & Princeps tam digno orbatus Achate;
 Quo sine succedant, quam sua facta videt.
 Nam Petro extincto vigor aulicus ille refrixit,
 Consilij, eloquij, ponderis, & calami.
 Oppressi ac inopes plorent doctiq; probiq;
 Patronus quorum doctus & ipse fuit.
 Denique plorem ego Nauclerus cui tradita sacra
 Summa Rati: solo hoc remige fretus eram.

Exultent patria pestes & monstra sacrorum
 Hercule ad hac vno cum satis esse nequit.
 Heu Petro color est mutatus vt optimus vno.
 Regni, Aula, Templi, Principis & Populi.
 Ille tamen felix mediis sublatus ab vndis
 Quas scelus ambitio numina laesa mouent.
 Nunc ego Auuncule mi mœrentem hoc carmine mentem
 Testatam volui, cum tibi, cum Patria.
 Tu vita exutus viues tamen: omnia quamuis
 Mors rapiat: in famam non habet illa manus.

EPI T A P H I V M.

Petrus hic & comites artes, prudentia, virtus,
 Maestas, species, gratia & eloquium.
 Quem non ambitio, non dona, non aulica te: hna,
 Sed Regum euexit gloria, voxq; hominum.
 Constitit in sede hac potius, renuitq; supremam,
 Sponte datam: Regni sed potiore bono.
 Templorum columen, Patria laus, norma Senatus,
 Iustitia clypeus, Pontificumq; decus.
 Hac summa, hic tantum. nam non moritur a viator
 Fufius exponet singula fama tibi.

Similiter quoque Ioannes Dantiscus Episcopus Var-
 mienfis, tabulam cum his carminibus pa-
 rieti appendit.

Hic iacet Antistes templi clarissimus huius
 Gentis Tomicia Petrus in Orbe decus.
 E viuis fractus longa agitudine cessit
 Illi quam, Regni sedula cura dedit.
 Ardua tractabat qua saepe negotia: magnus
 Consilio, triplici magnus & eloquio.
 Iudicio quoque sublimi, prudentia, & aequi
 Cultura, constat non habuisse parem.
 Hunc aula & lugens Respublica sensit ademptum
 Cuius presidio commoda multa tulit.
 Omnibus hic post se virtutum exempla reliquit,
 Per quas cum Christo viuunt in arce Poli.

Vir multis
 legatio-
 num fun-
 ctus honori-
 bus, & poe-
 tica lauro
 ornatus.

Aliud eiusdem.

Hoc viuens bustum sibi struxit Episcopus iste
 Prudenter reputans quod moriturus erat.
 Exornauit & hoc pulchrum cum dote sacellum.
 Nec desunt mystis munera larga sacris
 Pauperibus pius & doctus Pater esse solebat.
 Nulli cui potuit ferre negabat opem.
 Quicquid habent sophia duplicisq; volumina luris
 Hauserat in Latys non sine laude scholis.
 Hoc igitur fieri vita durante sepulchrum
 Iussit, & hic oculis vidit adesse suū.
 Qui memor est mortis metuit peccare subinde
 Peccat qui mortū non solet esse memor.

Hanc moriens posuit suo tabellam
 Patrono bene & optime merenti
 Dantisq; requiemq; sempiternam
 Cuius subsidio est Episcoporum
 Adscriptus numero, pie precatur.

IACOBI VITELLII.

Patria quantum, Fideiq; sancta
 Quisque deberet, memorandus omni
 Tempore, ostendis Tomici, docesq;
 Archetypo ipso.

STANISLAI STOSLAVII.

Tomicius patriam decorauit honoribus am; lis
 Nuntius in variis cognitus ille plagis.
 Grata suo natum mater praecepit ouili
 Fitq; ouibus vita pastor imago suis.
 Et tenet aeternam merito post funera vitam
 In vita doctus qui fuit ante mori.

NICOLAI ZORAVII.

Regi commendaſſe animam te Petre ſupremo
 Dum moreris non eſt cauſa ſtupenda mihi.
 Moribus integris vixiſti conſuſio recta
 Ex bene promiſſis non male conſequitur.

PETRVS

PETRVS VOLSCIVS.

VII.

Episcopus Plocensis. Tulliana facundia potius, quam aut generis nobilitate, aut muneris magnitudine, clarus quamuis & hæc vtraque habuerit magna. Istam, quod Plociæ Antistes, inter primos Senatus Polonici Patres numeraretur. Illam, quod Duninorum è profapia deriuaretur, quæ multos toga & sago viros illustres protulit. Nihilominus tamen, in quo tertia hæc diuina Diua (eloquentiam intellige) *Eloquentia* conspicitur, arte vel natura comparatâ, quomodo non longe præstantior. *vis.*

Magis eiusmodi virum faciet? Apud Athēienses profecto magnus putatus est Demosthenes, quia difficillimo tempore supremos magistratus constanti animo gessit. Magnus apud Romanos Cicero, quia nouus homo & obscuris parentibus, Consularem dignitatem adeptus fuit. Magnus & apud Venetos Bembus, patrum nostrum memoria habitus, quia & patricio genere ortus, & inter Purpuratos Patres Romæ connumeratus. Magnus ad extremum & noster Hosius fuit, quod plebeiis parentibus natus, propria virtute, non Senatoriam modo in Polonia dignitatem, sed Cardinalitiam quoque mitram (quod non multis, claro etiam sanguine ortis, contigit Polonis) affectus esset. Nihilominus tamen, omnes isti tales, eloquentia potius sua, atque dicendi felicitate, immortalem consecuti sunt famam, quam aut alia ex prædictis rationibus. Nam & qui magistratus in Græcia, & qui Consulaturn Romæ, aut Cardinalitium galereum in Ecclesia nuper, tam obscuris, quam claris è parentibus nati, gessere, multi fuere profecto, quorum memoria, vel tota iam periit labentibus annis, vel difficulter admodum memoratur, quamuis Fastis inserta reperiatur. At quos præclara virtus, linguaque disertâ fecere beatos, horum ego nomen, memoriamque perennantem existimo fore, obscurissimis quamuis nati *Vera immortalitas fama unde* fuerint penatibus. Quis enim nosset Roxolanum nostrum Orichonium, equestri licet fuerit prognatus loco? quis Lipsium illum Magnum, & omnium eruditorum Aristarchum, non postremâ & iste quamuis fuerit suos inter Belgas stirpis? quis Manutios illos, Politianos, Moretos, Sigonios, nostrumque Simonidem, Socolouium, Gorsium, aut alios infinitos, nisi eos omnes hæc illa talis extulisset. Quæ & Volscium vna, adeo supra alios, vel generis splendore, vel Senatorii ritulâ, Episcopalisue thyræ dignitate æquales extulit, vt non per Polonias solum nomen ipsius, eruditorum sermonibus celebretur, sed per

Librum de
ss. Trini-
tate.

Europam fere vniuersam. In sique Italici scriptores, qui cæteris ingenti subtilitate dicend. que libertate præstare videntur, scripta ipsius, pauca quamuis illa, est optima, suo idiomate reddita habent. Qui autem Latino in sermone viri facundiam cognoscere cupit, legat vel solam illam *Orationem, qua Henricum olim Polonia Regem Cracouiam ingredientem, omnium Regni Ordinum nomine excipiebat.* Vel Epistolas illius, quas in scriis etiam & magnis rebus, ad diuersos terrarum Principes, ex tempore dictare solebat, à Karnkouio Archiepiscopo Gnesnensi, aliis illustrium virorum Epistolis insertas.

VITELLII.

Corpore quantum animus præstat, tantum inclita virtus

Ingenij, quauis nobilitate præit.

Volscius ex veraque sibi nomenq; decuq;

Quasit, insignis stemmate & eloquio.

ZORAVII.

Quid sit flexanimi facundia nosse requiris

Scire hoc ex ipso vel Cicerone potes

Quod si vsum in magno populo & sapiente Senatu

Volscius ostendet quanta sit utilitas.

VIII.

LAVRENTIVS GOSLICIVS.

POSNANIENTIS Antistes. Vir cui mores inculpati, vita sine crimine, Fama apud probatissimos quoque sine macula fuit, qui que idem cum Theologiæ atque Astronomiæ cognitione, naturalem quoque prudentiam, rerumque publicarum vsum & intelligentiam coniunxit, eximia Latinæ dictionis elegantia, quæ scriberet ageretur, comitante. Igitur in Acad. Crac. vtraque Philosophiæ laurea insignitus, & in Italiam excolendo potissimum ingenio profectus, apud Principes viros & scientiarum Coryphæos summo in honore fuit, scripsitque cum Patauianeretur, optimum illum *De optimo Senatore libellum.* & qui solus pæne aditum ei ad Senatoriam dignitatem in patria fecit, Abbatemque primo Ordinis Cisterciensis Sodalium Clare tumbæ creatum, ad Camenecensem Episcopum, deinde ad Chelmensem, atque ad extremum ad Posnanientem, virtutis ergo, sedem erexit, in qua olim Lubranscius ille eruditus sedet, ille inquam de Repub. de Ecclesia sua, deque pauperibus & studiosis optime meritis, & qui ipse diuinis pariter ac huma-

Baccalau-
reatus gra-
dum Anno
1561. sum-
mis.

Lubranscius
collegij
Posnanien-
sis inuol.

achumanis literis Iuribusque ac singulari prudentia præditus, perpetuum sibi monumentum Bonarum artium Collegium Cracouiensis Academiae Professoribus, Posnanix erexit. Goslicius vero inter eos eruditus, scripsit & alium libellum *De Optimo Ciue*, idæam probi & patriam amantis viri, & qualem sese præstare studuit semper: Clarus & carmine pangendo, variisque poematum generibus, claris plerisque ea tempestate viris inscriptis, relictis: tum quoque illa insigni *pro statu sacerdotali Oratione*, cum occulta per id tempus deprauatorum in Religione opinionum lues, & *Machinae* listiarum fraudum laves, inuadeie Poloniam nostram cœpisset: Inflammassetque id malum, quo occultius, eo periculosius è paruis igniculis ortum, totum fere Regnum, nisi ad incendium restringendum mature atque alacriter, ventus hic pastor & custos, cum aliis sacri sui Ordinis viris aduolasset. Facto functus est octogenarius fere senex, meruitque maiorem sepulchrum, in angulo Posnanienfis basilicæ capella erecta, quæ ad lauam introeuntibus maxima porta, occurrit, tali epithaphio inscripto.

*Hanc Versa-
saute in Se-
natu reci-
tauit.*

Illmo & Rmo Domino Laurentio Goslicki, gente Grimalio, territorii Plocensis. Viro pietate singulari, ingenio præstanti, consilio excellenti, candide, aperto, & animoso, Reipub. & Ecclesiæ libertatis amantissimo. eloquentia rara, qui scientiarum insignibus publice decoratus, & ab aliquot Serenissimis Poloniæ Regibus, in precio & honore habitus, post multa varia & eximia in Remp. merita, & complures in grauiissimis & difficillimis Regni negotiis pari fide & felicitate obitas legationes, primo Camenecen. paulo post Chelmen. Ecclesiis vtiliter Episcopus præfuit: deinde ad Ecclesiam Præmislien. promotus, simul claræ tum bæ Monasterium laudabiliter administrauit. Postremo Ecclesiæ Posnan. præsul factus, cum eam feliciter annis sex, mensibus circiter quatuor rexisset, demum designato & adscito sibi legitime coadiutore & successore, septuagenario maiore, viuida senectute gangrena neruorum tactus in pede dextro sensim occupante ad extrema deductus, animam Deo religiose commendauit, & piæ plenus spei reddidit Ciazinii Anno Domini MDCVII. Vltima mensis Octob.

Eidem

*Eidem Executores cum Nepote ex testamento monu-
mentum mæsti posuere.*

IACOBI VITELLII.

*Discitis in ultimo
Orbe termini Arctoi
Qualis ingenij vigor
Quæque mens foret doces
Goslici scripto, optimum
E Patavio tua
Cum Senatorem instruis
Patria, qui aheneum
Sese in hostili impetu
Fortiter murum daret.*

NICOLAI ZORAVII.

*Pulchrum Goslici Italia quod videris arua,
Pulchrum quod Prasul quodue Senator eras.
Pulchrum quod Sophus, Orator, pulchrum q̄, quod Abbas,
Quodq̄ Mathematicus quodq̄ Poëta sacer
Pulchrum at certe, vix dicam tale quid illud
Patria quod laurum c̄, sit vramque tibi.*

IX.

MARTINVS CROMERVS.

*Patria
Cromeri
Bieczoppi-
dum.*

IAcuit post Io. Dlugossum egregium rerum Polonicarum scripto-
rem, annos multos Historia, rerumque nostrarum memoria, quam
Martinus Cromerus Antistes Varmienſis nuper reuocauit atque illu-
ſtrauit. Fuit is in ſubmontana minoris Poloniae regione natus, & in
ſchola priuata primo, poſtea in Acad. Crac. altioribus diſciplinis in-
formatus, & tandem vir factus, tantam ciuibus ſuis, ſplendore proprio
claritatem attulit, quantam ante ſe Biecenſibus, & poſt, vſque in ho-
diernum nemo. Qui eo magis ſuſpiciendus eſt, quod nullo maiorum
ſplendore commendatus, ſuis dumtaxat meritis, ad ſupremum in Po-
lonia Senatoriæ dignitatis culmen peruenerit, quo, nemini de legibus
noſtris aditus patet, niſi equeſtri ordine natis: oppidanis vero & mer-
catoribus diſſimis quamuis, omnino eſt occluſus, quod hi tales pro
plebe, reputentur omnes. Vnde ſi quiſquam eorum, ita inclaruerit vir-
tute,

tute, ut ipsam propter ipsam, non commodum aliquod, aut spem amet, dignusque ex eo, loco altiore in Rep. videatur, primum baltheo equestri donatum, inscribunt albo nobilitatis, tandem ad munia Reip. & honores sentim admittunt. Martinus igitur in disciplinam à parentibus Io. de Cazimiria, viro studio eloquentiæ sapientiæque noto traditus, & in illius sinu indulgentiaque educatus, per omnem honestarum artium cultum pueritiam adolescentiamque transegit, & secundo postquam suus auditor esse cœpit anno, prima Philosophiæ laurea donatus, breui his quibus dixi doctoribus, Augusto atque Henrico Poloniæ olim Regibus multo peregratus, adque Reip. negotia Secretarii nomine admotus, cuncta eius negotia singulari quadam industria tractauit: & posteaquam illa ad Stephanum Bathorem esset deuoluta, inter sanctiores consiliarios, illis iisdem causis carus, admissus, premium virtutis Iusulam Varmiensem, post defunctum Hosium, accepit, adhuc sibi ab Augusto Jagellonide destinatum. Cumque assiduas in Rep. occupationes haberet, & diutinas pro illa, apud Carolum V. & Ferdinandum eius fratrem, Cæsares Rom. aliosque summos in Europa Principes, legationes obiret, traditur tamen litteras humanas diuinasque assidue euoluissè, tam diligenti cura, tam pertinaci in libris studio, ut cum diem sacris, aut ciuilibus occupationibus daret, noctem iis seponeret. Quo factum, ut à negotiorum curis ad Musarum hortos diuertere solitus, compluscula nobis scripta sua reliquerit: quædam & carmine Heroico celebrata, ut est Poëma de Christi resurgentis triumpho, *Scripta*
De aduersa Vitis valitudine Sigismundi Regis. tum & alia pleraque. Prosa Cromeri.
 vero. Dubitationes de vera via salutis. De pœnis sacrilegorum. De celibatu sacerdotum. De dogmatibus Ecclesiæ Catholica, quem librum Monachum appellauit. De vera & falsa Religione. De situ Poloniæ, De rebus gestis Polonorum. De sacramentis Cathedris, De concelebraz Musici, quos Choralis appellamus. Demum Sermones Synodales, quos in Provincialibus Episcoporum congregationibus, ex altiore loco recitauit. Orehonium. Theognidem è Græco Latinum. Atque vltimum Epistolam de Optima poluita ad Senatum Regni Poloniæ, quæ passim Chronico illius operi, ob egregias præceptiones adnectitur. Epistolas vero familiares, plurimas sane cum aliorum Epistolis euulgauit Archiepiscopus Karnkouius, quo cum ipsi interuenerat amicitia: Sed longe plures manu scriptæ apud viros doctos asseruantur. Et Stanislaus Kuczko-
 uius, vir apud Leopolienses Consularis & eruditus, maxime Mathematicis disciplinis, nonnullas nobis, manu ipsius exaratas, & quidem graui in re scriptas, pro sua humanitate legendas exhibuit.

IACOBI VITELLII.

Obruta in aternis iacuiſſet Sarmatia ymbrio
 Vnaq; Lechiaco nox foret imperio
 Ni tua facundiſſime lux diſſuſa Cromeri
 Sarmatia in gentes factaq; reſq; daret.

STANISLAI STOSLAVII.

Natus in obſcura Biecenſi plebe Cromerus,
 Cur proprium vincat quaris honore genus;
 Tollit in excelſum ſapientia ſumma Cromerum,
 Non humilem virtus poſidet vlla locum
 Tempora præſulea cingit doctrina tyara
 Debetur doctis Varmia iure viris.

MARTINVS BIALOBRESCIVS.

ABbas Claræumbæ primum. poſtea Epicoſopus Camenecenſis, non in Concionibus ſolum felix, ſed in Senatu etiam dicenda ſententia clarus & carus; illa tempeſtate præſertim, qua, tot prudentes viri & diſerti, veluti ſtellæ ſplendebant circa Reges ſuos Sigismundum primum, & Sigismundum Auguſtum F. in Senatu Polonico. Quos inter & Martinus haud poſtremus fuit, legationibus præſertim aliquot ad diuerſos Principes feliciter obitis. Sed & in Eccleſia Dei non obſcurum ſortitus locum, incredibili zelo flagrans adeo, vt nihil penitus de præſcripto Apoſtolico prætermiſſe videatur, cum ſingulas Diœceſis ſuæ Paretias ipſus diligenter quotannis inuiſeret, ipſe concionaretur, ipſe cōfeſſiones exciperet, cum Hæreticis diſputaret, dogmata Catholica, cum aliis ſcriptis ſuis legenda fidelibus ſpargeret, tum Orthodoxa Confeſſione, ac Homiliarum ſeu Concionum Poſtilla edita, contra Schiſmata Græcorum Roxolanorumq; inſurgeret, nihilque omnino non ageret, quod vel ad ornandam Eccleſiam, vel ad propagandam vtile fore videret. Quo factum, vt & Hæreticorum, & Hæreſeos nouitati fauentium, acerbiffimum in ſe odium concitaret; imo & ſciolis æui illius, calumniandi, pro ſæculi infelicitate, dederit occaſionem.

VITELLII.

Non centiceps tantum Hydra in Herculem quantum
 Itarum & indignationis in dextre

Vſus opera,
 Matthæi &
 Coſten. vi
 ri doctiſſi-
 mi ex Aca-
 demia, cu-
 ius extat,
 Cohorta-
 tio Ecclē-
 ſiarum Sar-
 maticarū
 ad auitam
 Religio-
 nem.

*Pro Ecclesia, pro veritate bellantem
Bialobrescium diffudit Hæresis, verum
Tamesi in expertum nihil reliquisset
Et nihil in ausum, Antistiti, triumphorum
Amplissima hinc seges Gigantulis fractis.*

ZORAVII.

*Hæreticos contra certat Bialobrescius armis
Pro Romanâ etiam religione mori;
Excipit humana commissâ piacula mentis,
Scribit, perlustrat, subdita templa docet.
Talûs si Præsul, Cleri quid cæteris ordo
Inuigilans proprio quam fuit officio.*

ANDREAS PATRICIVS NIDESCIVS.

XI.

Primus post recuperatam à Moscho per Stephanum Regem Poloniæ Liuvoniâ, Episcopus Vendenfis, Vir omni scientiarum genere præditus, atque ob id cuique docto & probo clarus, maxime cum in Italia fuisset, Boncompagno, Sigonio, Paulo Manutio, Robertoque Turnero familiaris, quibus tantum dicendi peritia commendatus fuit, quantum quisque illorum ex Commentariis eius in duas Cic. *Orationes: gratulationibusq; ad Stephanum Regem, post devictum ter Moschum, nomine Cleri Vartouienfis habitus gustus percipere potuit, de quibus hoc ingeniosum Cochaneus noster lusi Epigramma.*

*lib. Scripserat il-
lius.
lib. Epigram-
ma. secun-
do.*

*Patricius Stephano canit hæc encomia Regi,
Non alio Rex hic, ore canendus erat.
Sicut enim bello Rex insuperabilis ille est,
Patricio eloqui laus ita prima datur.*

Scripsit præerea, librum Fragmentorum Cic. cum Philosophicis rebus Potanui sedulam operam daret. Item, librum Parallelorum Ecclesiæ Orthodoxæ cum Synagoga Hæreticorum. Præpositi Vartouienfis titulo auctus: atque demum de vera & falsa Ecclesiâ lib. 5. Vilenfis Ecclesiæ Archidiaconus creatus, quibus novatorum fraudes egregie detexit, & conatus impios fregit, qui novâ religionis facië, à sincera & pristina alienam, imo cum illa proisus pugna: n. è, nullo literarum præsidio inducere conabantur, Lutherum, Seruetum, Oecolampadium, Bucerum, aliosq; farinæ

In Polonia
quilibet E-
piscopus est
Senator.

huius perditos homines, tum serpentino more venena iacentes de-
preffit, & pernicioſa eorundem dogmata recens conficta, aut rurfum
ab inferis reuocata, ſuis ſcriptis iugulauit. Vir ſane doctus, prudens,
& conſilio maturus, ac eam ob rem, cum aliis viris doctis gratioſus,
tum prudentiſſimo illi morum & ingeniorum cenſori Stephano Re-
gi, qui eam vti altioris genii virum, in altiore dignitatis loco, & ſella
Senatoria collocaturus, nouiter à ſe fundato Episcopatu in Liuania
præfecit. Cui ille breuiter præſidens, multis ante exhaustus laboribus,
vitam cum morte, vel retro potius commutauit, ſequē in Episcopio
funerari iuſſit. Anno CIO IO LXXXIII. Amici hæniſ ſunus proſe-
cuti ſunt: in his Solicouius Archiepiſcopus Leopoliensis, his verſibus
parentauit.

Tu Sunamiti eras viuo dulciſſima Venda,

Tu Nidei ſponſa, decusq; meum.

Te propter patriam liqui, te propter amicos,

Tu mea vel tumulo frigida membra ſoue.

Et item.

Patricius toto quondam clariſſimus orbe,

Fortuna florens ingenioq; bonis.

Regibus ob meritum virtutis gratus, honore

Præſulis auctus obit, hac tumulatus humo.

VITELLII.

Mellea Neſtoreo qui dicta ſtupeſcis in ore

Patricius dulci Neſtore maior erat.

Nam Regum cecinit Mauortii facta, ſuisq;

Fecit vt in ſcriptis hac monumenta ſorent.

XII.

ANDREAS LIPSCIVS.

14
Iuris V. D.

Virtutes
ſuas laus
in Panegy-
ri noſtra
ad ipſum
expreſſi-
mus.

Superest adhuc & exornat ætatis ſuæ gloriam, vir ſæculorum memo-
ria dignus Andreas Lipſki, Magnus Poloniæ Cancellarius & Epi-
ſcopus Vladislauienſis, primo Luceorienſium & Volkyniæ Antistes
Regniq; Procancellarius. Vir ſtudio dicendi & ſapientiæ notus, fe-
rendaque in Senatu ſententia inprimis clarus. Experimento eſt, ſiri-
ptum illud de rebus Regis noſtri Sigismundi III. geſtis. breue quidem, aſt pru-
denter à ſe Romæ editum, cum ſuæ maiestatis Secretarius modo dice-
retur, atque Decas Quaſtionum pro libertate bonorum Eccleſiaſtico-
rum aſ

rum afferenda, luculenter conscripta, cum Episcopatus Cracouiensis post decessum, piæ memoriæ Petri Tylicij, Administrator esset, & in Collegio Canonorum Scholastici titulo ornatus præesset. Tum demum *Observationum Iuris* valde probatus liber, in duas Centurias diuisus, & qui pæne solus aditum sibi ad honores, & Episcopalem thyraram fecit, licet hoc ipsum & familiæ dignitas, præclaræ virtuti coniuncta promereretur.

VITELLII.

*Quis quantuq; Deoq; Principiq;
Sic Lipski & Patria, Reiq; quantum
Publica studeat docet diserte
Hoc fama Imperio loquens in isto
Lips.ij memoranda facta, sæculiq;
Absque omni inuidia canenda seris.*

ZORAVII.

*Antistes Lipsi ac vt Cancellarius esset
Hoc tibi doctrina & nobile stemma dedit.
Antistes digne ac vt Cancellarius esses
Munera doctrina, hoc sola dedere tibi.*

STOSLAVII.

*Lipsius haud dubitat legum præscribere leges
Et facit in gemino viuere iura libro.
Nè bene iudicio seruetur mortua lex est,
Neglectoq; iacent iura sepulta foro:
Quomodo seruentur Lipsi docuere libelli
Non poterunt vnquam iura Polona mori.*

MARTINVS POLONVS. XIII.

Ordinis Prædicatorum Professor, de nobili familia Streporum, apud Nicolatum II. Pontificem Romanum Pœnitentiarius, virtutibus & doctrina insignis, vt qui non familiæ suæ modo, sed totius Poloniæ fere, sub id temporis, lumen clarissimum fuerit, quod prius tum ex Polonis, idque solus, scriptis inter extraneos inclaruerit, vnde & Polonus, à gente cognominatus est, ac si Scylurus ille Scythia, quod alium è Scythia parem sibi ingenio non habuerit. Inter cætera

*Primus è
Sarmatia
scriptis a-
pud externos
inclaruit
Martinus.*

igitur ingenii & stili sui monumenta, reliquit Martinus noster *summam* *Iuris Canonici*, quæ Martiniana vocatur. tom *Chronicon Summorum Pontificum* atque *Imp. Romanorum*, summa Latini Sermonis venustate ac puritate comprehensum. Quæ ob causam, cum & Summo Pontifici supradicto, & suis in patria Principibus, magnopere gratus esset, in Gnesensis Ecclesiæ Archiepiscopum, post Philippum de domo Vieniatarum Anno Domini 1278. Sublimatus fuit. Quo tempore sedes illa, ob frequentes Summorum Pontificum mortes, sex annis ex integro vacauit. Confirmatus itaque & inauguratus Romæ, dum Boleslao Calissien. & Præmislo Polnaniën. Ducibus euocantibus in patriam pergeret, apud Bononiam infirmitate correptus, diem extremam clausit, & in Cænobio D. Castoris FF. Prædicatorum ante Sacristiam sepultus quiescit. Anno 1279.

CLEMENTIS IANICII.

Munere Pontificis Monacho data Gnesna, sed illi
Dum redit infelix Felsina busta dedit.
Tam cito cur moreris Legum, Iurisque, perire?
Non potes an stygias vincere lute Deas?

VITELLII.

Io. Dlugossus.

Ne totum sibi vend: cet
Iactabunda sui Romulea ingenij
Tu Marsine tuo potens
Ostendis q. nio, nos medio Arcadum
Nequaquam grege proditos
Hoc vitas celebrans Pontificum facis.

XIV.

IOANNES DLUGOSSVS.

ALias Longinus dictus. Io. Dlugossi de domo Wieniana, Præfecti Corcinenlis F. Canonicus Crac. nominatus Archiepiscopus Leopoliensis, liberorumque Cazimiri Jagellonidis, Regis Poloniæ, præceptor, eo quod in Academia Crac. optimis artibus à fundamentis esset eruditus, earumque laureis pro more insignitus; primus iple, in signum gratitudinis, & rei litterariæ incrementum, auctor Contubernij Iurisperitorum & fundator extitit. Idemque faciscentium Ecclesiarum instaurator, & Xenodochiorum, pauperumq; omnium communis velut pater. Sed & rerum à Polonis gestarum ipse primus scriptor & illustra-

tor, quamuis ante eum Cadlubus Episcopus Crac. suis Commentariis connotauerit, verum quia connotauerit tantum per modum Epistolarum aut Dialogi, non filo Historico seriem rei scripserit, idcirco primas huius nostri damus, vt qui & *Circumiacentium populorum fortia, aut secus facta, veraci calamo depinxerit.* quare & in lucem prodire haud permittitur, quod pleraque sine respectu scripserit. Confecit insuper & *Ecclesia Cracouensis Acta, & Beneficiorum in Diocesi illa Ecclesiasticorum synopsin*, vbi omnes omnium Paretiarum immunitates, erectiones, & prouentus in certas classes disposuit, manuque & ingenio indefatigabili connotauit. Vir enim indefessæ mentis aciei & diuinæ prope memoriz fuerat, cui & arguta verborum ac sententiarum compositio non defuit. Præterea pietas sincera, deuotio summa, contemplatio rerum diuinarum assidua: qui & ieiuniis disciplinisque asperimis, & orationibus prædicationibusq; assiduus, & Regis insuper negotiis distentus, mirum quomodo tantum temporis descriptioni lectionique insumere potuerit. Plura de eo cognoscere qui exactius vult, legat vitam illius à Felice Herborto, Tomo illius primo per se euulgato præfixam, & morum castitatem, animi demissionem, laborem assiduum, humanarumque rerum contemptum, luculentissime, in ipso fuisse perspicier.

Scripserunt ante Cadlubum ad huc res gestas Polonorum, Gal-lus Anonymus & Bas-ko Custos Posnaniens. Scripsit & vitam S. Stanislai atque aliorum sanctorum Hungarorum & Polonorum.

VITELLII.

*Homerum Achilli subnanti in hostico
Inuidit olim Rex potens
Suiq; talem buccinatorem magis
Optabat in factis dari.
Qui Sarmatis Dlugosium inuideat eris,
Ipsumq; cælo subuehet.*

ZORAVII.

*Es longus scriptis Longine ab origine longa
Nam repetis longo gesta Polona stylo,
Longus es autor eras quia iura studentibus adis
Hæsuræ longo tempore menti hominum.
Longus es aut quia auus, pater aut tu corpore longo,
Et res & nomen quam bene conueniunt.*

STOSLAVII.

*Historia est lux vera canens, si falsa cenebra,
Vera potest aliquid, falsa docere nihil.*

Historia

*Historia est lux vera refert nam cuncta Dlugosi
 Ut tua lux latitet terra Polona sinis,
 Crimina ceu densas horres spectare tenebras
 Hac certe aut ista luce videnda times
 Crimina dum celas, celas cum luce tenebras
 Ob tenebras lucem non bene carcer habet.*

STANISLAI STOŚLAVII.

*Sarmaticam seriem repetens ab origine rerum
 Omnia quidquid erant vera Dlugosse refert
 Historici prima est virtus describere verum
 Non virtute cares, cur? quia vera refert.*

STANISLAUS RESCIUS.

XV.

*Legatione
 Rescij.*

*Restat hac
 de re Ora-
 tio ipsius.*

Religiosorum hominum in cœtu Stanislaus Rescius pius Abbas familiam ducat. Is patria Polnanienſis, à teneris fere annis in ſinu Magni illius Cardinalis Hoſii educatus, bonas artes, & bonos mores imbibit, illiusque ipſius exemplo ad pietatem informatus, per omne tempus Concilii Trid. quo ex omnibus Orbis partibus, ſarciendæ in Eccleſia Catholica concordix, præſtantiſſimi quique Theologi, præter Antiltites, à Principibus mittebantur, Secretarii titulo ornatus in eius familiaritate vixit. Doctotis laurea poſt Canonicaque apud Varmienſes dignitate aucto, in Gallias ad Henricum Valeſium Poloniæ Regem renunciatum, legatio Romæ obuenit, ut illi nouam eam dignitatem nomine Cardinalis ſui gratularetur, fidemque ſimul, ſubiectionem, ac ſalutem d. ferret. Inde reuerſo (Deo ad altiora viam ſternente) ſigillatoris officium in tribunali S. Pœnitentiariæ commiſſum, ac tandem à Rege Stephano in patriam reuocato, Abbatia ſodalium ſacrorum Andreouienſium data. Qua auctus, legatum ad Gregorium XIII. & Sixtum V. Pontifices Max. R. gis ſui ac Reip. nomine egir. Iterum iuſſu Sereniſ. Sigismundi III. apud Remp. Venetam, Ferdinandum Heturix Ducem, in Regno Neapolitano, atque demum apud Clementem VIII. cui & obedientiam nomine ſuæ maiestatis fecit, & in cauſa Canonizationis D. Hyacinti plurimum laborauit. Cumque acerrimo eſſet ingenio, & eximia animi magnitudine, inter tot negotia, tamque ſerias occupatio nes, ad hæreſes clam è Germania Hungariaque in Poloniam ſerpentes reprimendas, cum ingenii neruos, tum

uos, tum actiones omnes contulit. Testis est imprimis liber pro augmento Fidei Orthodoxæ conscriptus, & alter pro defensione Patrum Soc. Iesv. itemque alius eadem in materia Spongia intitulatus. Quibus adiunxit Ministromachiam, Atheismos & Phalarismos, Vitam Hostii Cardinalis. Paraphrasim septem Psalmorum Pœnitentiarum, Admonitionem Polonicam. Sermones de Sacerdotio. Pia Progymnasmata. & lib. Epistolarum familiarium, deq; maiestate fœdis Apostolica Tractatum.

IACOBI VITELLII.

*Talis Roscius inter eruditos
Quale Roscius vnus in theatro
Con solus populi approbationem
Et plausum sibi comparasset omnem.
Tam felix fuit eruditione
Vt suada merito medulla dici
Corculum sapientiæq; possit
Suavis Roscius in Latinitate.*

B. IOANNES CANTIVS.

XVI.

A Boppido Canti, in quo natus, cognomentum B. Ioannes induit, qui a puero, mente in assidua diuinarum rerum meditatione defixa, totam ætatem in innocentia, morumque sanctitate transegit, & ut primum per ætatem licuit, Cracouiam excolendi ingenii causa ad Academiam se contulit Philosophicisq; ac Theologicis rebus sedulam operam impendit ita, ut quod aliis sciendum aut faciendum altiore ex loco didiceret, id totum ipse in exemplum re ipsa præstaret. Doctor renunciatus, Epistolas D. Pauli, postea libros sententiarum Petri Lombardi, atque tandem Summam D. Thomæ, multos annos, magno discipulorum concursu explanauit. Illoque sane doctrinam sacram nemmo aut in scholis doctius interpretatus est, aut copiosius in concionibus, addam & efficacius enarrauit; siquidem & Turci ipsi atque impii Saraceni eum prædicantem Christum Crucifixum patienter audire non abhorrent, qui martyrii corona flagrans, quaqua sese Hierosolymitano in itinere vertit, iis, vitæ neque rerum suarum metuens, exprobrabat mentis æcitate, falsumque vatem Machometem, verum Seruatorem Christum prædicabat. Adijt & vrbium dominam quater, ut corpus maioribus mansuefaceret afflictionibus, flagris insuper formati adijt,

*Primam in
Philosophia
lauream
An 1415.
consecutus
est.*

*Quater
pedes Ro-
mæ adijt,*

E litis

litis horis in seipsum sæuiens. Vnde quæsitus aliquando, cur sæpius frequentaret urbem, cum nullum in Curia beneficium procurare de iunimo Ilcussiensem Parochiam suæ curæ ab Vniuersitate commissam, consequenti se vltro resignaret. Respondit se istud fecisse graui onere Curæ Pastoralis pensato, quod officium eiusmodi assidua pastoris præsentia indigeat, & Academica similiter statio, cui prius nomen dederit, integrum, non vero dimidiatum hominē requirat, se autem non posse, neq; etiam velle, per substitutas personas satisfacere vtrique officio, sed vni rei vnum semper intētam esse oportere. Illud vero propter expianda piacula facere, quo enim frequentioribus esset peregrinationibus afflictus & turbatus, eo feliciorem in cælis quietem sibi promeruisset. Cui bono & castitatem à puero, vsque ad extremum spiritum, inuiolate seruauit, & vt fomitem concupiscentiæ domaret, à quo tempore nomen Theologi publice est adeptus, carnibus semper abstinuit. Vtque omnes concupiscentiæ neruos ex animo elideret, atque vsui carniū sibi interdiceret, iussit carnes sibi astrictas, & statim ab igne dare, quibus os vultumq; sibi calentibus percutiens & adurens, in talia, ad sui correctionem prorupisse traditur, carnes caro expetiuisse cupida, vescere igitur illis feruentibus & ab igne. Atque simul dicto in Orationem prouolutus, petit eiusmodi tentationibus liberari, quæ & pruritus libidinis ex se excitarent: exauditusq; est suppetiente Deipara virgine, quæ cum puero dulcissimo Iesu comparens, seruum sibi candidum, conseruatæ Virginitatis præmium, futuraque tesseram gloriæ porrexit, atque deinceps multoties, orantem in atrio Collegii, per imaginem allocuta est: quæ sacra imago in hodiernum quoque, eodem in loco asseruatur veneranda. Mendacium autem adeo abhorruit, vt & à prædonibus per viam spoliatus, veniam postularit, quod reconditione vestis in parte, nummorum oblitus, dixerit perterritus se plus pecuniarum non habere. Ac proinde fugam properantes vltro ipse renouauit, rogauitque vt asportarent & reliquum, modo se mendacii vellent excusatum habere, quod non ita cito timore excusso sese recollectisset. Mirati illi candorem viri sancti, & numine quodammodo inspirante perculsi, non modo pecuniam ablatam restitunt, sed vitæ etiā emendationem prouoluti ad genua pollicentur. Domi in consultationibus publicis, inque tota conuersatione rectitudinis amās, semper illud tritum præ oculis habere solitus erat *Obsequium amicos, veritas odium parit.* Quam propterea quando dicto acerbiori læsus ab aliquo fuerat, hæc secum cogitare tacitus consueuerat.

Conturbare caue, non est placare suauē

Infamare caue, nam reuocare graue.

Quod symbolum & mensæ suæ, sedilibus, parietibus, atq; libris ad extremum inscriptum habuerat. Que vero miracula in vita, aut defunctus gesserit? hæc vide apud Petrum Scargam Soc. Iesu Theologum, in vitis sanctorum, tum apud alios fide dignos viros. Scripta autem sua, præcipue *Libros tres super Matthæum, & Sermonum librum vnum* communitas Academica in archiuo, tanquam thesaurum preciosissimum asseruat; simul & togam illius Philosophicam, quam indutus Artificæ *Mos Acad. Crac. in eligendo Decano Philosophicæ facultatis.* facultatis Decanus (namque & Diuus ipse dum viueret, ter istum honorem gessit) singulis semestribus cōmutationibus, iuramentum suum vniuersitati præstare solet, alius atque alius electus: quæ nihilominus in tam frequenti vsu illacera manet. Ipse morti vicinus, & iam in limine Fati, nimio patriæ cælestis desiderio flagrans, in hæc prorupisse verba dicitur *Heu mihi quæ incolatus meus prolongatus est.* atque simul dicto reuertentem spiritum Christo seruatori suo commendauit. An. 1473. Cuius corpus sacrum in D. Annæ Edibus repositum, sexagesimo sexto ab obitu suo anno, illæsum ac integrum stanneo capulo Iacobus Clepardiensis Canonicus Crac. imposuit, ac tumulum marmore pulcherrimo exornauit. Quem cum anno tertio supra millesimum & sexcentessimum aperuissent illi, quibus id negotii demandatum erat, mira extemplo flagrantia odoris prorupit, & vniuersam ædē impleuit suauitate olente adeo, vt multos in sui admirationem ac venerationem simul raperet; atque imprimis ipsum Cardinalem Macieouium, qui tum languidus ex morbo, voto ad Diui sepulchrum facto, pristinam sanitatem repente obtinuit, donaria obtulit, & Missæ sacrosancto sacrificio ad illius altare peracto, inscribi calici, quem dedit, hoc factum iussit, quod magnificauit Dominus facere cum illo, in rei perpetuam memoriam.

IACOBI VITELLII.

Lucidum Musis decus atque sancta

Verus assertor probitatis olim

Quem Srenati tenet aula cœli

Inclite Cantu.

Rebus afflictis Pater alme, Veni,

Sarmatum, quos ipse tua magistra

Voce formabas, in eos ab alto

Respice Olympo.

XVII.

IACOBVS GORSCIVS.

In Decana-
tu Valenti-
ni de Rana.

Ann 1551.

Ex At dis-
sertatio
pulcherri-
ma Lauren-
tij Siradi-
ensis super
hanc dispu-
tationem
Periodicā
Gorsij &
Herbesti
Academi-
corum
Cracoui-
ensium.
Exiant
praestati-
ones eiusdē
Florentes,
Cracouien-
ses Leopoli-
enses & A-
pologia pro
Academia
Cracou 62.

CRassiore quamuis Masonia aere natus, à puero attamen ita mitio-
ribus artibus imbutus, vt decimo septimo anno ætatis sue, primam
in Academia Crac. lauream meritissimo acceperit, addideritque nobi-
litati generis sui, etiam virtutis nobilitatem, sumptam à moribus & di-
sciplina piorum doctoremq; virorum Academia illius. Cumque iis li-
teris quibus omnis ætas ad humanitatem informari solet, esset institu-
tus, in Græcisque laudabilem fecisset progressionem, sumpta magiste-
rii dignitate, ad publicam Iurisprudentiæ professionem, summa cum
laude accessit, & Doctoris insignibus Archipresbyteralique infula,
tempore labente decoratus est. Quanti porro docendi prouinciam
semper fecerit, ex eo certe apparet, quod laucioribus affluens fortunis,
cum quietus iam viuere posset, cathedræ officio & publico docendi
iuuentutem munere, se non abdicauit, ne ab honesto ctio auocatus.
deesset per ætatem suam florenti iuuentuti, quam semel informan-
dam suscepisset. Cumque pari fere laude in cognitione humani diui-
nique iuris floreret, (quæ laus paucis, nostra ætate obrigit) quæsitam
hanc in scholis doctrinam, vsu & exercitatione forensi sic confirma-
uit, vt ambigerent omnes, ad Gymnasiumue, an ad Forum, an vero ad
Remp. magis foret idoneus. Eidem facient, elaborata illa *De Periodicis*,
De Figuris, *Deque generibus dicenti*, scripta à se edita. Ita quoque, *De vsu le-
gitimo Eucharistiæ*. *De Pastore*. *De Baptismo Prædestinatorum*. *Crusius seu animi-
aduersio in Theologos Vitembergenses*. *Pramunio aduersus insanum dogma*
Franchen Arrianum, & *auerfus eundem Apologeticus*. *Victoria Regiæ St. phani*
Commentaria artis Dialecticæ. *Rhetorices* & *Orationes Præfationesq;* in v. rios
variarum scientiarum scriptores, quibus nihil in eo genere, aut viu melius,
aut doctrina perfectius inuenias. Addidit hisco, *Præstantissimorum viro-
rum epistolas, vltro citroque scriptas, libris triginta comprehensas*. quibus præ-
cipue *Tomicij*, *Choiuuij*, atque *Schidlouecij*, clarissimorum in patria
nostra virorum res gestas, consilia, & Senatus consulta, peruigili ope-
ra ab obliuione vindicauit, atque simul ipse clarus hinc euasit: vel ex
eo non vulgaris scientiæ, aut iudicii æstimandus, qui altum & supra o-
mne vulgus Oratorem Ciceronem æstimaret, eius scriptis incumbere-
ret, doctos quosuis amaret, maxime *Orechouium* illum disertum, *De-
mosthenem* Latinum, ob egregiam dicendi libertatem appellatum,
velut patrem ac præceptorem veneraretur; tum *Melchiorum Pudlo-
uium*,

nium, primo discipulum, post censorem scriptorum suorum. Defuncto curatores testamenti illustre monumentum in Basilica Cracouiensi posuere.

*Scriptis de
Pudlonium
librum pro
Religione
ad Magi-
stratus Po-
lonia.*

R^{do} IACOBO GORSKI I.V.D. ARCHIDIA-
CONO GNESNEN, CANONICO ET AR-
CHIPRESBITERO CRAC. VNIVERSITA-
TIS PROFESSORI, PROCANCELLARIO-
QVE CELEBERRIMO, AC EIVSDEM O-
CTIES RECTORI DILIGENTISSIMO DI-
SCIPVLORVM COPIA CLARISS. SRI-
PTORIQVE DISERTISS. AC PROPTER-
EA MAGNO REGI STEPHANO CHARIS-
SIMO TESTAMENTI CVRATORES ET
AMICI PRECATI REQVIEM ÆTERNAM,
HOC MONVMENTVM POSVERVNT
DEFVNCTO. ANNO MD LXXXV. XVII.
Iunii.

1585

IACOBI VITELLII.

*Non plus disertus, per Latium Arpinas
Ligua potenti, Rex fori & arbitri
Regnabat in Rostris, foraq;
Prasidium Patrie reusq;
Quantum erudito Gorscio ex stylo.
Suauisq; Musa, nomen & inclutam.
Inusitata laude famam
Posteritatem apud omnem habebis.*

NICOLAE ZORAVII.

*Rhetor a si sp. Atis Gorski Fabius fuit alter,
Quod si ius geminum, Bartholus alter erat.*

HIERONYMVS POVODOVIVS.

XVIII.

CAnonicus & Archipresbyter Cracouiensis, nobilibus ortus pa-
rentibus varia eruditione, & iudicii acumine inter doctos sui ævi
viros inclauit, domique primum liberalibus ac Philosophicis disci-
plinis imbutus, in Italiam sese ingenio excolendo contulit, & cum ali-
is doctissimis præceptoribus usus est, cum Hannibale Roselio FF. Min.

E 3 de Obser.

*Hannibal
lis in Tris-
megistum
Tomisunt
XIII. nu-
mero.*

de Obser. Professo, & ad S. Bernard. num Cracouiæ, studii Regente, quem ita coluit ob ingenii præstantiam & amavit, ut omnes eius in Mercurium Trismegistum Tomos ingenti sumptu & cura, additis etiam suis præfationibus, in lucem daret. Ipse imitatus eum in scribendo, disputando, illustrandoque obscuriores Bibliorum scripturas. Et cum passim videamus eos qui in sapientiæ studiis, atque in cœlestium ac diuinarum rerum inuestigatione excellant, ad res publicas ciuilesq; tractandas minus aptos esse; vtramq; laudem Hieronymus noster felici ac in omnes partes facili ingenio suo adeptus est, ut qui Secretarii Regii titulo decoratus, & in aula multa negotia strenue peregit, & in Ecclesia Dei, zelo pietatis ductus magno cum tædio & labore, *libros Ecclesiasticos ad cantum & administrationem sacramentorum spectantes, quos vulgo Agenda dicimus,* iussu Cardinalis Radiuilli, atque Synodus prouincialis Petricouienlis reformauit. Erat enim vir Presbyteratu certe insignis, & cui ad egregiam doctrinam, & præstantem sacrarum rerum scientiam, miram naturæ addiderat eloquentiam. Celebris enim nominis Ecclesiastes fuit, & qui suauis quadam & ornata, eademque graui orationis copia, & ad mouendum in primis apta, non modo vulgus & cœtus hominum teneret, atque ad officium compelleret, sed doctissimorum quoque aures mirifice impleret. Pro rudiorum autem informatione scripsit *Catechismum Polonicum. Indicem Bibliorum, Liurgiam. De B. M. Czesochouien. De sacramento Eucharistia Posnania inuento. De sancto Cazimiro. Pricationes annuas. Sermones in obitum Regis Stephani, aliq; minutiora vernacule. Latine vero. Disputationes in Smiglenfes Hereticos & contra Arrianos. Instructionem Confessorum. Doctrinam circa agonizantes. Manual. Sacramentorum Frenum in Hæreticos Sermones de Sacerdotali dignitate. De cœna Domini. De Resurrectione & Christologiam. Reliquit vero inter alia manuscripta Sermones de Dominica deq; sanctis per annum. De B. Virgine, De So'ennitatum Ecclesiæ ceremonijs, deq; varijs ritibus Catholicorum. quæ ipse olim omnia ad populum ex ambona recitauerat, verum ita in curia executorum distracta à morte, ut nusquam ex integro sperem ea lucem videre. Similiter Chemicæ artis Notas, nam & huius peritus erat. Naturæ senex concessit Anno Christi 1613. sibi quidem suo tempore, Reip. vero litterariæ, Ecclesiæq; Dei laboranti, ac suæ in primis vrbi Crac. nimis præproperè, conditusq; est in Æde B. M. virginis in circulo Crac. quam multo tempore, vigili Archipresbyter cura, subditorum salutis incumbendo rexit, oratibusq; oris filis magnifice Odeum exornauit, atque tabulis testamenti, ut & aliis templis, plurima à morte legauit.*

IACOBI VITELLII.

*Magnus ab ingenio, maior prudentia, ab ipsis
Maximus aut scriptis quoque Pouodunus.*

IOANNES SAMOSCIVS.

XIX.

Magnus exercituum Generalis & Regni Cancellarius, arx & mu-
sus Regum Poloniae, Princeps ac culmen Senatus, custos legum,
defensor libertatum, lumen ac decus civium, commune perfugium
bonorum, fulmen bellorum, terror hostium, deliciae litterarum ac li-
teratorum. Natus is patre Stanislao Castellano Chelmenſe, viro per
multa militiae decora claro, & Regni Senatore amplissimo. Primae li-
teraturae puerilis praecptore vsus Alberto Ostrowski gymnasiarcha
Grasnostauensi: ubi cum celeriter aequales ingenii gloria superas-
set, in Gallias se contulit, ad fontes ipsos ingeniorum, & duces sibi e-
legit in his studiis, quibus animus ad humanitatem informari de-
bet, Adrianum Turnebum ac Dionysium Lambinum, Iacobum ve-
ro Carpentarium in Philosophia, Petrum à Penna in Mathematicis
scientiis praecptorem sumpsit, sub quibus, in tantum deinde profe-
cerat, ut Philosophiae tam plane gnarus esset, quam Plato: Geometer,
quasi Boetius: in numeris, Macrobio similis: in dicendo, alter De-
mosthenes: agriculturam, quasi Virgilius nouit: in Politicis vero ipsi
Stagyraeo par visus in bellis gerendis, Iulio Caesari. Dederat quoque ope-
ram & Iuri, sed iam in Italia, atque in vrbe eruditissimis hominibus,
studiisque affluente Parauina, ubi & Rector Academiae, omnium vna-
nimi consensu creatus, & munere ingenti cum laude perfunctus, *Libros*
de Senatu Romano, multa lectione & eruditione reſertos edidit: tum de
perfecto Senatore *Syntagma*, sic accurate confectum, ut ad veterum et-
iam scriptorum laudem peruenirer. Similiter opus Legum & institu-
tionum Academiae Parauinae, quod antea indigestum & plane negle-
ctum erat, diligentissime ipse reuudit, concinnauit, ordinauit. Extrat
& Oratio eius longe disertissima quam habuit ad Henricum Valesium,
cum legatus à Republic. cum aliis duodecim viris Senatorii Ordini-
nis, missus, ipsum ad Regnum Poloniae capiendum inuitaret. In om-
ni autem Philosophia, tam à Graecis, quam à Latinis conscripta, et-
iam in senectate, diuinorum quam Themistocleam memoriam ha-
buit, ut saepenumero ipsos etiam artium Professores Academiae suae, ob
ingenii

*Praepto-
res Samo-
scij.*

*Academia
in paterno
suo solo co-
didit.*

ingenii sublimitatem in admirationem, & prope stuporem raperet, qui assidue in libris habitantes, nocturna atque diurna manu, scripta doctorum versabant. Iam autem quantus vir bello fuerit? Vide Historicos, Poetas, Oratores, tum gentilicios, tum extraneos quoque, Opmeerum, Bielscium, Bzouium, Michaellem ab Isselc, Mercurium Gallobelgicum, atque alios infinitos: sed maxime Simonem Simonidem, atque Adamum Bursium, illum, vatem præstantissimum, hunc Oratorem, qui sui alumni & commensales pæne, non fortia sua facta modo, sed dicta etiam prudenter ed. cta, atque omnia corporis ac animi delineamenta aut qualitates, exquisitissime cōnotarunt. Ego hic vnicum addam, quod vir in omnia prudens, etiam & in mortem fuerit, funerique ipse sui cantator: & quam ab animo alto & Christiano; vide

IΩANNES SAMOSCIVS.

QVICQVID MORTALE HABVIT. HIC DE-
PONI IVSSIT.

Quare, & ex huius vitæ statione euocari se ab illo summo omnium Imperatore sentiens, sacris se Christianis deuotissime armavit, magnoque & inuictō, uti semper fuit, animo, inter sermones, de æterna illa beatitudine, de præmiis bonorum, obdormiuit Anno 1605. exantlatis sexaginta trium annorum vitæ suæ laboribus, relictoque filio Thoma duodecennali, ex illustri & lectissima coniuge Barbara Comite à Tarnow, qui patris nunc spiritus, ac vere Sarmaticos gerens, ubiq; se intrepidum hosti, pro patriæ libertate opponit: & in Senatum à Rege Sigismundo III. vocatus, titulo Palatini Chiouienfis, non solum ore Magnum illum patrem suum refert, sed etiam indole & ingenio, mitifica memoriæ capacitate, intelligendi acumine, res administrandi auctoritate & solertia tali, ut illi pater non solum patrimonium, sed etiam gl'oriam hæreditate reliquisse videatur.

VITELLII.

*Documenta non tanta Illo, sua dedit
Pollentis Hæstor dextera
Cum Danaüm opes, virosq; fortes, ut gregem
Imbellem ageret a que vreret
Et velat alienus foret T. ucrorum obex
Contra furorem Achilleum
Vt suo in omni non tacendus gentibus
Sarmaticus ille Scipio*

Samoscius

*Zamoscius, Septentrionem qua patet
Lustrauit in victoriis.*

STANISLAI STOSLAVII.

*Certa Senatorum Zamoscius vrbe Quiritum
Quæ fuit in libro formaq; mosq; docet.
Perfectiq; alio qua sit perfectio ciuis
Quisue boni libro nomine dignus ait.
Dum victo toties Zamoscius hoste triumphat,
Laudem Romulidis possit et ille parem,
Consiliūq; suam patriam dum pacis obarmat,
Vera Senatoris forma sit ipse boni.
Quod docet in libris exemplo comprobat in se,
Et pene est libris factus imago sui.*

LVCAS GORNICIIVS. XX.

PRæfectus Tycocinensis, Græcarum pariter ac Latinarum litterarum peritus, variisque in Academiis, in Philosophiæ ac Iurisprudentiæ studio magna cum cura exercitatus; adhæc, diuersarum linguarum & Historiarum peritus, insignem operam atque industriam, in iudiciis commissæ sibi Prouinciæ rite peragendis, collocauit, eisq; ex æquo & iusto administrandis, clarus inter ciues Iustitiæ mystes, extitit; quamquam ab eloquentia magis, grauique genere dicendi innotuerit, quam sibi ex assidua Senecæ lectione comparauerat, ad cuius imitationem *Librum de Beneficijs* conscripserat; opus mehercle pulcherrimum, & ad veterum scriptorum inuidiam. Similiter *libros Dialogorum, Aulicum & Rhetoricam Polonicam*. Nec sane immerito, ei etenim qui ad clauum positus est, necessaria est omnino, iuxta Ciceronis sententiam, oratio & sapientia, qua regat populos, qua stabiliat leges, qua castiget improbos, qua tueatur bonos, qua laudet claros, qua in exemplum proponat iustos viros, qua præcepta laudis & salutis apte ad persuadendum edat suis ciuibus, qua horretur ad decus, reuocet à flagitio, consoletur afflictos, facta & consulta sapiētum, fortium ac iustorum, cum improborum ignominia, nisi resipiscant, prodant actorum sempiternis monumentis. Fecit singula hæc, & habuit in vsu frequenti Gornicius noster, & eloquentia ei non ad gloriam in vita comparandam solum, sed ad famam etiam defuncti augendam profuit. Qui idem, versibus etiam

F . . . plera-

*Eloquentia
positis in
Magistra-
tu summe
necessaria.*

pleraque pangebatur, iis honis quibus à publicis negotiis, ac ciuilibus iuris studio, feriari tibi ac veluti respirare liceret.

IACOBI VITELLII.

*Gernicius facundus erat quando ipse doceret
Qua ratione foret lingua diserta Lechy.*

IOANNES HERBORTVS.

XXI.

*Secretarius
primo. Re-
gius & Ter-
ra. Præmis-
lien. Succa-
mararius e-
rat, postea
Præfectus
Præmislien.
& Castel-
lanus Sano-
censis.
Habuit &
alterum
fratrem
præter Epi-
scopum, qui
Castella-
nus Leopo-
liensis fuit.
Herbortus
eloquentia
& Magna
animas ad
nata vi-
datur.*

Castellanus Sanocensis, cognomen Mediatoris Præmisliensis ob-
tinuerat, quod inter discordes terræ illius ciues, offensas compo-
nere fuerit solitus: vterinus frater Valentini Episcopi Præmisliensis, al-
lius qui ad sacrum Tridentinum Concilium, in quod ipsos omni do-
ctrinæ & sapientiæ Antistites tota Europa magna celebritate conflu-
xisse scimus, à Rege Sigismundo I. Orator missus fuit. Quo cum Ioan-
nes adolescentulus in Belgium à parentibus missus, humanarum litte-
rarum cognitionem breui assecutus, & in Philosophicis disciplinis Lo-
uanii in Gymnasio Porcensi pari felicitate animum imbuit; illustratisq;
Galliæ ac Germaniæ Academiis, disertus & prudens in patriam rediit,
ut & singuli fere de stirpe Herbortorum assolent, qui simul & bellato-
res acerrimi fiunt; licet non pro voto felices. Et Ioannes sane, per mul-
ta militiæ decora clarus, ad Senatoriam dignitatem ab Augusto Rege
meritissimo euectus, ingentem sibi famam, etiam legationibus variis
pro patria obitis comparauerat, sed præcipue illa cum Io. Samoscio, a-
liisq; Senatorii Ordinis viris ad Henricum Regem in Gallias, vbi iam
antea ingens sibi nomen pepererat, editis Annalibus gentis suæ: tum statutis
legibusq; patriis in vnum votamen post Io. Lascium, congestis. Scripsit & Oratio-
nem in obitum fratris sui Valentini, tanta grauitate stili, & dispositione ar-
gumentorum, ut vel hinc sua eloquentia, à diserto illo Orechouio, plu-
rimo æstimaretur, & Regni Senatus Vniuersas, haud aspernaretur Col-
legæ sui in maximis etiam rebus sententiam. Et hinc prouerbiū illud
in Polonia. Herbortus consilio, Duces Ostrogii opibus valent.

VITELLII.

Beata ciuitas vbi ciues sui.

In arduis rebus valent.

Re ingenij sic viribus opulencia.

Stabilire pacem Patria.

Talis

*Talis erat Herbortus, domus gloria sua
Istius & imperij decus.*

FOELIX HERBORTVS.

XXII,

IOannis F. omni fere doctrina liberali imbutus, Oratoria potissimum excelluit, vt non modo inter Premisliensis terræ apices ponendus videatur, sed inter totius Roxolaniæ primates, si rebus bellicis tam fælix, quam ingenio fuisset. Nec illi defuere opes, rei que militaris peritia, imo & corporis vires, & certe maiores, quam ex mediocri statura quisquam æstimasset. Sed fortuna fallax, quæ omnium conatus euertere solet, haud voluit obsecundare ausis suis: eratque peculiare fere, dixerim & Fatale, Herbortis pro patria in acie mori, vt compluribus exemplis inductis Orechouius probat, solus Fælix ea parte infelix fuit, quod parto bellis externis lōge clarissimo nomine, domesticis tumultibus illud aliquantum obscurauerit, belloq; ciuili inferior, amissis aliquot militum turmis, bis ipse captus ab aduersariis fuerit. Dimissus tamen facile, tum propter familiæ celebritatem, tum propter proprias ingenii dotes, quibus inter Dynastas Russiæ, & quietis & turbidis rebus, lōge semper claruit. Antiquitatis adeo studiosus fuit, vt quicquid modo temporis diuturnitate obscurum haberetur, & dignum visu, id ille totum ipse oculis lustrare, scriptis illustrare, & eloqui sui splendore perpolire voluit. Ac proinde veterem illum rerum Polonicarū scriptorem Cadlubkum Episcopum Crac. puluere erutum, notis & sententiis grauissimis exornauit. Commentarios Orechouii de rebus Sigismundi I. & Augusti F. posthumos luce donauit. Similiter vitam Petri Kmitæ Palatini Crac. atque Annales primarii apud nos Historiographi Io. Dlugossi. Scripsit & *Artem Dobromiliam*, seu iuuentutis Polonæ institutionem idq; lingua Polonica, quam ab arce sua Dobromilia sic appellare voluit. Item tres Declamationes oratorias, cum adhuc literis Lutetiæ Parisiorum operam daret, tum syntagmata diuersa Roberto Turnero Ingolstadii informante, quæ postea vir, domi alias in formas transcripsit, sed morte præuentus in lucem dare haud potuit.

*Fatum
Herbortia
domus in
libris Dia-
logorum.*

VITELLII.

*Tam fælix lituūq; literūq;
Herbortus fuit ex utroque clarus
Fælix merito vt teneret, illud
Augusta domus vt monile nomen.*

MICHAELIS GRODZICKI.

*Doctrina Pallas, muniuit robore Maors,
Herbortum fausto nomine caca Dea.
Sed tamen & felix longo f. licior esses,
Si Dea rem potius nominis illa daret.*

IOANNES COCHANOVIVS.

XXIII.

Gente Coruinus, patre Petro, qui Terrestris (vt vocant) Iudicis officio in Palatinatu Sendomiriensi fungebatur matre Anna de Bralaczow Odrowazowna, spectata pudicitia, priscique moris scemina, Siczynæ, in villa paterna natus est, anno reparatæ salutis 1532. Post patris obitum, quem puer amisit, in seuerissima matris disciplina, vna cum quinque fratribus educatus, cum prima litterarum rudimenta, insigni cum profectu in patria deposuisset, miro comparandæ, eruditionis flagrans desiderio, in Germaniam primo, deinde Lutetiam Parisiorum se contulit. Vbi cum Philosophiæ, Historiæ, linguarum cognitioni, studioque Poetico, ad quod à natura totus ferebatur, & id genus elegantioribus litteris, septennium fere impendisset, in Italiam transit. Quam cum totam lustrasset, Romæ atque Patauî, aliquot annis substitit, viroꝝ doctorum, quorum illic magna tunc erat copia, præsertim vero Robertelli atque Manutii conuersatione illectus. Arque ibi primũ cum Io. Samoscio, Andrea Patricio, Stanislao Fogeluedrio, Luca Gornicio, viris eruditis contracta amicitia, qui poetica illa eius vberitate mirifice capiebantur, & velut Christianum Apollinem in Martiali nostra Sarmatia, omine quodam natum, suspiciebant. Reuersum in patriam Philippus Padneuius, qui Episcopus Cracouien. Cancellarij quoque munus obibat, sola fama notum ad aulam Regiam accersuit: & deletatus amœno, atque eleganti hominis ingenio, cum genusetiam Latinæ scriptionis, quo non publica modo, sed priuata etiam tunc tractabantur negotia, probauisset, Regi Augusto commendauit, & in album secretariorum referri curauit. Quo in officio, cum ad particulares Nobilitatis conuentus, tum ad externos Principes sæpius legationes obiuit. Multa deinde Padneui cura, vt ad Sacerdotale officium eum pertraheret, sed frustra. Vir enim, omnis prorsus ambitionis expers, & liberiori ingenio præditus, quod seueritati sacerdotali, cui forte impar erat, simulare vero eam nefas ducebat, cum moribus

*Olim maximus fuit
Lingua Latina in Polonia usus.
Sed nunc non item.
antea enim
Graeci familiaris &
conomirages
sæpius non
nisi Latine
scribere solebant, aliter à seruitis excludantur.*

moribus aulicis parum belle conuenire animaduverteret, ideoq; potior rem sibi conscientia, quam rei familiaris augenda, parandaque dignitatis rationem habendam existimaret, quietam vitam, litterarumque otium facile purpuris atque infulis anteponebat. Non destitit tamen Petrus Miscouius, qui Padneuiuo successerat, sed validioribus iam machinis, idem vtgere propositum. Præpositura enim Posnanien. satis lauti redditus, quam ipsemet obtinebat, illi cessit. & alia quædam beneficia, à liberalitate Regia impetrauit. Quæ, vt patrono de se optime merito morem gereret, acceptauit ille quidem, vt tamen sacris initiaretur, adduci nunquam potuit. Cæterum posteaquam Miscouius ad tranquillioram vitam in Episcopatu agendam, ab aula se subduxit: licet Rex Stephanus, stipendio mille ducentorum florenorum in Regia retinere eum perciperet, tempus venisse ratus, quo non alieno arbitrio, sed suo iam genio obsecundaret, & sacerdotiorum molestiis, quæ inuito obtrudebantur (iam enim Sieciechouienses quoque, curante Io. Samoscio, ad nominationem Regiam, in Abbatem eum præstulauerant) animum exolueret, Czarnolassium rus paternum rediit: nihilque cunctatus, dimissis beneficiis Ecclesiasticis, uxorem ex nobili Podlodouiorum familia duxit. Quod vbi Samoscio compertum, nolens hominem, quem summa complectebatur beneuolentia, in tenebris vitæ priuata delitescere, Castellani (vt vocant) Polaten. dignitatem, à Rege Stephano impetratam, diplomate Regio transmissio, illi obtulit. Quam tamen ille, vtrique pro egregia in se voluntate actis gratiis, ab omni ambitione longe remotus, acceptare recusauit: præfatus, sua se mediocritate contentum, sumptuosum illum, & decoctorem Castellanium, in villam ædesque paternas non admissurum, qui omnia, quæcunque Cochanouius sibi parasset, absque vllò respectu, per factum atque ambitionem esset absumpturus. Et hæc quidem ille præseferebat, vera tamen obfirmati animi causa fuit, perpetuum vitæ tranquillæ, literarii que otii dulcedo. Quod vel hinc liquet, quod repudiata dignitate Senatotia, equestrem tamen, Sendomiriensem nimirum Tribunatum, non aspernatus est: nullam aliam ob rationem, nisi quod Tribuni, sub tempus expeditionis bellicæ, à cæteris militæ oneribus immunes, arcium tantum asservandarum domi curam gerunt. Hoc igitur pacto priuata vitæ, quam ardentissime semper concupiuerat, redditus, ad studium Poeticæ, quo naturalis impetus eum inuabat, animum appulit. Et in patrio quidem sermone ita excelluit, vt hætenus neque parem, neque secundum habuerit, primusque rem nullis

Officium
Tribunorum
in Polonia.

antea calcata vestigiis aggressus ostenderit, venustatem atque leporem, quo ceteræ cultiores se iactant, nostræ quoque linguæ minime deesse, qua descripsit *Psalterium Davidicum*, *Phænomena*, *Latrunculos*, *Apo-
phlegmata*, *Satyram*, *Threnos*, *Epigrammata*, *Cantilenas*, *Epithalamia*, *Iocos*,
Epithaphia, & id genus alia. Latinis vero poematibus pangendis, ad ve-
teres illos, qui tersioris notæ gloriam consequuti sunt, quam proxi-
me accesserit, reliquitque M. T. Cic. *Aratum*, *Orpheum Sarmaticum*, li-
bros *Eligiarum*, *Epithalamiorum*, *Lyræcorum*, *Ericeniorum* & *Carmen de ex-
pugnatione Polottei*. Hoc in genere vitæ, sex filiabus, filioque posthumo,
ex vxore susceptis, cum omnibus tam publicis, quam rei familiaris
molestiis ablegatis suauissime vixisset, summorumque in Republ. vi-
torum amicitia floruisse: Lublini, Iacobi Podlodouii, contra ius gen-
tium à Turcis interfecti, causam apud Regem Stephanum amicorum
nomine acturus, non sine magno omnium dolore, apoplexia extin-
ctus est. Anno ætatis suæ 52. Tumulatus in municipio Suolenensi, in
paterno gentiliorumque suorum sepulchro.

Frater ve-
ro suus Æ-
neida Vir-
gilij. Rotu-
las seu Can-
tica de vir-
tutibus
scripsit.
Alio ve-
ro, Petrus
Cochano-
uius Gotti-
fredam seu
expugna-
tionē He-
rosolyma.

IACOB. VITELLII.

Postquam iniqui cessit abinde Fatis
Ille Musarum pater atque custos
Ille iucundus bona amenitatis

Dux Kochanovvski;

Tunc ferunt doctas lacrimasse Musas
Ipsum & atratum sua sinistra Phœbum
Flebili dextrâ prope triste bustum
Comminuisse.

Eruditorum Cochanoi honore, &

Gloriâ tanto vnicus antecellis

Fontibus Graiis Latijq; quanto
Amplius hausti.

STANISLAI STOSLAVII.

Magne Cochanoi vates, & maxime vatum
Quos tulit & quondam terra Polona feret.
Sarmatica potius celebrent tua gesta Camæna
Non nisi Diuarum sunt celebranda metro:
Quod si foret cui iam oblita est Musa laboris
Tetna post mortem lingua liberq; canet.

MATTHÆVS PISCOREVIVS.

XXIV.

Quidni Piscoreuium cæteris illustribus annumerem, qui soluta pariter ac ligata Oratione pollens, patrii Iuris, diuersarumque gentium morum peritissimus fuit, atque eo nomine Principibus in Rep. viris, & in his, Io. Samoscio harum artium non ignaro, in primis gratus, etiam Regi Augusto fama notissimus, in cuius obitum *scripsit funebrem Panegyrim*, longe disertissimā. Erā turbulentis Bellonæ castris, ad blanda quietaque Musarum otia conuertens, pleraque Latina per otium vernacula reddidit, tum in *Nuptias quoque Io. Samoscij Panegyrim gratulatoriam* edidit. Addidit & Oeconomicorum libellum, egregium ingenii & stili sui monumentum; atque demum *Funebrem laudationem Serenissimæ Anna Jagellonia Polonia Sueciæq; Regina*. Familiares habuit Io. Lasicium atque Io. Crafinium, quorum alter scripsit *ingressum Polonorum in Valachiam, & cladem Daniscanam*; alter vero *Poloniam & belli Liuonici, atq; Ducis Moschouia contra Liuones Commentarios*.

IACOBI VITELLI.

Tanto illustrior est domus
Quanto stemmatibus suis
Quasitam artibus optimis
Gloriam adauxit.

Sic Piscoreuius, suo
Insignis genere, efficit
(Hæc illustrior vt foret)

Paginam vitramque.

IOANNES LEOPOLIENSIS.

XXV.

DVos nobis eius nominis fortissimos in Hæreses Athletas, vrbs Leopoli edidit, Academia Cracouiensis educauit; ætate quamuis dispares, at virtute & doctrina pares; professionisq; & ingenii similitudine coniunctos, atque ideo sub vnum, quod aiunt, myconem includendos. Et prior quidem, tempore paulo antiquior ad Ædem B. M. Virginis in Circulo Cracou. Concionator fuit. Posterior, Cathedralis ibidem Ecclesiæ Ecclesiastes: iste *viuificapassionis Ch. isti Historicam explanationem, cum doctissima applicatione ad Sacrificium vtriusq; testamenti*, edidit: ille,

Erat &
tertius Io.
Leopoliens.
Professor in
Acad Cra.
postea Ar.
chiepresby-
ter Crac.
cui iridem
Biblorum
Polonica
lingua in-
terpreta-
tionem as-
scribunt.

ille, primus sacra Biblia vernaculo sermone reddidit: vterque vero in Acad. Crac. S. T. D. & Professor, vterq; S. Floriani Canonicus, & in insectandis atque exagitandis perpetuo Hæreticis acerrimus fuit; & quod maiore admiratione dignum est, vterque ea in animis hominum permouendis facultate, vt nemo temporibus illis, maiorem audientium coronam cogeret. Alterum Canonici Cracouientes, alterum Ciues his verbis celebrarunt.

Hoc tumulo moriens poni sua membra Ioannes
Iussit, patria cui terra Leonis erat.
Eloquioq; potens vigilans & pastor ouilis
Nam docuit ciues iura sacra Dei
Moribus ac vita cursu suauissimus omni,
Gratus erat populo principibusq; viris:
Hæreticam pestem dum fortibus opprimit armis
In medio cursu morte peremptus obit.
Vivat in arce poli diuorum limine sacro
Inter conuiuias Angelicosq; choros.

Et merito sane: postquam enim intellexit sibi de vita esse migrandum, sollicitus de salute hominum, quos iam doctrina instruere non potuit, exemplo suo moriens ad obedientiam Ecclesiæ adducere conatus est. Conuocato itaque populo die sacro per omnia templa voce Concionatorum in maius Collegium ad horam præstitutam, iubet se efferri in aream Collegii, & cygnea voce adhortatus populum ad Religionem Romanæ Ecclesiæ pure & sancte retinendam, inspectantibus omnibus, viaticum sibi specie sub vna dari postulauit, vt auditores suos de veritate corporis Christi, & de vsu sacramenti sub vna specie, & vocis confessione, & facto suo confirmaret.

IACOBI VITELLII.

Tam secunda Leopoli ingeniisq; virisq;
Martigena quantum Sparta foras fuerat.
Quin plus, cum Scythicos ferit Hæreticosq; furoros,
Pacisq; armorumq; artibus ipsa potens.

XXIV.

MARTINVS DE ILKVS.

Q Vinque à Cracouia milliaribus, in illustri fodinis argenteis oppido, Ilkus dicto, natus, cognomentum ab eo sumpsit, Matthiaque Coruino

Coruino Hungariæ Rege, litteras præmiis & honoribus excitante, *Rex Mathias Hung.* magnis propolitis præmiis ex Acad. Crac. euocatus, Regius in Aula *litteratos alebat plurimos.* Mathematicus salutatus fuit, & tandem virtutis ergo pietatisue, Parochi in vrbe Regia Buda titulo auctus, inter primos, Mathematicum disciplinas in Europa iacentes, politioris doctrinæ luce illustravit: *primusq;* *Almanach atq;* *Ephemerides fecit.* Tunc *Tractatum de Correctione Calendary, a. que Tabulas resolutas ad Meridianum Crac.* Quo cum magnum sibi nomen atque Academiæ apud inclytum Regem peperisset, facile obtinuit, vt instrumenta sua Rex Mathematica, perpetuum ad posteros monumentum, Academiæ Crac. donaret, quæ hucusque in Bibliotheca diligentissime asseruantur. Ex eius disciplina prodiit Adamus Suiñarski celebris Mathematicus, qui itidem *scripsit Theoriam Calendary,* & alia.

IACOBI VITELLII.

*Syracusarum victor ille Marcellus
Ardore belli medio in arte præstantem
Miratus Archimedes, at ex furore hostis
Seruare nescijt. Sed ampliore æuum
Per omne ferretur celebritate, ille
Coruinus, imperij sui potens scutum,
Pulcherrimum Matheseos decus, magna
Laus sæculo hoc, spes raraq;* *eruditorum.*

CLEMENS IOANNICIVS.

Joannicus
XXVII.

OB insignem eruditionem, blandamque ingenii comitatem, excellentibus in Europa doctrina viris, summaque dignitate in Polonia præditis, in primis casus, in his autem Andreæ Cricio Gnesnen. Ecclesiæ Metropolitæ, ac Regni primati. Ioanniq; Dantisco, Varmienfi, atque Tidemanno Gifio, Culmenfi, Antistitibus, summis æui sui Poetis: Sed præcipue Palatino Cracouiensi Petro Kmithæ, cuius fauore & studia sua fouebantur, & poetica sibi laurea à Maximil. I. Imp. honorificentissimo cum Elogio obuenerit: & cui demum ille *Vitas Regum Polonia carmine, Elegiaco scripsit.* Item Tristium libros, Arithmeticam, Elegias, Epigrammata variaque Poemata inscripsit, symbolum gratitudinis, continuisque laboribus (nam & iussu Cuius Archiepiscopi *Vitas Archiepiscoporum Gnesnensium scripserat*) culmen solidæ eruditionis attigit, at-

*Scripsit &
Christophorus Concki
vitas Archiepiscoporum Gnesnensium. & Episcoporum Crac.*

git, atque in Græcis ac Latinis ad summam laudem peruenit, ut doctrina ætatem transierit.

VITELLII.

*Illius insignem bello narrauit Achillem
Reges Sarmaticos, scripta Ioannicij.*

ZORAVII.

*Versibus expressit Regum Ianicius acta
Solut Rex fieri dignus ob ingenium.*

XXVIII. ANTONIVS ANAPACHANIE.

*Anapachanie sancti-
tas mira-
culo com-
probata.*

Sigismundi Augusti Regis Poloniæ Ecclesiastes, & in Acad. Crac. Sceleratissimus Professor, Canonicusque S. Floriani, tanta innocentia sanctitatisque opinione, Theologica laurea donatus, perstitit, ut eius videndi audiendique gratia, è remotioribus etiam locis, dum concionaturus esset, concursus fierent. Quique idem ad beatam vitam translatus, ab aliquot annis, Rocho Posnaniensi, viro itidem innocentissimo, nuncius felicitis transitus ad vitam, luce candidus totus apparuit, illumque nullo morbi languore vexatum ex templo secum euocauit, ut sacro codice, quem tum forte fortuna legebat, in mensa posito, spiritum Deo commendaret, flexis in medio hypocaufto genibus, puero tantum qui ab obsequiis & seruitio fuerat, hæc vidente, stupente, & mox præ timore fugiente. Antonius igitur dum in viuis adhuc esset, inter primos, qui gladium spiritus, in voluptuariam Lutheri apostatæ sectam editis libris strinxerunt, scripsit *locos communes Fidei Catholicae*, (discipulus vero suus Nicolaus Vilkouicius Pauli Primi Eremitæ in claro monte Czystochouienfi Professor, *Postillam per Dominicas & Festa*) quibus nihil ad homines à cæcitate & erroribus erroris illius Vittembergici abducendos, atque ad Romanæ Ecclesiæ Orthodoxam Doctrinam amplectendam inueniri potest ardentius, prudentius, efficacius. Moritur vir sanctus Crac. in statione Academica. Anno ætatis quarto & sexagesimo Idib. Feb. cio. 15 lxiij.

IACOBI VITELLII.

*Sanctis Deorum cum receptus sedibus
Antonius foret, quasi
Clarissimo vidit theatro, qua fide
Duntaxat apprehendens, suis.*

Narra-

*Narrabat audientibus, Quam ingentia
Paria laboris munera.*

ALBERTVS NOVICAMPIANVS.

XXIX.

NON Philosophiæ modo, sed & Theologiæ lucubrationes Alberti *Erat & al-*
Novicampiani nomen illustant, vt Io. Sigismundi, Ioannis Hun- *ter Alber-*
gariæ Regis F. (à Sigif. Augusto inclyto Poloniæ Rege, auunculo suo in *tus Novi-*
Pannoniam missum) exemplo non monitis tantū præceptorem agno- *campianus*
scere possis, qui sacra laurea in Acad. Crac. insignitus, tum Concionan- *Med. Do-*
do ad populum, tum pangendo carmina domi, scribendoq; Orationes *tor, qui de*
ad Proceres & populum Hungariæ clarus extitit: quarum vna teritur *fabricatio-*
passim doctorum virorum manibus. *ne hominis*
scripsit, De
variisq; ac turbulentiis in Religione Christiana doctrinis: quidue in his pio homini *Ac tribus,*
agendum sit, prudentissime conscripta. Altera deinde, de duabus personis, *De forma-*
quibus regitur mundus, spirituali videlicet ac Regia, tum qua illarum officia sint: *tione factus*
et de aliis non paucis, de quibus hoc saculo plurimi inter se contendunt, digladianturq; *dissertatio-*
non sine magno Christianæ Reip. malo. Præterea scripsit Scopum Biblicum *nem. Deq;*
in quo summam doctrinæ christianæ præscripsit. Item Apologiam pro Ca- *laudibus*
thol. ca. fide, & doctrina de veritate corporis Christi Iesu in Eucharistia, de ceterisq; *Physices O-*
sacramentis: L. turgiæ item seu Missæ sacrificio, ac alijs fere omnibus, qua hoc saculo *rationem.*
controuertuntur, scripsissetq; multo plura, ni præmatura morte abreptus
fuiſſet, quæ eum Anno à redempto mundo 1558. sustulit nobis. Cui Ni-
colaus Bodzentinius inter alia huiusmodi carmen subscripsit.

*Alcid: s quondam summos accepit honores
Dum leuat à sauis sacula pristæ feru.
Albertus referat mentis nunc præmia grata
Quod parum sorti dogmata fulcis ope:*

Benedictus vero Herbestus, eiusmodi versiculos lusit.

*Qui legis nitidos puro de gramine flores
Carpite de campo lilia sacra nouo.*

Humatus in Æde SS. Trinit. Crac. ad eam columnam, qua ful-
citur vestibulum sepulchri S. Hyacinthi, cum tali
ep' graphæ.

ALBERTO NOVICAMPIANO DOCTRI-
NA ET INTEGRITATE CONSPICVO.

G 2

PRO-

PROFESSORI PVBLIC. AC PRÆCEPTO-
RI ILLVSTRIS. IOANNIS SIGISMVN-
DI REGIS VNGARIÆ DESIGNATI FAMI-
LIARES MOESTI POSVERVNT.

Mortuus anno MDLVIII. ætatis vero suæ L.

V I T E L L I I.

*Qualiter cum veris honore primo.
Prata collucet & amœnum adhalant.
Flosculis, tali Nonicampianus.*

*Fragrat odore
Multalibrorum monumenta, ab ipso
Gnauiter, magno ingenioq, scripta
Quis foret qualisue palam fatentur.
Perpetuo aua.*

XXX.

MATTHIAS STRICOVIVS.

LAtinis & Græcis non infelicitè imbutus, haud vulgarem nominis
famam in Philosophicis scholis Cracouiæ promeruit, Lipsiæ dein-
de, atque ita Germaniam peragratus, omnibus in artibus celeriter pro-
fecit, ut æquales suos omnes doctrinæ gloria longe præcelleret. Quo
nomine plerisque Italiæ ac Germaniæ clarissimis doctrina viris in-
notuit, præcipue Gulielmo Budæo, Paulo Manutio, Francisco Robor-
tello, Iacobo Carpentario, plurimisque aliis in Gallia. Cumque ita fa-
mæ celebritate absentibus iam esset notus, mox à Samogitiæ Episcopo
vocatus Canonica dignitate & Archidiaconi munere ornatus fuit, at-
que Regi Augusto in Lithuania tum commoranti, ob conscriptas stilo
eleganti res Polonicas Lithuanicasque (in quo præcipue laboravit) in
primis gratus, ab eoque sanctioribus illis reconditarum rerum notis,
quibus fere Regnorum arcana committi solent, præfectus, in eodem
studio ætatem consumpsit. Historicus fuit insignis & Poeta Polonicus,
ut qui carmine vernaculo scripserit, Bucolica. Trenos in obitû Augu-
sti. Carmen de Coronatione Regis Henrici. Nuncium virtutis. Chro-
nicon Polonicum. Carmen contra Anabaptistas, vitas Regum Polo-
norum, Sarmatiam Europeam: Bellum Ciuile Turcicum cui interfuit
ipse, atque ad extremum de libertate Polonorum.

IACOBI

IACOBI VITELLII.

*Striconius tantam sibi
Virtute peperit gloriam
Quantum coronari decet
Pollentis ingenij decus.*

MICHAEL VRATISLAVIENSIS.

XXXI.

Perspiciacissimi & diuini propemodum ingenii vir; qui Doctor re-
nunciatus, auditoribus suis artes fere omnes humaniores inethodo
facillima, Hymnosq; ac Profas in Ecclesia Romana decantari solitas, doctissimis
commentariis illustrauit: præcipue Logices institutionem, disertissime, ac Na-
turalis scientiæ dubia facillime aliquot voluminibus comprehensa, reli-
quit, tum libros sententiarum Petri Lombardi, quos magno auditorum
concurſu, multos annos explanauit, Epithomate aureo ex magnis Doctori-
bus contracto illustrauit. Mortuus locum sepulturæ in Aedibus D. Floria-
no sacratis, ad leuum latus maioris altaris sortitus est, cum tali à poste-
ritate grata epigraphie.

*Professor
Theologia
in Acad.
Crac.*

Splendida quem tulerat vrbs Vratislauia paruum

Oculis hunc tandem Regia Croca senem

Ingenio multum præcelluit ille. Decani

Æde hac in sacra functus & officio.

Humanus dignas animus quos concipit artes;

Hic tot callebat Numine propicio.

Illius ex studiis florens Academia gaudet,

Multos quod fructus commoda nuncq; capit.

Artes condebat nunquam sed vertit in vsus,

Sors fieret domino maior. ut ipse suo.

Scripsit de variis & Commentaria rebus,

Nunc manibus versat qua studiosa cohors.

Illius utq; scias nomen charissime Lector,

En Deus hoc dederat, quod Michaelis erat.

Obiit Anno Domini MDXXXIII. die VIII. Nouemb.

IOANNES STOBNICENSIS.

XXXII.

Vir in religione sinderus, in moribus probus, & in doctrinis solide
versatus; adolescens prima laurea Philosophica Anno 1494. in A-

G 3 Academia

Quarto
post anno
Magisterij
dignitate
ornatus.
Multos ex
Academia
traxerat
exemplo
suo in Reli-
gionē Fran-
ciscanam:
non aliter
ac illi Ioan-
nes Capi-
stranus,
qui B rnan-
dum suum
dans Cra-
couia domū
trecentos
ex Acade-
mia una
atq; altera
cōcione, ad
suspiciendū
sacrum il-
lum habi-
tum per-
traxerat.
Nota fuisse
& aliorum
Stobnicen-
sem in Aca-
demia
Med. Do-
ctorem, qui
in Morale
Philosophi-
am Com-
mentarios
reliquit.
XXXIII.

cademia Crac. redimitus, inq; publicam Prof. sionem vocatus, ingen-
ti discipulorum copia floruit; quibus in exhibenda doctrina beneto-
lus, & in præstandis beneficiis facilis fuit: honestatis, tranquillitatis,
concordiæque, nec non disciplinæ publicæ & domesticæ, amator ob-
seruantissimus. Magnum sui deliderium omnibus reliquit, imo &
exemplum, cum rebus sæcularibus valere iussis, minimum se in ordi-
ne Minorum de Obser. videre voluit & sacrum habitum ipsorum in-
dutus, multa innocentie sanctitatisque opinione, multos eum annos
gessit, sodalibusque suis moram commendatione iustitiae præluxit,
quos etiam sacris litteris annos multos imbuuit, & Michaelis Parisien-
sis olim præceptoris sui & Professoris in Acad. Crac. publici, scripta,
in via Scoticæ conscripta, typis publicis euulgauit: & quicquid ipse
scripsit, cum eadem subtili schola conclusit, (scripsit autem subtilissimas
in vniuersam Philosophiam questiones) Sim. liter discipulus suus Thomas
Posoanientis, qui Physicæ item ad intentionem Scotti scripsit, & Paruum
Philosophia Naturalis.

IACOBI VITELLII.

Mundi somnia vana mentientis,
Vmbra in & insatiationem iniquam,
Bl. nda toxica, dulcia & venena,
C m agnosceret ille Stobnicensis.
V tam se culit ad quietiorem.
Mundum deserit vt Deo fruatur.

SIMON MARICIUS.

PLurimos fane cuiusvis facultatis eruditos homines Polonia pa-
trum nostrum temporibus protulit: Inter Theologos quidem Si-
mon Maricius multis nominibus eminet. Is patria Pilsnensis, institu-
to Academicus, Doctoris Theologi titulum in vrbe Roma adeptus,
acutissimorum illorum in Scholastica Theologia virorum, Nicolai
Sadkonis, Benedicti Cosminij, Michaelis Vislicienfis, atque Obrem-
scij in Acad. Crac. Professorum familiaris & socius fuit. Vir sane erudi-
tus, Græcarumque litterarum apprimè gnarus, cuius summam vitæ in-
tegritatem & prudentiam longo reum vsu partâ, peculiaris quædam
morum grauitas magis commendabat, quæ in gestu, incessu, vultu, to-
ta denique corporis constitutione intermiscantibus veluti radiis relu-
cebat.

cebat. Quo factum vt Pesro Kmithæ Comiti de Vîsniæ Palatino Cra-
admodum gratus, fuerit & in Italiam illius sumptibus missus, iustitue-
ri q; præcipuas exterorum Academijs, Doctores Romæ creatus: vbi o-
stenso in publicis disputationibus haud barbaro ingenio. *Orationem*
Demosthenis de Pace, Latio donatam, redux suo Macenati obtulit, inq; publicam
Professionem vocatus, Oratoriam præcipue artem in Academia exer-
cuit, & M. Tullii opera, non solum diligenter, sed etiam fideliter præ-
legit, *scriptis commentariis eruditissimis in Orationem pro P. Quintio.* Vnde nō
mirum, quod discipulos multos bonos & doctos reliquerit, Vniuersos
illos, Soliconios Laternas, Slouacios, aliosq; innumeros scriptores, &
Concionatores disertissimos, ex quibus facile agnoscas, bonum illum
& doctum fuisse Magistrum, qui insuper & *librum de Scholijs seu Academijs*
ediderit, æmulatus collegum suum Sebastianum Foxium, qui sub idem
fere tempus scripserit libellum De Natura Philosophiæ & ratione studij Phi-
losophici.

IACOBI VITELLII.

Ceu manibus esset Gratiarum Maricinus
Effectus, vnus omnium prope artium
Succum, medullam, abunde & optima
Capacem mentis indole vnus attigit.

Multos sa-
ne Comes
ille viros
litteratos
alibat quæ-
admodum
& Tarno-
uius Comes
amulus sua-
rum virtu-
tum.
Bartholo-
maus quoq;
Præmissio-
nis, cuius
nunc Con-
ciones ex-
tant ex eius
disciplina
prodierat.
Scripsit &
Gelasius
quinam
Leopoldensis
de Ordini-
bus Acad.
Crac.

ALBERTVS DE BRVDZEVO.

Sancti Floriani ad Cracouiam Canonicus, & in Academia Professor
Sceleberrimus, artibus quas humaniores appellamus, in oppido O-
pocinensi leuiter tinctus, mox reliquum à publicis præceptoribus Cra-
couiæ hausit, & in Physicis Vratislauensem, in Mathematicis Io. Glo-
goniensem, præceptores habuit, & huc vsque processit, vt S. Theolo-
giæ Baccalaureus crearetur, Secretarii & Mathematici Magni Ducis Lith-
uanicæ Alexandri Jagellonicis, titulo ornatus esset. Vbi aulicis quam-
uis negotijs distentus, conscripsit nihilominus *Tabulas pro supputandis*
motibus corporum cælestium, atque Rudimenta Mathematicæ, cum adhuc
illa casta esset, quæ titulum habent, Introductorium Astronomorum Craco-
uiensium. Ex eius disciplina prodierant Ioannes ille Saracenus Canoni-
cus Crac. qui egregium *De Schismate Ruthenorum* libellum conscripserat.
Stephanus Micanus Leopoliensis, qui *Dialecticam & Rhetoricam* relique-
rat, tum Paulus Piafescius qui *Praxim Episcopalem* ediderat.

XXXIV.
Meminit
illius Io.
Trium-
us Albas
in Catalo-
go scripto-
rum E. clef-
is postea
fratri Al-
berto in Re-
gnum Pole-
nia succe-
derat.

VITELLII.

Tunc artes feliciter efflorescere oportet

Principum ubi auxilium, stantq; vigentq; bonis

Brudzeui quando Musarum culmina magna

Prendisti, hoc Regum mens tibi amica tulit.

XXXV.

BERNARDVS VAPOVIVS.

Quam clara & illustri fuerit stirpe oriundus, nemo est qui dubitet, cum ex eius sanguine etiamnum videamus, viros in Senatu conspicuos. Quam vero in litteris exercitatus, testimonium inter alia præbent, titulus Iurisconsulti in Academia Crac. publice obtentus, tum scripta illa egregia, ingenique laus Antoniis etiam populis probata, maxime vero *Annales Polonici à se luculentissime contexti*, quos, Chronicon Ioannis Tarnouii Castellani Cracouienſis, & exercituum Ducis Generalis, continuare aggressus, postquam confecisset, breui & ipse morbo confectus, & diuersorio huius sæculi, ad cœlestem illam patriam translatus, locum corpori sortitus est in Basilica Crac. cum eiusmodi Epitaphio.

BERNARDO VAPOWSKI I.V.D. CAN-
TORI CRACOVIENSI, CVBICVLARIO
APOSTOLICO, ET REGIOSECRETARIO,
VIRO ERVDITO, CARMINE ET PROSA
EXCELLENTI, PATRVVS POSVIT. SCRIP-
SIT HISTORIAM POLONORVM, EX
QVA QVANTVM INGENIO VALVERIT,
POSTERIS IVDICANDVM RELIQVIT.

Obiit XXI. Nouemb. Anno 1535.

VITELLII.

Gentis Sarmatica clarissima fama Vaponi

Verius & dicam buccina magna Lechis

Quam florent viuis expressa coloribus, à te

Laus Patria, atque tuæ nobilitati honos.

XXXVI.

ANDREAS GOSTINIVS.

Cum omnes diutina natura, imo si fieri possit, immortalem vitam cupiamus, tum vero ingeniorum, gloriæ, famæ, constanter fa-
ctorum,

etorum, consiliorum pro patria susceptorum immortalem profecto memoriam, haud asperrari debemus: quam & Andreas Gostinius Prætoris Cracouienſis F. præ aliis admiratus, non gentilibus modo scriptoribus exæquari studuit (Rogusius nimirum illis, Herbortis, Varſeuiciis, Scargis, aliisque innumeris, quorum singuli non in vno tantum aliquo valuerunt, sed ad rerum magnarum, tam diuinarum, quam humanarum cognitionem, attulerunt eam facultatem orationis, vt res ipsæ per se grauissimæ, cultu & nitore verborum ab ipsis illustratæ, id præstiterint, vt deinceps non barbara, sed elegantissima, nec inhumana, & ferra, sed litteris & moribus culta natio audiamus) verum extraneis etiam quibusuis, eandem assequendæ immortalis gloriam, quam & cæteri, ingressus, cum multas alias provincias, visendi & discendi cupiditate peragrasset, tum Italiam quoque feracissimam morum & ingeniorum adit; ibique primum magno atque disertio illi Manutio innotuit, familiarisq; extitit; tum orbi politiori vniuerso, editis post *Fragmentorum librum, doctissimis ac disertissimis de litterarum præstantia Orationibus suis*, aliisque syntagmatibus lingua vernacula conscriptis, vtilibus sane & laudatis in re Politica, & in quibus maiorem delectum reperiās, quam impetum scriptionis. Erat & alius Gostinius, Iacobus de nomine, Doctor Theologus in Acad. Crac. & Procancellarius, qui itidem ingenio & eloquio clarus, reliquit egregia *Commentaria in authorem de Causis*.

VITELLII.

*Excitent nullo reticenda in auro
Sumptibus magnis alij trophæa.
Sera quod miretur in vno habebit
Gostinio ætas.*

XXXVII.

*Vsūs præcepto-
rior lo. A-
rundinensi*

IOANNES HONTERVS.

Poeta, Rhetor, Philosophus & Mathematicus egregius. Coronæ in
Borussia natus. & in Academia Crac. educatus, acceptam à maiori-
bus suis famam, præclaris ingenii sui monumentis sic auxit, vt sæculi
sui Varro nominari merito potuerit; præter enim *Cosmographia Enchiri-
dion*, magno labore à se congestum; etiam Grammaticis veteribus lau-
dis non nihil adimere conatus est, editis duobus *observationum Grammati-
carum libris*, quos in Contubernio Hungarico Præfectus, in gratiam
suorum discipulorum dictauerat. Adidit & *de Variarum rerum*

*qui Cano-
nicus &
Conciona-
tor Leopold.
de Sacra-
tissimo Eu-
charistia
sacramento
libellum
scripsit.*

H Nomen-

Ex eius di-
sciplina
fuit Iaco-
bus Slupe-
cius, cuius
nunc Poe-
mata & E-
pistola ex-
stant.

Nomenclaturis libellum; de quo Basæus Scæbrefinenfis in libr. Crimi-
num.

Honterus docta cum breuitate iuuat
Flectere verba docet, verbis quoque iungere verba,
Syllabitis modulis dulce sonare melos.
Sive voles Latias exacte nosse Figuras,
Instruct istius pagina curta viri.
Est hic cactus, habet certi quia nil sine causa.
Ad rem qua faciunt parcurit ille tuam.
Et quia non animus numerosa mole grauandus.
Præcipiens brevis est, dicta tenenda notat.
Hic breuibz, magnis quod non complectitur alter.
Paruo cum magno sufficit iste viro, &c.

VITELLII.

Quantum barbaries hec: ba velut nocens;
Arui in Latij protulerat caput.
Tantum promeriti de studijs bonis
Quicumque Hesperijs liminibus procu-
Infamem eluuiem dira tonitrua.
Doctis Grammaticæ legibus auferunt;
Qualem se Honterius præsinit, vt simul
Musis ingenuam mundiciem attulit.

XXXVIII.

STANISLAUS FLOVIVS.

Ordine equestri natus, & in exteris nationibus à puero educa-
tus, præter insignem rerum physicarum cognitionem, litteris
cum Græcis tum Latinis egregie instructus. Quo etiam nomine,
cum plerisque earundem cultoribus, magna illi amicitiae necessitudo
fuit; tum ob linguarum exoticarum multiplicem peritiam, atque ca-
nam ex usu rerum & peregrinatione prudentiam, apud maximos
quosvis Dynastas, maxima notitia, Præceptore vsus est Cælio Secun-
do Curione, cui Dionysii Halicarnassæi, ad Cn. Pompeij epistolam, respon-
sum, latinitate donatum, grati animi significationem dicauerat, Elogia vero, &
Historicorum comparationem eiusdem Dionysii Tencinio Comiti: ac Deme-
trij Phalarei de elocutione librum, Duci Radiuillo, inscripserat. Proprio au-
tem Mar-

tem Marte seu Minerua, confecerat libellum de Historica facultate: atque item de Perfecto Historico, alium.

IO. IASEROVICII.

*Dogmata cuncta tenet, qui iunxit Græca Latine
Graio fonte fluit quodlibet artis opus.
Præclare Iouius coniunxit Græca Latinis
Quis neget hunc quæuis dogmata nosse sophum.*

XXXIX.

Anno 1430.
Multos quoque in Mo-
cheonia sa-
cræ scriptu-
ra libros in
Sclanonicâ
ab illo lin-
guam trans-
latos vidi-
mus, impres-
sos vero
Craconia
sumptibus
Io. Haller-
Cuius Crac.
qui omnes
suas facul-
tates in hoc
ipsum con-
tulerat, et
littera me-
liores deu-
sis excussit.
linguis et
characteri-
bus sparge-
rentur in
vsum se-
ptentrion-
nalem.
Similiter
illustravi-
mus libros
Doctore
de Anima, de Generatione, Paruorum naturalium, tum Ethicam, Politicam, Francisko
Metaphysicam, Oeconomicam, & quicquid vno verbo ad Philosophiam Scoringa Po-
exacte cognoscendam spectare videbatur, id totum notis illustrauit.
locense in-
terprete,
Praga ex-
cisos.

IOANNES GLOGOVIENSIS.

IN Syllesia, quæ olim Regno Poloniæ adiuncta prouincia fuerat, op-
pido Glogouienſi natus, Magisterii titulum in Academia Crac. &
professionis munus asscutus, varia eruditione & iudicii acumine in-
ter suæui doctos viros inclauit, vt si vel solam Grammaticam illius. de-
sursu quo nemo ante eum vsus, libris duobus conscriptam videas, mireris indu-
striam, probes laborem. Quid Computum Chirometrale, libros de Phy-
siognomia, de Iudiciis Astrorum, de arte Rhetorica, Poetica, Arithmetica? quid
Notas in Computum Ecclesiasticum & Spharam Io. de sacro Busco? & quicquid
vel ad trivium, vel ad quadruium spectat? quæ omnia ille ita calamo
suo illustrauit, vt omnium pene eruditorum oculos, solus illa tempe-
state in se conuerterit. Vtque iuuentus studiosa certum locum ad im-
bibendum & perdiscendum bonas artes haberet, scholam priuatam,
in certas classes distinctam, sumptu ingenti, perpetuum pubescenti-
bus Musis domicilium à fundamentis extruxit. Adultioribus autem,
quo molestiam lectionis diuersorum authorum auferret, præcipue
pauperioribus, qui copiam librorum habere non possunt, pro parte
subueniret, tum vt & ingenio, quo multum præcellebat, matris suæ
Academix nomen exteris quoque commendaret, scripsit doctissima
resolutione quæstiones, super omnes sigillatim Philosophiæ Aristoteli-
cæ partes, puta veterem artem, Perihermenias, Priora, Posteriora, Topi-
ca, Elenchos. Similiter super libros Physicarum Auscultationum, libros de Cælo,
de Anima, de Generatione, Paruorum naturalium, tum Ethicam, Politicam, Francisko
Metaphysicam, Oeconomicam, & quicquid vno verbo ad Philosophiam Scoringa Po-
exacte cognoscendam spectare videbatur, id totum notis illustrauit.
Ad meliorem vitam transiit vir pius Anno 1507. magno sui, bonis do-
ctisque omnibus, quos amabat & fouebat, relicto desiderio.

NICOLAI ZORAVII.

*Felices quis vos Arabes non dixerit auro,
Thure vocet claros non quis odorifero.
Sed tamen haud satis commentator superbi,
Alter Auerroes, nam Glegouita fuit.*

2 *Paradyz* XL.

*Verus mun-
di contem-
pns.*

IACOBVS POLONVS.

ORdinis Cisterciensis in Monasterio Paradisiensi professus, ita ab omni ambitione remorus, ut Philosophicam etiam lauream in Acad. Crac. meritissimo sibi oblatam constanter repudiauerit, & paulo post Abbatis in suo monasterio dignitatem, quam suscepit F. Petrus de Paradiso condiscipulus suus Magisterii titulo Anno 1496. ornatus, collapsamque apud suos veterem disciplinam (quam Iacobus titulis litterariis, ut plurimum destrui aiebat) diligentissime instaurauit, vsus familiaritate illius, quem & in pietatis negotiis identidem consuluit, ut qui conscripserit egregium opus *Speculum Religiosorum*, intitulatum, cum quibusdam aliis opusculis, eidem libro annexit. Erat enim vir magni ingenii, opinionisq; celeberrimæ apud homines, & ut illis temporibus, eximia doctrina, diuina memoria, atque summa cum sacra, tum profanæ Historiæ, cognitione præditus.

IASCROVICII.

*Abdita nosse cupis veterum vestigia Patrum.
Fœlices celsum queis petiere Polum
Iste viam facilem virtutis ad æthera monstrat,
Contemptis mundi carnis & illecebris
Omnibus admiranda sacra monumenta reliquit
Doctrina, ut videant dogmata vera Patrum.
Patribus antiquis magni tribuuntur honores,
En par hisce fuit, par decus inde refert.*

XLI.

*Bras Gni-
ter Nico-
laus Polo-
nus dictus.
Episcopi Po-
snaniensis
Sacellanus,
qui iidem*

NICOLAUS DE BLONIE.

Oppido Masouiz, quinque à Varsovia milliaribus distante, honeste natus; præter multiplicem eruditionem, consiliū, prudentiam, cæteraque ing-nii bona, ea fuit in homine iam inde à primis annis pietas, & innocentissimorum sanctitas morum, isq; perpetuus tenor vitæ ab omni-

ab omnibus voluptatum illecebris difunctus, vt priscorum Ecclesiæ ^{sermones} patrum, eximium in eo specimen eluceret, omnesque qui piorum in- ^{per annum} stituto viuere cuperent, sese in illius mores, velut perfectissimi exem- ^{confecit.} pli conformarent: vt felix in primis Acad. Crac. fuerit, quæ omnibus fere temporibus talia Ecclesiæ lumina tulerit. Anno enim eodem quo & B. Io. Cantius prima laurea insignitus, merito post & Magisterii gra- ^{1415. sub} dum, sub Stanislao de Petricouia obtinuit. Parisiosq; dein, Louanium, ^{Decano} ^{Aristica} ^{facultatis} ^{Iacobo de} ^{lassal.} atque Bononiam adiit, cum ingenuis Comitibus illis concandidatis suis, Petro & Andrea de Bnin Opalinscijs, quorum alter postea Vla- dislauensem, alter vero Plocensem infulam gessit. Nicolaus autem honesto sacerdotio ab utroque auctus, insignis verbi diuini Ecclesiæ ftes fuit, & in Cathedrali Plocensi primum, postea in Posnaniensi Ecclesia prædicatoris officio functus, Louicij ad extremum quieuit, reliquitque nobis ingenij & eloquij sui monumentum, *Conceptus Theologicos, seu sermones per anni circulum*, graui & erudito stilo conscriptos. Similiter de sanctis, veteri & nouo prelo toties iam recusos. Tum & *Confessionale S. Thomæ Aquinatis*. Erat enim vir, vt & ex meditationibus illius apparet, iudicio maturus, pietate religiosus, conscientia securus, mente benignus, moribus castus, visu & aspectu iustus.

I A S C R O V I C I I.

*Vitis vt optatos proferat facunda racemos:
Et radice botras tradit odoriferos.
Sic Jagellonis bene culta Academia Regis
Pubescens fortu Regna Polonia beat.
Sacris diuorum gemmis hac vitis abundat,
Hoc Diui Cantij ramus in orbe viret.
Hic flos fragrantem virtutum fundit odorem
Et miris recreat lumina mæsta modis.
Pullulat ac alma Nicolaus propagine palmes
Diuini iste comes fidus amoris erat.
Maturas vvas celsa fert vinea caelo,
Ex his supremo mensa parati Deo est.*

MATTHIAS DE MIECHOW.

XLII.

Medicinæ Doctor & Canonicus Cracouiensis, nobili in oppido Religiosorum militum sepulchri Domini, Miechow, honestis parentibus natus, puer liberaliter institutus, & Cracouiæ publico in

H 3 Gymna-

Gradum in
artibus pri-
mum anno
1476. pro-
meruit, ter-
tio autem
post Magi-
sterij digni-
tatem.

Gymnasio Peripatetica Philosophia imbutus, Physicis potissimum delebatur: & naturæ genio obsecutus, ad medicinæ seclattem sic applicuit, ut in omnibus pæne Italiæ atque Germaniæ Academicis publice in disputationibus ingenii acumen exhiberet, domumque reuerius patem sibi ea in professione vix ullum in tota Polonia, superiore certe neminem reppererit. Igitur ob nominis celebritatem, artisque præstantiam à Sigismundo I. Rege Poloniæ tum clarissimo, Medicus adscitus, valetudinis eius summa fide diligentiaque curam gessit, deque conservanda sanitate libellum egregium vulgavit. Ac tandem aulicæ vitæ petrus, sacris sese deuouit, atque Canonica dignitate ab eodem Rege auctus, scripsit *Annales Polonicos, & de vtraque Sarmatia Historiam*. Cumque & Astrologus insignis esset, & Regia liberalitate rem suis lautam possideret, censum pro Astrologo atque Medico, in Academia fouendis, pignus gratitudinis pro egregia institutione, perpetuum fundauit, erexitque scholas pro erudienda iuuentute priuatas, cum ad Ædes S. Annæ, S. Floriani, S. Stephani, SS. Omnium in vbe, tum etiam in patria sua, municipio Miechouienfi. Idem Hospitales domus aliquot & Xenodochia refecit. Bibliothecam in Rupella apud FF. Pauli primi Eremitæ, sumptu ingenti excitauit: & domui Professorum Maiori in Academia, quos inter ipse olim mansit, pro libraria atque horologio restaurando, plurima tabulis testamenti legauit. Obiit anno 1523.

I A S C R O V I C I I.

*Quarum Apollinea versatos arte Polonos,
Innumeros tales terra Polona dabit.*

*Miechouius summos inter supereminet omnes,
Alter is Hypocrates, alter Apollo fuit.*

XLIII.

VALENTINVS KVCBORSCIVS.

OB amabile ingenium, variam eruditionem, suaves morès, Rescio, Liliæ, Cromero atque Tretero, Magni illius Cardinalis Hosii alumnis, per quam familiaris, in Deum pietate, in amicos candore, & in rem Ecclesiasticam, atque litterariam fide & amore excellentissimus. Inter cætera, quæ in hostes Ecclesiæ & Fidei osiores penna felici scripsit, reliquit etiam sermones patria lingua conscriptos, iis sane perutiles, qui de su-

de superiore loco, cum spiritu fructuque de verbo Dei differere, ad populūque verba facere in tanta Homiliarum copia student. Idem *Catechismum Concil. Trid. in eandem linguam vsui publico conuertit*, quo vel sic in moribus optimis, & fidei articulis abiens instrueret, quos viuus prædicando informare solebat. Defunctus sepulturæ locum ad Capellam Dobrociescianam in Cathedrali Cracouiensi Ecclesia obtinuit, cum tali Elogio.

R. D. VALENTINO KVCBORSKI ARCHIDIA. POMERANIÆ CRAC. VARMIEN. CANONICO REGIO. SECRETARIO, CARDINALIS HOSII ALVMNO, VIRO PIETATE SINGVLARI INGENIO, SCIENTIA DICENDI, SCRIBENDIQUE CLARISSIMO, INTEGRITATE VITÆ SACRISQUE TRACTANDIS RELIGIOSISSIMO FRATRES COLL. CA. CR. FF. OBIIT.

Anno D. 1573. die 3. Octob. ætatis suæ 47.

I A S C R O V I C I I.

*Romanæ vindex Fidei Cucborfcus acer,
Hæreseum tenebras dum nitet arte fugat.
Scilicet arte sacra lucem fert omnibus aliam,
Nec finit obscuras Lechia dum esse domos.
Præfert ille facem scribendo, vt nullus in oris,
Sarmaticis erret, qui sua scripta legit.*

MARTINVS VIASDOVIVS.

XLIV.

MERITO doctrina claris annumerandus, qui decurso in Acad. Crac. Philosophiæ ac Theologiæ studio, Valentini Vidaiensis atque Bartholomæi Vargocii, ac aliorum insignium virorum condiscipulus, vna simul & concandidatus, primum in artibus honorē sub Iosepho Vrendouio promeruerat: & omnē in melioris vitæ cursum in publica professione feliciter peregerat. Tandē sub declinum ætatis, relicta statione Academica, in Patrum Societatis Iesu castra, illustris dicendi & scribēdi peritia, lætus concessit. *Scripterat enim in Cic. Orationes (quas assidue legendo, tantā sibi eloquētiā graui Theologo dignam comparauerat, vt sæculi sui disertissimus audiret) luculētissimos Cōmentarios; tum in diffi-*
lem illam

Erāt & sacra laurea insignitus.

*Pietatis
studium.*

lem illam D. Pauli ad Romanos Epistolam. Sed non hac fama contentus, voluit etiam noua sibi apud Deum mereri premia, quibus carere se credebat, ni nouiter surgentem in Polonia societatem pro posse iuuisset. Igitur in numerum illorum cooptatus, aduersus sacramentariam pestem, de vera corporis Christi in SS. Eucharistia & sacramento praesentia, summa industria è sanctis Patribus doctrinam collegit; sed & mortuos viuorum precibus iuari, sanctosque à nobis recte inuocari, pari methodo adstruxit; quod & ad populum in templo diserte differuit, à summis Theologis eo nomine, apprime laudatus.

IO. IASCROVICII.

*Ne dubitate viri precibus confidere Diuum
Hoc Doctrina huius monstrat, & alma Fides,*

XLV.

MARTINVS BRONIEVIUS.

*Prædens
Legatus.*

FELICI ac versatili vir ingenio, qui cum Philosophiæ atque Geometriæ cognitione, naturalem quoque prudentiam, rerumq; publicarum vsum & intelligentiam coniunxerat, eximia Latinæ dictionis elegantia, quæ scriberet ægeretur, comitante. Quarum quidem virtutum meritis fortissimi Regis Stephani, dignus est aulicus vocitari, non ille vanus aut vefanus, adulationibus mendacis que texendis natus; sed bellica virtute, scriptis à se editis, & legationibus ad diuersos Principes prudenter obitis, clarus. Maxime ille ad Præcopitos Scythas in Tauricam Chersonesum, quo è Moschouia rediens à bello Lucensi, fuerat à Rege missus, nouemque mensibus apud barbaros detentus; ubi ausu & sumptu ingenti lustratis omnibus oppidis, pagis portubus & munitiõibus illorum, consuetudines quoque & leges ipsorum si quæ illæ apud barbaros reperiri possint, diligenti cura & labore connotauit, simulq; & tabulis æneis illustrauit, vt vel sic inopia & impotentia barbari detecta, animaret nos in excidium Tartarici nominis & seminis. Similiter quoque Valachiæ & Moldauię situs nobis depinxit, tum quæ ad cognoscendam naturam & mores illorum populorum, quibus cum sapissime nobis res est, necessaria videbantur, commentariis suis connotauit. Ipse vero vti verum Sarmatam decuit, totus in militia conuenit, in qua & vitam expirauit, parto longe clarissimo nomine.

IASCROVICII.

*Arte valere iuuat, valuit Bronieuius arte
Qua gratus magnis Regibus ille fuit.*

Consi-

*Consilium, doctrina, fides, prudentia, virtus,
Principibus semper munera grata viris.*

STANISLAVS SARNICIUS.

XLVI.

CVM externarum rerum, remotissimi etiam sæculi peritus, tum domesticarum maximopere gnatus; quas in vnum corpus redactas, in specie *Annalium Polonicorum* in lucem ediderat. Cæterum, quia in religione fertur inconstans fuisse, ideo minus apud probos & doctos acceptus. Maxima ei intercesserat cum Leonardo Gorecio necessitudo, qui vna secum & domestica studia pertractauerat, & præcipuas quas *Leonardus Gorecius Valachicorum tumultuum & belli Gedaniensis diligentissimus scriptor.* Europæ nationes, velut Achilles fidus peragrauerat, scripseratque Commentarios de rebus gestis Magnanimi illius Iuoniæ, Valachiæ Patum & latini, qui sub tempus coronationis Henrici Regis Poloniæ, audaciter magis quam feliciter inuaserat illum dominatum, & breui spacio multa præclara contra Turcas gesserat. Sarnicius autem & bellicæ rei peritus, scripsit *Campiductorie libellum*, monitis militaribus Politicisque re- *Vide plura de Iuonia* fertissimum. Item *Topographiam* locorum à Stephano Rege Moschis adeptorum: tum & *Triumphum Regis eiusdem carmine heroico*, atque *libellum de eligendo Principe*. Fuit enim illi varium sæcundumque ingenium, quod nullis inclusum spaciis, per omnes ferè disciplinas liberius eugaretur, essetque non vulgare æui nostri decus, si intra professionis literariæ terminos substitisset, seque totum hisce studiis, quibus inprimis natus erat, missis sacris litteris, deditisset. *in fine libri nostri quatuor de Rebus gestis Sigismundi Primi Regis Poloniæ.*

I A S C R O V I C I I.

*Sarnicius moris externos videt & vrbes,
Lechiaco regno iam procul esto timor.
Mille nocendi artes hostis cognouit & astus,
Hos euitandi tradidit ille modum.
Tradidit & raram Campiductoribus artem,
Prælia quæ tui fausta cedere queant.
Ergo Sarnicio multum Respublica debet,
Sarniati hostiles præcauet ille dolos.*

PAVLVS STEMPOVIVS.

XLVII.

Regis Sigismundi Augusti Secretarius, Tribunus terræ Plocensis, vir cum aliarum linguarum, tum Latinæ atque Græcæ peritus,

I

Con-

Constantinopoli & alibi in Græcia edoctus. Vnde in Italiam velut ad mercatum bonarum artium profectus, animum ad Iurisprudentiæ studium appulit. Inde Aurelianum in Galliam, ac postea Parisios transiit, biennioq; exacto honore ac titulo Iurisconsulti ibidem cohonestatus est: scripsitq; librum de Repub. ad Augustum Regem, à quo in album Secretariorum simul cum Andrea Patricio inscriptus, cum varias Latinas Polonicasq; declamationes per otium confecisset. Græca quoq; poemata, quibus vehementer delectabatur, nonnulla conscripsit. Cumq; Rex, peste passim per Poloniam grassante, in Lithuaniam tendens, Knisina vitam cum morte commutasset, Paulus itidem, quod æui reliquum erat, domi placide transacto, mortem obiit Anno 1584.

I A S C R O V I C I I.

*Parisiis varia doctrina mercibus auctum
Stempouium, & reducem Patria lata vide.
Virtutum lapides preciosos legerat oris
Externis, felix vtere prole Parens.*

XLVIII.

*Præceptore
usum Gre-
gorio Samo-
tulienfiscō-
terraneo
suo, qui Ar-
chidiacono
nus Posna-
nien. Iuris
Polonici
Proffsum
scripsit.
Idem Gre-
gorius scri-
psit Enchi-
ridion Im-
pedimento-
rum matri-
monij.
Nostra a-
tate Tobias
Sendomi-
riensis vo-
cis mira
suauitate
in Aula
gratus &
clarus fuit.*

VENCESLAUS SAMOTVLIVS.

A pueritia liberalibus studiis deditus, Posnanix primum in maiori Polonia, post Cracovix Glogouiano in Gymnasio (classes vulgo appellantur) Græcis ac Latinis litteris sedulam operam posuit, atque mox adolescentior in D. Jagellonis Lycæo Philosophiam Aristoteleam cum titulo Magisterii hausit. Et ut cuiusque genius est, Poeticæ potissimum addictus, ac Mathematicis disciplinis, Musicam quoque artem, tanquam altera ex parte respondentem adiunxit, eiusque miraperitia, mirum in modum Sigismundo Augusto Regi talibus sese oblectanti, innotuit, atque paulo post Musices Præfectus fuit, talis ac tantus! ut ei ad summam artis præstantiam, nihil præter vocem defuisse videatur. Hac enim Io. Virbicius excelluisse, gratiamque Principum aucupatum fuisse ferunt, quod ipsas etiam Syrenas in demulcendo cantu pectora hominum superasse videretur, & quo defuncto, Polonia similem symphoniam huc usque non habuisse audit. Venceslaus vero, ita proportionibus ex Mathematicis studio delectatus, ut æque sonos Musicos ac metra componeret, ut in utroque simul non vulgarem gustum porrigeret: sed quem coarctaret in Polonia non caperent fere omnes. Multa itaque ad solennitates Ecclesiæ decorandas, suauis-

suauissimis concentibus ornata reliquit, multa ad oblectationem animorum honestam composuit, quibus & patriam suam (oppidum Samotuli) ignotam nobilitauit, atque demum ipse paucis in diebus, post decessum Regis sui, obiit, cum ætatis nondum tertium & quadragesimum annum attigisset. Quem si diutius stare superi permisissent, esset cur Italis Pænestinos, Lappos, Viadanos, Poloni non inuideremus. Qui & Iurisperitus in super titulo auctus *Processum Iuris Canonici egregie compilatum post se reliquit*. Quinimo & discipulum ea in scientia haud se imparē Nicolaum Iaskierum, Senatus vrbsque Cracouiensis Secretarium, qui præceptorem æmulatus *Iuris Prouincialis*, quod speculum Saxonum vulgo nuncupatur *libros tres*. Item *Summarium articulorum Iuris Municipalis Maideburgensis*. Itemque *Promptuarium Iuris Saxonici in vsum publicum edidit*.

I A S C R O V I C I I.

Dicitur Amphion cantu flexisse canoro,
Immotas rupes, saxaq; dura satia.
En nouus Amphion septem subiecta Trioni,
Pectora, dulcissimâ flectere voce solet.
Dumq; Samotulius profert synagmata legum,
Mentis duritiem sauo Aquilone mouet.

S T A N I S L A I S T O S L A V I I.

Vt solet ad cythara commotos pectine neruos
In circum latos ducere turba choros
Nectere docte sonos Venceslae tuq; Gregori
Cuius ad leges instituis sis iter.
Lex rectum monstrat cursum Cytharaq; rotundum
Cui nunquam certus terminus ullus adest
Vos duo dum certo monstrastis tramite cursum
Non dubia est per vos meta futura via.

S T A N I S L A I S T O S L A V I I.

Qui certis numeris cantus docuere suauis
Disposuere libris ordine iura pari,
Est dolor in nobis sunt crimina causa doloris,
Est dubium tollat quæ medicina malum
Crimina lex tollit, placat cantusq; dolorem
Ista Samotulius præstat vterque Iechu.

XLIX.

ALBERTVS SCEBRESINENSIS.

*Academia
Crac. sem-
per pietatis
studiosissi-
ma.*

POeta & Historicus, inter sui æui viros præstantissimus, quia non ne-
mini ob iudicii acumen, in fide suspectus videbatur esse (Cracoui-
ensis autem Academia, non laureati tantum, sed studiosi etiam ipsi,
cum inscribuntur in album Vniuersitatis, fidei & candoris Romani
professionem publicam faciunt, atque simul Hæresim & nouitatem
omnem, in manibus Rectoris, abigunt) idcirco in susceptione sacri
honoris, suspicionem à se omnem tollere cupiens Fidei Romana confes-
sionem carmine eleganti, simplicissime tamen complexus, piis viris & Ecclesiæ iu-
dicandum opuse exhibuit, scripsitque in Calumniatores alium libellum
Criminum dictum, carmine veterum Poetarum phrasim & numeros
redolente. Similiter Epitome Xenodochij Crac. atque Grammaticam du-
plicem, Exegeticen & Methodicen.

IO. IASCOVICII.

*Dignum laude virum Stygiis immergiæ vnda
Musa vetat, verum sidera ad alta vehit.
Prodijs Albertus Musarum maxima cura,
Ingens presidium, dulce decusq; suum.
Æternum viuet redimitus tempora lauro,
Doctrina, & virtus nesci: sola mori.*

L.

IOANNES VIELICIVS.

PROfessor in Academia Crac. celeberrimus, in quo Philosophicis
studiis maturime perceptis, sacra tam diligenter prosecutus est, vt
Doctoris ac Professoris Theologi dignitate, cum summo omnium ap-
plausu donaretur. Post ad Parochi Vielicien. & Canonici in prima-
ria Crac. D. Stanislai Æde honorem euocatus, quâ voce, quâ stilo, pro
Ecclesia Romana aduersus Hæreticos pugnavit; passimque tum ho-
mines ad Lutheranismum inclinantes Concionibus suis, in quibus
pia commiseratione vbertim sæpe lacrymari visus est, in fide maiorum
Orthodoxæque Ecclesiæ obedientia stabilivit. Conditus in Odeio Æ-
dium D. Floriani hac inscriptione:

R. PATRI IO. VIELICIO S.T.D. CANONI-
CO CRAC. VIRO IN RELIGIONE SIN-

CERO

CERO, IN MORIBVS PROBO, IN PRO-
FESSIONE LABORIOSO, ERGA DISCI-
PVLOS BENEVOLO, IN PRÆSTANDIS
BENEFICIIS FACILI. HONESTATIS,
TRANQVILLITATIS, CONCORDIÆQVE
NEC NON DISCIPLINÆ PVBLICÆ ET
DOMESTICÆ AMATORI. BONORVM
INGENIORVM PROMOTORI, OMNI-
BVS TAM DOMESTICIS, QVAM EXTRA-
NEIS CHARISSIMO. QVI SÆDENS ET LO-
QVENS DE FVTVRA VITA, EX DIVERSO-
RIO HVIVS SÆCVLI, SVMMA CVM ALA-
CRITATE ANIMI MIGRAVIT. EXECVTO-
RES TESTAMENTI, TESTATORI DESI-
DERATISSIMO, DISCIPVLI PRÆCEPTO-
RI OBSERVANTISSIMO, ÆTERNÆ PIE-
TATIS MONVMENTVM POSVERVNT.
VIXIT ANNIS 73. OBIIT A. 1599. DIE 15. Feb.

IO. IASEROVICI.

Ingenio quantum valeat Vielicius, ora.
Ausonidum testes, Sarmatidumq; plage.
Ingenij certamen adit magnâ vrbe Quirini,
In qua victorem fecerat ingenium.
Parte in Hyperboreâ monstrum petit ille renascens
Trux caput Hæreseum rite Luthere tuum.
Hæresis atra etenim dum Crasi serpit in vrbe,
Perq; animos hominum dira venena iacit.
Viribus Herculeis animi Vielicius Hydram
Pellit, & illustri non finit esse loco.
Ergo dicendo Diuinam restituit rem.
Quæ dabit vrbs Craci præmia digna viro?

THOMAS DRESNERVS.

LI.

Leo poli in Russia natus, præter linguarum diuersarum peritiam, et-
iam Politices Iurisque prudentia clarnit, qui collectis vndique ve-
terum monumentis Librum fecit Collationum Iurii Polonici & Romani. Cen-
I 3 turians

turiam legum Polonicarum atque Gallicarum. Institutionum Iuris Polonici libros quatuor, & Processum Iudiciarium. Atque à poetica minime abhorrens, pia quædam & moralia à se conscripta edidit, complexus antea, omnium magistratuum dignitatumque Regni Poloniæ, graui volumine officia. Præceptorem puer habuit Matthæum Samotulium, celebrem in Academia Crac. Professore (qui cum alia plurima, tum in Mathesi quoque scripsit doctos Commentarios in sphaeram Io. de sacro Bosco.) Adultior Parisios profectus Turnebum, atque alios viros clarissimos audiuit; peragrataque Europa fere vniuersa, in sinu Academicæ Zamosciænæ conquieuit.

IO. IAS CROVICII.

*Dresnerus vt leges statuit, scelus omne refugit,
Et contra erexit Iustitia alma caput.
Legibus est ratio prohibens, contraria summa
Virtuti vt nequeant Lex scelus esse simul.
Dum nunc Iustitia orta nitet super orbe Polonum
En vicina Polo terra Polona iacet.*

LII.

THOMAS TRETERVS.

Thomas Treterus natione Polonus, patria Posnaniensis, vir fuit vere, hoc est propria virtute nobilis: statura corporis supra mediocrē decenti, facie verendus, patula vtcunque fronte, viuidis oculis, & ore prono in humanitatem ac misericordiam; sermone comis & affabilis, cultu ac sensu de se modicus. Is adolescentulus in Hosiano Brunsberg. Collegio Soc. Iesu, mansuetioribus, humanitatis ac eloquentiæ Muls, perpolitus cum fuisset, seq; Amplif. Card. Stan. Hosio, ingenii ac morum elegantia mitissime probasset, eius in familiam aulicam adlectus, grauioribus Romæ scientiis additus; superstiri suo Mecenati continenter fidus Achates adhæsit, Secretarius deinde S. R. P. Annæ Iagelloniæ in vrbe constitutus (qua etiam dignitate Scf. Reges Stephanus & Sigismundus III. illum cohonestarunt) mirum quam vitæ integritate, animi candidi sinceritate, morum verborumq; comitate, maximarum deniq; virtutum dignitate suspiciendus, summis, mediis, infimis, charus atq; iucundus vixerit. Greg. XIII. Pont. vere Opt. Max. nec non Clementi VIII. vehementer acceptus. Hic legandus Card. in Polonias à Tretero de omnibus informatus, Ille suæ gentis insignia eidem nobilitato

litato (quantus honos) vsurpanda muneratus. Canonicatu Ro. S. Mariae trans Tyberim & Olomucen. donatus. Oblatos sibi altiores in aula, in Ecclesia, dignitatis gradus, modeste recusauit. Cum S. R. E. Card. An. D. Bathorco, Regio Nepote, Roma reduce, Varmiam se recepit, cuius interuen. Ecclesiae Canonicus pridem censurus fuerat. Per idoneam hanc pietati ac otio literatio solitudinē negotiosae aulae ac infulae prudens volensq; praehabuit. Vbi coepto probitatis, solertiae, humanitatis tenore, nullo supercilio, nullo temporis periculo, reliquum vitae laudabilissime posuit, perenne domesticis, exteris, nobilibus, ignobilibus, doctis, inop. bus asylon atque diuersorium: Commemorabili hospitalitatis in aduenas, in egenos benignitatis exemplo. Scripsit Roma Romanorum Pontificum compendiarie gesta, soluto vinctoque sermone. De vita & miraculis S. Benedicti carmina diuersis generibus subiecta. Ad effigies Imperatorum Rom. Elogia. Theatrum virtutum S. R. E. Cardinalis Stan. Hosii iconoglyphico opere non sine sententiosis lemmatis. Varia in easdem virtutes Oda, adhuc ut & alia eiusdem docta poemata inedita. Symbolica vita Christi, una cum Christianis virtutibus post obitum edita. Elenchus vocularum Horatiani poematis, de quo gratias Tretere egit scita scripta Ode vnus Gymnasiarchorum Elbingen. Varmiae vero scripsit Hierosolymitanam peregrinationem illust. Domini Nic. Christophori Radziuilli Nesuisiensis & Olcensis Ducis, latinitate donauit. Sacratiss. corporis Christi Historiam & miracula aeneis typis illustratam. Seriem & acta Episcoporum Posnaniensium & complura alia pietatis monumenta. Vnde iure haec illi Elogia posthuma fama occinit.

Varmia semper habes, te quorum scripta celebrent
Virtute insignes ingenioque viros.
Sylvius & Cromer Historijs, Copernicus astris,
Clarus auita Hosius Religionis Athlas,
Vates Dantiscus, numeras & in hisce Treterum
Iure, sed heu, quantum Varmia sydus humas.

II.

Penna, peniculo, cestris astrisque, Tretere,
Tu Numa, Naso, Mycon vnus erasque Myron

III.

Brunoris articolâ, te nato Posnâ Tretere,
Roma Palatino, Varmia lata patre.

IASCROVICII.

Edidit hunc celebris toti Posnania mundo,
Dotibus ingenij clarus vbique foret,

Orbis Roma caput Mysta dignatur honore,
 Primo constituit Varmia clara loco.
 Doctrinā meruit, meruit Pietate Treterus
 Verāque eximium qui ferat vrbe decus.

LIII.

BENEDICTVS HERBESTVS.

Ioannes
 Canonici
 Conciona-
 toris mu-
 nus in Ec-
 clesia Leo-
 polien. obi-
 uit. Stanis-
 laus in pa-
 tria uxori-
 us vixit.
 Ann. 1550
 Episcopus o-
 lim in Polo-
 nia atque
 Abbates
 nobilem iu-
 ventutem
 suis sum-
 pibus ale-
 bant.

Vir certe præcellentis ac diuini propemodum ingenii, qui nouo di-
 cendi genere, inter sui temporis æquales inclarescere in Academia
 voluerat. Gente is fuit Roxolanus, patria Neapolitanus, quod muni-
 cipium vulgo Noua ciuitas dicitur. Duos fratres germanos, vna secum
 insignitos Academicis honoribus vidit, Ioannem & Stanislaum, co-
 dem quo & ipse Ioanne Leopolda præceptore vltos, iisdemque qui-
 bus & ipse studiis Philosophiæ & eloquentiæ deditos; sed huic poste-
 riori magis addictos. Et Benedictus vicesimum ætatis annum ingres-
 sus, post accepta humaniorum artium insignia, apud Leopolienses re-
 gimen Gymnasii publici, tenuit; postea que Cracouiæ ad Ædem Diuæ
 Virginis, domui Musarum præfuit, atque alios docendo, ad eloquen-
 tiæ sese facultatem contulit, & ex amicorum consilio, aliquot Oratio-
 nes, quas publice recitauit, typis excussas in lucem dedit. Quibus, cum summis
 per Poloniam Principibus viris innotuisset, maxime Philippo Padnie-
 uio Episcopo Crac. & Petro Kmithæ Palatino, viris disertissimis, fuit à
 Ioanne Prærembio Gnesnensi Archipræsule euocatus, quo iuuentu-
 tem in aula sua, indolis inter Polonos optimæ, optimis disciplinis ac
 moribus iam inde à teneris imbueret, atque in auita Religione conti-
 neret; ratus, quod res est, seminaria Reip. bene constitutæ iuuentutem
 esse, quam qui recte informet, eum de Rep. quam optime mereri. Set-
 pebat enim iam tum passim per Poloniam Hæreticorum labes, quam
 ipsi etiam è Senatu Magnates nonnulli inuexerant. Benedictus igitur,
 pietatem in primis colens, sic iuuenes illos erudiuit ludimagister, vt
 longe maioribus titulis ac præmiis dignus esset, sicque se ipsum in tan-
 ti Principis familiaritate gessit, vt libenter auditus, semperque lauda-
 tus recederet. A quo in Minoris Collegii Professionem ab Academia
 reuocatus, ex templo æmulum in eloquendo Iacobum Gorscium Ma-
 iorem Collegam nactus fuerat, certamenque cum eo publicum in fa-
 cie Academiæ subierat. Cæterum inferior iudicatus, totam illam dispu-
 tationem De Periodis & ratione scribenda Orationis, cum aduersarii argumen-
 tis, posteritati arbitrandam typis publicis transmisit: opus sane egre-
 gium! &

gium! & est quod in vitroque mirere. Iterum exagitatus scripsit *Dialogum de optimo genere dicendi*, quo se superiorem, etiam in præterita disputatione fuisse declarat. Et quoniam de rotunda Periodi descriptione lis inter eos potissimum fuit, idcirco eam plures per annos alentes, multa contra se ea in materia scripserunt, multa in publicis dissertationibus dixerunt; vterque autem Ciceronem magistrum sequebatur, cuius Herbestus noster vitam & ser ptis & verbis eiusdem discretissime conscripsit. *Con-* *Vitam Ci-*
fecit & in Epistolas illius lib. 4. Commentariorum. Et notas in Orationem postre- *ceronu Her-*
ditum ad Quirites, ex qua librum de Perfecta Periodo fecit, & Orationes illas *bestus scri-*
de quibus supra diximus (quarum vna pro Epistolis Ciceronis erat) in *psit.*
 receptione, aut resignatione muneris scholastici, partim Leopoli, partim Craconiæ, apud Consules recitatas; & quæ solæ ansam Gorscio dederunt ad scribendum aut impugnandum, quod Noua Methodo scriptas, titulus libelli indicaret. Scripsit præterea Herbestus *Rationem instituendæ iuuentutis. Equum ludicem, Computum Ecclesiasticum, Ophæum Ciceronis. Arithmeti. am linearem, & Tabulas in Prosodiam.* Cæterum quia Gorscio passim primas in eloquendo ascriberent omnes, resignata in manus Rectoris Academiæ publica professione, Cathedralisque Posnanien- sis Ecclesiæ Canoniatu posthabito, in Patrum Societatis Iesu castra, magna discipulorum caterua comitante transiit, & vixit vitam iuxta Apostolum irreprehensibilem, animum gerens contra hostes Ecclesiæ indefessum, cum omnino vir esset. in perorando facundissimus, in scribendo felicissimus, in docendo facilissimus, & vineæ illi tum primum in Polonia succrescenti perquam utilis; Scripsitq; in Societate manens *Horarum Canoniarum Rationarium, & Augustini sententiæ de SS. Euchar stia, explicationem. Confutationem Picarditarum. De doctrina Christiana. Cæremoniarum Baptismi & Rosarii B. V. expositionem. Præterea scripsit Prodrumum aduersus scriptum Iacobi Niemoieui- cij Græci Schismatis demonstrationem Chronologicam Epitomen computus Ecclesiastici. Eclogæ Gregorii Samboritani expositionem. Orationem Synodicam, Precationes Latinopolonicas & Periodicas responsiones. Atque sic ex ætate feliciter sancteque in societate 22. annis. Anno salutis 1593. flexis humi genibus mortuus repertus est.*

NICOLAI ZORAVII.

*Si vis Herbesti ingenium cognoscere, & artem,
 Cuius cognoscas amulum ille fuit,*

K

I ASCRO-

I A S C R O V I C I E.

Tullius eloquij diffuso flumine primus
 Redd'it Ausonij pinguis culta soli.
 Iure sibi multum debent Saturnia regna,
 In Latio suada quod nouus auctor erat.
 Primus Sarmaticis Herbestus surgit in oris,
 Qui bene di. endi dogmata vera dedit.
 Vtq; lepos Ciceronis erat gratissimus ampla
 Ausonia; Herbesti sic quoque Sarmatia.

Eiusdem.

Æmula ni eloquij virtus Herbeste fuisse,
 Ingenium poterat deluisse tuum.

LIV.

MARTINVS NERVICIVS.

*Afferuan-
tur sermo-
nes hi in
Biblioth.
Cano. Reg.
Globucij.*

Eiusdem inclytæ Academicæ Crac. celeberrimus Professor, præceptor optimi illius pientissimiq; patris Rochi Polnaniensis, atque Stanislai Scarbimiriensis (qui Sermones de Dominicis atq; diebus Festiuis per annum, stilo haud ineleganti conscripsit) felicissimus, pietate in Deum, candore in amicos, fide & amore in rem Ecclesiasticam & literariam, dum vixit excellentissimus, & docendi dicendique, vt ex sermone Epitaphio liquet, peritissimus. Quæ enim tria M. Tullius in Oratore desiderat, scilicet vt doceat, delectet, & moueat, ea summe Nervitius noster tenuit, sic vt rem illustraret differendo, antiquos audientium deuinciret voluptate, eosdemq; promoueret atque incitaret. Quo factum, vt cum auditum esset, eum esse concionaturum, loca in subcellis occuparentur, templa complerentur, corona multiplex, & auditor omnibus adstaret erectus. Hoc igitur labore, sed & morbo ex eo confectus, septuagenario maior extinctus est, humatusque in Æde D. Floriani Clepardix ad Cracouiam. Tumulum executores hoc sepulchrali Elogio exornarunt.

R. MARTINO NERVICIO CLODAVIEN.
 S.T.D. CANON. S. FLORIANI. IN PRÆCIPVIS HVIVS VRBIS. TEMPLIS. ET SERENIS. QVONDAM SIGISM. AVGVSTI REGIS POLONIÆ CONCIONATORI. VIRO MIRE FACVNDQ ATQVE ELOQVENTI.

INCRE.

INCREDIBILI LABORE ATQVE INDV-
STRIA. SVMMO INGENIO ET DOCTRI-
NA, LEGVM ATQVE CONSVETVDI-
NVM ACADEMIÆ OBSERVANTISSI-
MO. MORVM GRAVITATE, VITÆ INTE-
GRITATE INCREDIBILI, SVMMÆ DE-
NIQVE APVD OMNES GRATIÆ, ATQVE
AVTORITATIS. EXECVTORES MOESTI
POSVERVNT. OBIIT 1582. 30. Nouemb.
Horat. 6.

STANISLAI STOSLAVII.

*In templis dum verba facit Neruius amplis
Et docet abstrusi dicta profunda Sophi.
Innumera sunt angusta Lycæa iuuenta
Nec capiunt populum tecta dicata Deo.
Signum oratoris quod summa frequentia summi
Est auditorum, Tullius ipse probat.*

DAVID CHILCHENIVS.

LV.

REgis Poloniae Sigis. III. Secretarius, in Liuania nobilibus parenti-
bus natus. Rigæ primum apud Patres Soc. Iesu, atque Vilnæ, in Ita-
lia deinde, variisq; Germaniæ Academiis operam litteris nauauit (v-
sus præceptore Friderico Bartscio Braunsbergense insigni Patrum So-
cietatis Iesu Theologo & Concionatore, qui scripsit *Concionum Contro-
uersarum, siue demonstrationum Catholicarum, contra quasus nostri seculi Hære-
ses* Tomos duos) Inde in Gallias & Britanniam profectus, cum varios pro-
fessores audisset, suprema Iurisprudentiæ laurea decoratus, in patriam
rediit, magnoq; illi Zamoscio (b præclaras animi dotes, & scripta pru-
denter in Iure Ciuili Pragmatico conscripta, magnopere gratus. Fama
deinde, vt fit, in dies magis magisq; notus, & in aulam accessit, Sere-
nissimo Regi à Secretis fuit. Quin & à Iusto Lipsio litterarum sui æui
Coryphæo, absens litteris colebatur: & à Duce Raduillo M. D. Lit. Ge-
nerali exercituū, militariib. turmis cum dignitate præficiebatur, in quo
officio & vitam exspirauit, patto longe clarissimo nomine Anno 1608.

IOANNIS SCROBCOVII.

*Vilna Castilides agnouit Pallada querens
At Brytana pedes & loca Gallia tulit.*

*Arolum & Rhenum sulcauit Tybridis alueum
 Instravit clavas Antenoriusq; domum.
 Tandem defessus placidam requieuit ad umbram
 Iustiniani ardens inde redire domum.
 Inuisit patriosq; lares: quem fouit Apollo
 Officio en fractum Marcis abire legis.*

LVI.

MARTINVS LEOPOLITA.

Regis Sigism. Augusti Organarius, in inclyta Leopoli natus, quæ
 Duce Leone Russis imperante, tali sub climate ac tydere sua pri-
 mordiam cœpit, ut ad omnis generis artes & scientias, apta producat in-
 genia: & non intra domesticos modo parietes, industrios viros foueat,
 sed totifere Poloniæ tales affatim suppeditet, ut sola prope semina-
 rium, & mæchanicorum & militarium dicatur, quinimo & præstantis-
 simorum in qualibet scientia Doctotum; nec enim ars aut scientia tam
 difficilis reperitur, quam non adnatam sibi Leopoltitanus dictam ve-
 lit, si modo parumper in ea versetur. In his & Martinus noster, Poeti-
 ces atque Musices studio deditus, primus è Sarmatia fuit, qui sobrie
 melodia delectatus, totius anni cantus Ecclesiasticos, aliosque extra-
 ordinarios & solennes, ita artificiose, ita concinne ac suauiter finxit, ut
 qui Choralis cantui, accommodatius Figuralem iunxerit, nemo ex Eu-
 ropæis adhuc, ne dicam Polonis fuit. Et figuralem ipsum per se, quam
 suauis melodia struxerit, vel sola Paschali Processione audita, periti qui-
 que eius artis, haud satis certe demirari possint. Tum quoque illam,
 quam D. Patrono suo Martino Turonensi Episcopo, cantilenam, &
 sonis Musicis, & versibus piis conscriptam, venerationis monumen-
 tum perpetuum reliquit. Et licet plurimi fuerint nostrum, qui in me-
 dia Roma exercitati, ipsum exæquare voluerint, imo & noua Musices
 instrumeta excogitauerint, nullus illorum tamen, eam laudem, quam
 Martinus, in Polonia assecutus est, quamuis præter domesticam disci-
 plinam, hoc est Academiæ Crac. præceptores, nullū aliū magistrum
 extraneum habuerit. Imo summus in sua arte sine dubio foret, si, qua
 erat ingenii præstantia, vita sibi paulo longior contigisset. Vfus fami-
 liaritate Ioannis Cerui Tucholiensis, qui Leopoli annis quinque Gy-
 mnasio Præfectus, ac tandem pro meritis pingui sacerdotio beatus, re-
 liquit Farraginem Actionum Iuræ Civilis Theutonici Maydeburgensis libris se-
 prem pulcherrime digestam.

Io. SCRO-

IO. SCROBOVICII.

Quid tibi vis viridi longe dignissime lauro
O Phœbi Martine propago.
Nobilis Aonias retulisti rite corollas
Et laudum paena tuarum.
Et merito: meruit genij vis, viuida virtus
Hoc animi meruit quoque robur.
Conati Ausonio ingenio superare nitentes
Sæpe melos patrium erubuerunt
O victor dulci Daphnes certamine, laudis
Condas aeterno regmine frontem.

MARTINVS PILSNENSIS.

LVII.

Martinum Pilsnensem audeam cum Valentino Vidauio Theologo grauiissimo, Poloniæ nostræ Isidorum nominare: vt qui cum pri-
 scis illis Theologis ingenii doctrinæq; præstantia comparandus esse
 videatur. Is sacram lauream autoritate Reuerendis Domini Philippi
 Padneuii Episcopi Crac. Cancellarii Vniuersitatis consecutus *multas* *Ann. 1579.*
doctissimas Homilias scripsit: itidem Discursus & examina spirituum. Nemoq;
 sane illo doctrinam sacram aut in scholis doctius interpretatus est,
 aut copiosius in concionibus explanauit. Nemo in animis ad virtutem
 inflammandis, & à vitiis reuocandis acrior aut ornatior Orator fuit.
 Fuit namque bonus Logicus, disputator acutus, bonus Physicus, bo-
 nus Metaphysicus, Mathematicus bonus, Iurisperitus, Oeconomus,
 Politicus, denique optimus Theologus, & qui alios docendo, ea ipse
 pie, modeste, & humiliter exequabatur, sanctumq; Martinum Patro-
 num suum, quoad vixit summa deuotione venerabatur. Ex eius disci-
 plina, cum alij multi viri clarissimi prodire, tum celebris ille Ecclesia-
 stes, Petrus Scarga Soc. Iesu Theol. Conditus est Crac. in Æde SS. Om-
 nium hoc Elogio (extatque laudatio funebris Valentino Vidauio
 Doctore Theologo editore.)

R. EGREGIO ET CLARISSIMO DOMI-
 NO M. MARTINO PILSNEN. PHILOSO-
 PHIE ET S. T. DOCTORI CATHEDRA-
 LIVM ECCLESiarVM CRAC. ET VRA-
 TISLAVIEN. CANONICO. HVIVS ECCLE-

SIAE PRÆPOSITO. ET CRACOVIE. ACADEMIÆ XVI. COMMV. RECTORI. VIRO DOCTISSIMO. DE ECCLESIA ET ACADEMIA BENE MERITO, &c.

Executores hoc pignus amoris & honoris posuerunt. Obiit A. D. 1591. die 23. Aug. ætatis vero suæ anno 63.

HIC IACET SEPVLTVS, ORETVR PRO EO.

IO. SCROBOVICII.

Reſtoris dederant hinc Muſa munera, fecit

Inclſta lauro horti Pallas ouare ſui.

Inſtructus Logices humeros ſplendentibus armis

Poſt ſolers Phyſices tranſiit omne nemus

Et tandem Phyſici memori ſecreta relinquens,

Scriptura ſubiit læta roſeta ſacra.

Reſlor erat, mortalis erat, ſed gloria vita

illum immortalẽ perpetuumq; beat.

LVIII.

STANISLAUS ORECHOVIVS.

*Nam &
Græcarum
litterarum
ſuiſ peritiſſ.*

*Educatio
plurimum
a bonita-
tem vita
conſert.*

Demosthenes Roxolanus, ob dicendi libertatem, & sermonis vehementiam appellatus. Is in districtu Præmisliensi Equestri Ordinis maioribus natus, traditusq; à parentibus Wittembergam, in M. Lutheri ludo adoleuerat (audiuit & Melanchtonẽ, vt ex epistolis eius patet, quas manuscriptas afferuant viri docti; & vidimus Cracouiæ, apud Io. Rybcouiciũ Theologum Professoreĩ) indeq; in Italiam missus Io. Baptistam Egnacium, iulignem apud Veneros Oratorem & Historicum præceptorem habuit. Tãdem ad penates domesticos reuersus, sacrisq; ordinibus suasu parentum initiatus, inter Canonicos Cathedralis Ecclesiæ Præmisliensis haud contentum locum sortitus fuit; sed quem certe non pro voto illorum ornauit, imbutus deprauatis moribus Hæresiarcharum. Cumq; toties in Capitulo à Io. Dziafuscio Episcopo suo correptus, ægre eam admonitionem pateretur, nec vt paternam disciplinam susciperet, verum ad suam potius temeritatem prosequendam, anſam sibi dari existimaret; relicto sacerdotio, vxorem in matrimonium, & quidem è nobili familia duxit. Quo factum, vt à vigili pastore Episcopo suo proscriptus, lulentioq; illi porcorum Canoniorum gregi anathemate dicto adscriptus, multas in patria turbas,

bas, versatili ingenio suo exciuit, multa contra ordinem sacrum nefaria scripsit, & patrimonium illorum multum cum aliis similibus vexauit, imo dux & antesignanus fuit, ad omnia peruersa, potenti illo suo eloquio, quippe cum ingenio summis quibusque, etiam antiquæ memoriæ Philosophis par fuisset, dicendi vero facultate, ipsum Demosthenem aut Periclem exæquaret. Tandem aliquot post annos, miseris suis, diuinæ non restitit vocationi, sed excepit humiliter pulsantem ad cor Dominum, & penitentiam egit. Cumque multoties municipalis soleret fieri legatus ad Comitæ Regni, in illa Varsouiensi Synodo, quæ in annum post mille quingentos primum & sexagesimum incidere, ad gremium Ecclesiæ postliminio rediit, & paulo post in Petricouensi Synodo *Fidei Confessionem* publice fecit, quam & publicis litteris, monumentisque consignauit. Atque iam ex eo tempore serio contra Hæreticos pro Christi Ecclesiâ scribere cœpit; disputauitque primum in præsentia Archiepiscopi Gnesnen. Iacobi V. hadiicii, cum Andrea Fricio Volboriæ; postea Varsoviæ in præsentia Regis Augusti cum Stancaro Mantuano; tum & aliis in pluribus locis, illustrium & Doctorum virorum corona assistente, præcipue vero Pinczonæ atque Præmislæ, semper Deo fauente cum victoria, summaque cum vtilitate fatiscens tum Ecclesiæ Polonæ. Scripsit multa, & in re ciuili, & in nostrorum hominum laudibus, sed præcipue tamen in osiores Religionis Catholicæ, hoc est. *Quincuncem, & Apologiam illius, Hymaram. Mediatorem. Fricium. Dialogos. Fidelem subditum. Orationes de notis Ecclesiæ. Exequias Tarnouij. Gesta sui temporis* (nam & Historicam attingit) *id est regnantibus apud nos Sigismundo Seniore, & Augusto F. Item Paegyrim nuptiarum eiusdem Regis Augusti, & alteram sui Pol. march. Ioan. Tarnouij. Orationem pro dignitate sacerdotali. De præstantia legum Polonicarum. In obitum Sigismundi I. Turcicas tres. Poëta contra celibatum. Pro Ecclesiâ Christi ad Samuelem Maciejouium Episcop. Cracou. Institutionem Principis, Epistolæ Familiæ: quarum maximâ pars adhuc in obscuroacet, & librum de summa Regni. Audio & alia quædam de Republic. authographa ipsius à quibusdam priuatiim, cum nominis eius fassan, certe cum publicæ vtilitatis iactura, detineri. Nobis hæc tantum, quæ retulimus, innotuere. Ille vero ipse à sacerdotio funditus remotus, in media plebe, cor contritum & humiliatum gerens, recompensabat fraudata Ecclesiæ dicto, scripto & facto. Et quamuis multorum in se prouocasset odia, quod renouato gradu ab æterno præcipitio illorum, respexisset seipsum*

*Conuersio
Orchouij.*

*Confessio
Fidei.*

*Labores
pro Ecclesiâ
Romanâ.*

seipsum aliquando, & receptui canente Ecclesia collegisset se, ex illo ætumnoso sectarum salo, feruenter & frequenter impugnans errores ipsorum, licet & stipendiis illis priuatus, quibus ab antesignanis Hæreticorum abunde alebatur, lætus attamen & lubens, constantem & indefatigabilem animum, contra quosuis Fidei Romanæ hostes gestit, & ut ipse in typo chimeræ de se loquitur.

Pro Patria, pro Legibus

Proq; Religionibus.

Auri, atque patrïs

Paratum vitam fundere.

STANISLAI STOSLAVII

Attica Orechouius fuerat caput ille Minerva

Ausonia suada vera medulla fuit.

Dum strueret Lechi patriis cinctus ab oris

Sacrilegum Stancar Hæresiarcha nefas

Vicit Orechouius generantem monstra Chymeram

Cesserit ut Lechici bellua dira plagis

Non vicisset eques armis circumdatus Oxi

Bellerophon, calamo quam tua dextra feram.

MICHAELIS GRODZICKI.

Et dolet & quaritur patriam gentemq; Polonam

Oxius imbutam moribus esse nouis

Sarmatici mores veteres fundamina Regni

His steter imperium maxima Roma tuum

Quam bona Orechoui patria sit diserte cura

Cui basim propriis vult reparare libris.

NICOLAI ZORAVII.

Si licet amplecti famosum dogma Platonis

Quod mutent animi corpora corporibus.

Spiritum Orechouius certe Demosthenis hausit,

Vel Ciceronis quo lingua diserta fuit.

LIX.

IACOBVS PRILVSIVS.

Pari doctrinæ rerumque gestarum gloria Orechonium Iacobus Prilusius subsequitur, cui propter communis vitæ societatem a puero arcte

arcte deuinctus fuit. Orator & Poeta insignis; sed & transfuga è castris Ecclesiæ Romanæ, namque eadem, qua & Orechouius impietate Lutherana imbutus, reliquit velut mercenarius oues Ecclesiæ Moscicensis, cui Parochus & pastor datus præfuit; transiitque ad cœnosos illos Wittembergenses porcos, vt in cœna cum illis loco panis viui, Hæreticis filiquis infarciretur, omni farina castis. Duætaque vxore mulierosus sacerdos Vicegerentis officium in Castro Crac. habitu sæculari gessit, Kmithæ Palatino Crac. magno in Polonia Senatori & litteratorum fautori, ob ingenij præclaras dotes, & Iuris patrii peritiam in primis charus, atque ex eo reliquis in Polonia Dynastis, tum & ipsi Regi Augusto, in cuius parentis obitum, hoc est, Sigis. I. Orationem longe disertissimam scripsit. Itemque Librum de Legatione, Librum Statutorum Regni, Poemata varia, & librum Epistolarum familiarium, minime familiaris ipse Catholicis, quod ad euertendam Ecclesiasticam disciplinam natus, imitaretur lenones illos Saxonicos Carolstadios, Buceros, Melanchthones, Pomeranos, aliosue plurimos, eius farinae perditos ac perfidos homines, quorum exemplo, nomine patrio amisso, Euangelicus pro Christiano vocitari maluit, maior apud posteros futurus, si minore esse voluisset.

*Regnante
Augusto
Polonia,
pauci va-
de Senate
res Cath-
lici fuere.*

IO. SCROBOVICII.

*Magnus erat, maiorq; esset, sed magna sophia
Vis fastu inflauit, perdidit atque virum.*

ANDREAS MODREVIVS.

LX.

Regius Secretarius, seu manis lutulenti illius subulci Lutheri, cuius nefariis dogmatibus imbutus, infestabat Ecclesiæ portas, dicendo quæ non oportuit, scribendo quæ non licuit, & agendo quæ non decuit. Cæterum ab Orechouio toties repressus, & vt dicitur, digito labra compescere coactus, in illa solemnî disputatione Volboienfî, in præsentia Ar. hiepiscopi Gnesnen. Vchanicij, qui Episcopus Vladislauienfîs adhuc, frui eum bonis Ecclesiæ suæ facile permittebat, quod & vir circa Oeconomiam industrius esset, & super certas Ecclesiæ illius sculterias data sibi ab antecessoribus priuilegia haberet. Cæterum non tulit hoc succedens Vchanicio Zelosus ille de religione Karnkouius, qui vt primum Episcopam illam ingressus est, statim numerare illi pecuniam iussit, impium, inquit, hostem Ecclesiæ pane illo vesci, me

L

præsertim

præsertim pastore inspectante, qui solis tantum veris Dei cultoribus est comparatus. *Scriptit* nihilominus *Modreuius* egregium *De moribus l. b. illum*, itemque alium *de Legibus*, & *de Bello ad Augustum Regem*, in quo ingentem facundia suæ vim, & ingenii vires declarauit. Scripserat & *de Schola*, atque *Ecclesia*. Sed quia erroribus hæc respererat, ideo à piis & probis contempta, periit cum sonitu, sicuti & alia sua scripta, his supradictis exceptis, in quibus nullam religionis mentionem fecit, uti sunt & *de emendanda Republ. lib. 3.*

IOANNIS SCROBOVICII.

*Flos inter spinas sapiens Modreuius inter
Hærescon tribulos est sine fruge decor.*

LXI.

ANDREAS TRICESIVS.

Multarum linguarum peritus, & Poeta præstantissimus. Is in submontana Poloniae parte claris maioribus ortus, vtriusq; linguæ diuitiis Cracouia in Academia comparatis, sumptaq; prima in artibus laurea, adolescens Louanium se contulit, ubi & Hebraicas litteras iunxit, Mox Gallias, Italiam, Hispaniam, Angliam, aliasq; politiores gentes adiit, & bonam fere ætatis partem, orbem peragrans circumquaque cōsumpsit, ex quo multiplex eruditio, Philologicarumq; rerum haud mediocris intelligentia in illo fuit, ut & *liber Epigrammatum illius a. g. Epitaphiorum* hoc ipsum testatur, sed præcipue cognitio Historiarum: quibus in memoriam redigendis, collocandisq; ac certa quadam sede distribuendis, subtili vsus est artificio, ut ad arbitrium eo ordine cuncta narraret, ut ne larum quidem vnguem à certis ratisq; temporibus aberraret. Itaque tot annorum diffusa inter se interualla, tot sæculorum remotissimam memoriam, ita in animo suo contraxerat, ut Regnorum vicissitudines, Põtificum res gestas, Regum & Imperatorum dominia, tanquam de scripto, non sine omnium admiratione commemoraret. Amicos coluit Io. Cochanoium. Iacobum Prilusium. Io. Macinium. Andream Patricium. Petrum Roysium Hispanum, & qui sua ætate ingenio & scriptis floruerunt. Bibliothecam optimis cuiusq; generis libris instructam, & scripta sua haud perfecte descripta posteris moriens legauit. Immatuum enim fatum (licet satis vixisset) surgenti doctissimi hominis famæ quasi securim iniecit, & felicem eius gloriæ cursum, tum cum primum florere cœpisset, inopinato interrupit.

*Scriptis
A. ysius
Oñonarius
in laudem
S. Stanisla
& decisio-
num Lith-
uanicarum
volumen.*

IO. IAS-

IO. IASCOVICII.

*Qui multos lauri fuerat dignatus honore
A multis merito concelebrandus erit.*

STANISLAUS SOCOLOVIVS.

LXII.

S Floriani Clepardie Præpositus & Canonicus Cracouiensis, cele- *Primam*
berimi olim illius Professoris Iacobi Gorscii, felix discipulus; præ- *lauream*
stanti vir ingenio, & lingua vtraque egregie doctus: quod vtrumque *An 1561.*
vitæ probitas, & humilitas summa condecorabant ita, vt magno illi *sub eodem*
Regi Stephano Bathoræo, perpetuo carus existeret, & quem ille vno *illo præce-*
obutu perlustratum, suum Ecclesiastem, optimis sacerdotiis & hono- *ptore suo*
ribus auctum habere voluit. Is igitur pro officii sibi iniuncti magnitu- *Dicano A^r*
dine, talem se in omnibus præstitit, qualem eum mater Academia, & v- *tistica fa-*
niuersus sacer ordo, in oculis sui Principis videre desiderauit, indu- *cul: atis of-*
strium, grauem, sobrium, eruditum, constantem; vt quem natura, suada, *tinuit. Se-*
sophia; ob ingenii, eloquii, doctrinæ meritum, suum sibi mystam ele- *cundo au-*
gerunt. Atque ita, in specula tali constitutus *tempo*
clesiæ, Latio donatam, nobis optimè illustrauit. Ad Wittenbergensium Theolo- *anno Ma-*
gorum inuectiuam, docte & luculenter, lacepsus respondit. De vera & falsa Ec- *gisterij ti-*
clesiæ discrimine, tres libros egregios conscripsit. Itemque Iustum Iosephum fecit. *tulum.*
Ecclesiasticas Partitiones. Quæstorem seu de parsimonia & frugalitate, atque ad
ex. remum Notas in Euangelia Matthæi, Marci, & Luca Tomo vnico comprehen-
dit. Vna restabat Oratio de Ratione studij ad Nicolaum Volscium Regni
Marsalcum Mecenatem suum conscripta, ni mors præuenisset impri-
menda: sed & hanc iam suo patrono posthumam, vti par erat reddi-
dit M. Iacobus Ianidlouius I. V. D. Anno 1619. Decuit enim tanti viri
vigilias ab interitu vindicare, quem vniuersi Polonia Antistites sum-
mo in honore ac veneratione habuerunt, & quo pauci Theologiæ do-
gmata purius atque nitidius explicarunt, pauci errores sectariorum e-
loquentius atque validius confutarunt.

IO. SCROBOVICII.

*O vere charitum græ cohortibus
Ingens Sarmatici gloria sanguinis
Doctrina exhilarans lumine, viscula
Flumen quos alit incluci.
At non vt reliquum de sophico grege*

L 2 Vulgus,

*Vulgu, sed rosei ceu Hyperionis
 Fax, verrens patulos dum aetheris ambitus
 Ignis spicula differit.
 Non te lucifluum tristia nubilant
 Non te flammicomum nubila polluant
 Lux es tota rubens, tota q̃, candicans
 Lux es tota q̃, stellulans.*

LXIII.

STANISLAUS GREPSIVS.

Nicolai de Bodzecin auditor, multiplici laude nomen suum immortale reddidit, nam & trium linguarum exacta notitia, quæ ad homines illustrandos vna fere sufficere semper existimata est, non exiguam partem in huius viri laudibus occupat, & vniuersæ Philosophiæ perfectissima cognitio, luculentum testimonium præstantis ingenii exhibet, & singularis prudentia atque eximius rerum vsus, idem quoque dicunt, sed in primis eum summum religionis ac pietatis studium commendat, quod ipsum certe nunquam interire nomen illius patietur, & quod eum amicum Magno illi Socolouio fecerat, qui ipse pius & omnia prudens, non nisi similem sibi moribus & doctrina Grepsum amare potuerat. Viri enim sapientes non nisi ab æqualibus redamari patiuntur. Et hoc instuderat, quod Patres Academicos mouerat ut Grepsum, artium liberalium Magistrum creatum, in publicam stipem, & domum Professorum Maiorem vocarent, vbi scriptorum omne genus euoluens, Gulielmi Budæi doctissimis libris de Assè, suum quoque de *Multiplici Siclo & Talento Hebraico* supplementum, cum summa nominis Polonici gloria addidit. Item de *Mensuris Hebraicis t. m. aridorum quam liquidorum, & Geometriam Polonicè scriptam*. Sed vt nihil est in rebus humanis perpetuum, non diu vitalis, ætatis sexto & quadragesimo, quasi terris tantum ostensus, ante diem ereptus est, anno salutis per Virginem partæ MD XXII. Conditusque in Æde S. Annæ, ad parietem dextrum, à porta communi, qua templum ingreditur, addita inscriptione.

VIRO NOBILI STANISLAO GREPSIO.
 IN VNIVERSITATE CRAC. PVBLICO
 PROFESSORI, LATINE, GRÆCE, AC HE-
 BRAICE PERITISSIMO. VITA ET MORI-
 BVSVS PHILOSOPHO. STANISLAVS SOCO-

LOVIVS

SCRIPTORVM POLONICORVM.
LOVIVS AMICO ET COLLEGÆ SVO
POSVIT. A. D. MDLXXII.

85

IO. COCHANOVII.

*Gratum te, an dicam, Gressi facundo, Latinum
Ambigo: sermo ita erat notus vterque tibi.
At tu Sarmata eras sed cuius ob os sua Graij
Ora obuertebant, Ausonijq; sua.*

IOANNES LATOS.

LIV.

CRACOVIAE honestis parentibus natus; Rethor, Philosophus, Mathematicus atque Medicus excellentissimus, non vulgarem famam promeruit, scripto tractatu, *De mutationibus Regnorum*, tum observationibus quoque in Ecclipses atque Cometas aliquot. Tantos enim ea in scientia progressus fecerat, ut nemo illum ætate sua vicerit, (in Polonia præsertim) paucissimi æquarint. Quare nimium sis sibi, autus erat Calendarium à Greg. XIII. promulgatum, per Claviu aliosue correctum, calamo laceßere, consultius eam in rem aiens se aliquid adferre posse. Cæterum quia vox vna fuit, eaque obstinata, ideo nulla: cum & ipse Academia neglecta, concessisset in Russiæ tractum, scissum tunc ab Ecclesia Romana, ob festiuam ut aiunt illam promulgationem Calendarii, diuertissetque ad Ducem Ostrogium Constantinum, Palatinum Kiouensem, potentem tum patronum omnium Schismaticorum. A quo liberaliter exceptus, & benigne habitus, scripsit proprio iudicio Correctionem Calendarij, quam nec peritiores postea aliqui improbarunt; licet & oppugnarint etiam nonnulli, Astego Ecclesiæ decretis standum putarim, quæ errare non potest.

*In artibus
lauream
consecutus
in Acad.
in Crac. An.
1566.*

NICOLAI ZORAVII.

*Postquam circuitum stellatus fecerit orbis
Cuncta ad pristinum sunt reditura statum:
Et tu Latosi addisces elementa secundo
Et studiosus eris Doctor & Astrologus.
Atque iterum iussu Romani Prasulis auctor
Hic erit Idus qui non male constituet,
Quæque fuere prius fient hac cætera cuncta
Si licet antiquis credere dogmatibus.*

L 3

Tunc

Tunc memor ad nullos discursos exsere dextram
Et tibi re miserum sit satis esse semel.

IO. SCROBOVICII.

Cur vni tantum Latos natura fauisti?
Est modus. Animio lapsus hic ingenio.

LXV.

VALENTINVS VIDA VIVS.

COgnomen à natali solo Vidaua, insigni Siradiensis terræ oppido
(hæc autem media inter Maiorem atque Minorem, Polonias iacet) mutuatus, excellens fuit ingenio, vt non à patria decus mutuari, sed ipse præstare videatur. Principijs Grammatices domi imbutus, vbi per ætatem licuit, ad Academiam Crac. perrexit, & in disciplinam sese Stanislai Grebſii tradidi; quo informante ac promouente, cum Simone Sirenio, Martino Viaſdouio, Bartholomæo Vargocio, aliisque viris clarissimis, primam in artibus lauream vna obtinuit. Tandem in Magistrum promotus, summaque professionis Theologicæ, temporis successu laurea donatus, atque in auctoribus cum sacris tum profanis egregie versatus, supremam diuſcientiam Theologiam magno auditorum concursu explicauit. *scripsitque librum de Indulgentijs* longe doctissimum & vtilissimum, contra negantes eas posse iure aliquo fieri, & *Orationes nonnullas*, quarum duæ eidem libro annexæ videntur. Vna, qua, Scholasticam Theologiam: altera, qua Collegam suum Martinum Pilsnensem defunctum laudauit. Illum vero, Io. Clobucius, nostra ætate Orator præstantissimus. Conditus in Æde SS. Omnium, ad dextrum maioris altaris latus, tabula marmorea supra fores sacrariæ, cum hac epigraphe, appensa.

Sub Iosepho
Vrendouio
Artistica
facultatis
Decano.

REVERENDO AC CLARISSIMO DOMINOM. VALENTINO VIDA VIVIO, PHILOSOPHIÆ ET S.T.D.S. FLORIANI DECANO. HVIVS ECCLESIAE PRÆPOSITO. AC ALMÆ VNIVERSITATIS CRAC. ALIQUOTIES RECTORI. VIRO SPECTATÆ VITÆ. PROFESSORI DOCTISSIMO, DE ECCLESIAE DEI BENE MERITO. VIVVS ENIM HANC ECCLESIAM STRVCTV-

RA

RA NOVA ORGANORVM. QVÆ IGNI
CONSUMPTA ERANT ORNAVIT. PA-
VIMENTVM DEPRESSVM EREXIT.
SVBSELIIS CONDECOR. PRÆPOSITV-
RÆ PROVENTVS IMPLICATOS SVA
DILIGEN. AVXIT. EXECVTORES HOC
MONVMENTVM POSVERVNT. VIVAT
DEO. OBIIT A. D. MDCL. Die 12. Nouemb. ætatis
LIX.

IACOBI VITELLII.

*Sarmatia vt tenebras monstrosa q̃ dogmata circum
Cociri infudit prodigiosa lues:
Tunc Vidaus velut æthereo delapsus olympo
Sol, proprio noctem lumine abegit atram.*

IOANNES MACINIUS.

LXVI.

E Questris ordinis maioribus, in Palatinatu Siradiensi natus, exoti-
carum linguarum pericia, vel exterorum hominum testimonio cla-
rus, quibustum ob ingenii præstantiam innotuerat; maxime Iosepho
Scaligero Græcarum litterarum Coryphæo. Erat quoq; familiaris Ca-
rolo Sigonio, colebatur & à Turnebo atq; Vrlino, & omnes qui ali-
quid de ingeniis poterant iudicare, amicitia atq; honore dignum exi-
stimarunt. Sed inter omnes Io. Cochanoius, Sarmaticus Vates, qui
pro ea, qua inter se deuincti erant amicitia, tale in eius *Lexicon Latinopo-
lonicum* Epigramma lufit

*accisis Italum rebus, Romaq; subacta
Cum patrium fugeres lingua Latina solum:
Exul Sarmaticis vlro confedit in oris
At sane illam huius non piger hospicij.
Huic datus interpres Macinius vtiose clarus
Æque Romano ac Sarmatico eloquio.*

Tum inter alios & Petrus Royfius Hispanus
Hoc vbi vidit opus Macini Roma politum
Dixit, *habentne suum Saurumate Latium?*

Magne etenim ac diuturno labore, attulit nobis vocum singularum
interpretationem in opere illo sufficientissimam: atq; non hic cessan-
dum ra-

dum ratus, è conuerso iterum *Polonicolatinum Dictionarium fecit*, primus-
que ex Sarmatis Calepinum, aliosque de re litteraria meritos, in vo-
cum obscurarum illustratione, atque vernacula interpretatione imi-
tari cœpit. Clarus fuit & carminibus pangendis, siquidem à cunabulis
pœne in litteris eruditus, deinde inter Philosophos enutritus, exactam
Hebraicæ, Græcæ, Latinæ, aliarumque linguarum scientiam consecu-
tus est. Ætate vero adultior, ad exquisitiorem ingenii cultum Italiam,
Hispaniam, Galliam, Britanniam, aliasque Prouincias emensus est.
Post in patriam redux Magno illi Regi Stephano Bathoreo perpetuo
adhæsit, & ob prædictas animi dotes, insigni annuo reddito ab illo do-
natus fuit.

IACOBI VITELLII.

*Fama decusq; tuum tanto conspectius in te
Nomen habent Macini maxime gente tua.
Cum generi illustriq; tua stirpi atque vetusta
Nobilia addu stemmata ab ingenio.*

LXVII.

NICOLAUS COPERNICVS.

NON est quod in celebrando Nicolao Copernico desudem, quem
ipse terrarum orbis, insigni illa, de motu terræ assiduo, sua opinio-
ne ab illo illustratus prædicat. Is Torunii in Prussia natus, sumptis in
alma Vniuersitate Crac. Mathematicarum disciplinarum principiis,
diuersas Germanorum Academias inuisit, tum & aliorum, vbi tum
hæc studia florebant. Carus in primis ob singularem eruditionem ex-
cellentibus in Borussia, viris, summaque dignitate præditis, in his Ioan.
Dantisco Episcopo Varmienfi, & Io. Tidelmano Episcopo Culmenfi,
à quo postea Collegio Canonicorum Varmiensium adscriptus fuit.
Utque ad posteros etiam manaret suæ scientiæ utilitas, ad scribendum,
quæ recte cogitasset, obseruassetque, animum appulit, & adinuenit
nouam, veteribusque incognitam Astrorum supputationem, circiter
annum 1540. Cuius, cum plurimos alios sectatores inuenit, tum è di-
scipulis acutum illum suum Tychonem. Reuera enim vt Hercules
Athlante laborante cælum sustinuit, ita ille Ioanne Regiomontano
populari suo deficiente, motuum cæli doctrinam discipulis suis re-
stituit, atque omnes sua industria Mathematicos plurimum iuuit.
Tu plura de illo, vide apud Nicolaum Mulierium in Prefatione super
Reuolu-

*Condisci-
pulus vero
suus Iaco-
bus Cobili-
nius scripsit
Astronomi-
æ declaratio-
nem.*

*Io. Regio-
montanus
Borussus
insignis
Mathema-
ticus.*

Reuolutiones ipsius. Reliqua manuscripta ipsius afferuantur in Bibliotheca Episcoporum Varmiensium, quæ nuper reuidit clarissimus vir. D. Ioannes Broscius Ordinarius in Acad. Crac. Matheseos Professor cuius nunc prodit Arithmetica Integrorum, aliaque in dies expectamus, vt promiserat sub finem libelli illius.

NICOLAI ZORAVII.

*Iuppiter vt vidit quod mente Copernicus orbem
Contra natura iura creasset homo.
Vt vidit cælum fixâ statione teneri
Currente & terrâ sydera stare bene.
Anxius atque memor quid possent bella Gigantum
Aut aliquem in terris fors superesse Deum
E cunctis queris Diuorum matribus, an sit?
Qua tantum dicat se genuisse virum.
Non sumus illius Diua dixere Tonanti
Sed Iagellonis docta palastra parens.*

IO. SCROBOVICII.

*Cur met. am Lachesi non ponis di. Mathesis,
Omnia ad exactos qua reuocas numeros?
Conditor ecce tuus moritur. Qui tempora mensus
Debuit heu ipsis cedere temporibus.*

IACOBVS LVIECIVS.

YU / Wujek

LXVIII.

Theologus Societatis IESV, & Concionator celeberrimus, nec non Hæreticæ prauitatis impugnator acerrimus. Ipse enim primus è Societate, quasi alam ac turmam militum, in gliscentes tum per Poloniam Nouatorum factiones, duxisse videtur. Nascente enim in Maiori Polonia Rebaptizatorum ac Sacramentariorum peste, impios eorum conatus, qua concionando assidue, qua stilum versando fregit, vt Tomi illi duo suarum Concionum in anni totius festiuitates atque Dominicæ conscripti testantur, & Apologia. Itemque Biblia, notis illustrata, & in patrium sermonem translata. Natus ipse in oppido Maioris Poloniæ Varsoviæ. Trium linguarum peritissimè, Graecæ, Latine & Hebraicæ. In primis enim scripsit De consecratione Sacramentorum Sandomirien. Item de Purgatorio. Item Dialysen assertionum Iacobi Niemoieuij. Item de Beclsi contra eundem. Horarias preces B. M. V. Vitam & doctrinam Christi. Latine vero scripsit Defensionem sacrosancti Missæ, aduersus Franciscum Stancarum. Item Libellum pro diuinitate Christi Domini & S. f.

M

suisque

Primam in philosophia lauream in Decanatu Alberti Leopoldi. Anno 1559. sumpsit. Anno salutis 1564. Habuit & in Societate conterra- neum Iacobum Vagrom necensem qui postillas in Evangelia scripsit. fuit; gustatisque ibidem Theologiæ rudimentis, in Germaniam, & inde in Italiam ad excolendum magis ingenium profectus, quia ad summum pietatis apicem, totis semper præcordiis anhelant, religiosum vitæ genus inter PP. Societatis Iesv amplexus est. Atque ita sacerdos in patriam reuersus, insulantibus tum nouæ viacæ Patrum, non Hæreticis solummodo ipsos (quos ille solus pæne Domino cooperante in Maiori Polonia perfregit) verum mollibus Catholicis quoque, qui tum se summos Politicos iactant, cum fraudium Machiauelisticarum cuniculis Ecclesiam Dei oppugnant, & deprellam Hæresim fauoribus suis attollere caput, virumque ipsum reassumere vires, facillime sinunt; magno fuit non adiumento solum, sed etiam ornamento. Fuit eadem ætate & alter Vuiccius Ioannes de nomine, qui scripsit de morbo Ire & Curatione eius. Obiit diem suum bonus atque eruditus Pater Cracouiæ Anno MDXC VII.

MICHAELIS GRODZICKI.

*Quod septena decas Regi perfecerat olim
Biblia quæ ei dederat vertere sacra vñm,
Sarmatica vertit Vuiccius Biblia lingua
Quod tantum Aegypto fecerat agmen, agit.*

LXIX.

MARTINVS SMIGLECIVS.

ALter in stadium Athleta, Theologus & Concionator PP. Societatis Iesv, Martinus Smiglecivs prodeat. Is puer iis litteris quæ vere vt sunt, ita & appellantur humanitatis Cracouiæ in Academia imbutus, lauream vtramque in Philosophia adeptus est; & in vtraque orationis facultate Græca nimirum & Latina, cum laude aliquandiu versatus, in Societatem à patribus receptus est: inter quos exactis, summo zelo annis aliquot, pugnavit, & valde cum Anabaptistis Vilnensibus, quos & scriptis Latine ac Polonice passim editis reprehendit, multosque superis fauentibus, ab Arrianismo & æterno præcipitio ad gremium Ecclesiæ reuocauit, docto illo Tractatu De verbo incarnato conscripto, tum & alio De baptismo predestinatorum. De diuinitate Christi. De vsura. De vocatione Ministrorum seu Nodum Godium. Atque propter studentium vtilitatem Logicas Quaestiones ac minutiora alia vernacule facta, quibus aut religionem Catholicam propagaret, quam semper ab osoribus zelozissime tutatus est: aut ciuium mores, corruptos,

pros, præcipue iuuenum, instauraret. Quibus & suam vitæ innocentiam simul testatus est, & omnes suæ Societatis Patres, in vinea Domini incessanter laborare, neminem vero otiosum viuere, suis Polonis declarauit; verum hunc in illa, istum, in alia professione versari: omnes autem vnum scopum & finem intendere CVRAM SALVTIS. Talis fuit & Martinus Laterna Drohobicensis qui Decachordon Spirituale & Orationes plures scripsit. Talis Georgius Tyskieuicius qui contra Tormententes Hæreticos & de perfectione hominis iustum opus confecit. Tales & cæteri, quos hic omitto.

IO. SCROBOVICIL

*Quid pampinosam dicere Pythie
Vitem, quid audes dicere gemmea
Vino maritatos racemos*

Ceruleæ Tethios genitrix:

*Quid transitorias diuitias refers
Persai Amynta? quid canis aurea*

*Radice vitem pampinis &
Aureolis rutilam flagellis.*

En vera vitis Smiglecius, pios

*Doctosq; mundo parturiens botros
Suis queant qui siccunda*

Deliciis hilarare corda.

P E T R V S L I L I A.

LXX.

PLurimos sane cuiusvis facultatis eruditos homines Polonia Maior nostris temporibus protulit. Inter Theologos quidem Petrus Lilia Præpositus Sredensis & Canonicus Posenanien. multis nominibus eminet. Is Posenaniæ, quæ Prouinciæ illius vmbilicum fere obtinet, oriundus, in Cracouiensi Academia, Philosophicas disciplinas imbibit, earumque lauream affecutus, nobiles adolescentes, tum publice tum priuatim instituit. Postea in Italiam disciplinarum parentem profectus, in ipso theatro Orbis, Romana Academia, Doctoris Theologi tunc u'um adeptus, insigne specimen ingenii sui declarauit, pluries, cum in diuersis Academiis, tum in Cracouiensi, pro obtinendo loco inter Doctores disputando. Quæ inter alias leges sibi publice vtiles, quib. & seipsam tueretur, & regno esset quam maxime commoda, illud etiam

Lxx Academia Cracouiensis.

M 2 sanxir,

lanxit, ut qui alia in Academia, testimonia eruditionis esset consecutus, eorum domi usum, à publica disputatione ordiretur, primumque Vniuersitati promotionem & eruditionem suam probaret. Quod & fecit ille, stiloque candidiore De SS. Trinitate, Orationem contra Arrianos scripsit. Item Salomonem Regem, ad Serenis. Sigism. III. Commentariosq; super Sententias Nazianzeni, quas Gracarum litterarum non ignarus, Latina ciuitate donauit. Scripsit & Actiones pro domo sua, & ad Tarnauium Archiepiscopum Orationes. Et cum in faciendis ad populum Concionibus esset felicissimus, multis principibus viris exstitit gratus, quamuis non diu amatus, breui enim febris oppressum domo sua extulit, virtus cælo intulit, vere Liliam fragrantem, conditus vero in Basilica Posnanien. tali epigraphe addita,

D. O. M.

REVERENDO DOMINO PETRO LILIA.
S. THEOL. DOCT. OLIM SERENIS. REGIS
STEPHANI CONCIONATORI. CANONICO
POSNANIEN. PRÆPOSITO SREDENSI. QVI ANNO SALVTIS PARTÆ
MDCVI. MENSIS FEB. DIE XXII. ÆTATIS SVÆ ANNO LX. VLTIMVM CLAVSIT DIEM.

Exequutores testamenti fieri curauerunt.

ORETVR PRO EO.

IO. IASOROVICI.

*Quam bene conueniant propriis sua nominarebus,**Testatnr nomen Lilia Petre tuum.**Lilia per celebres vita fama q; perennis**Lilia candoris symbola certa probi**Præclaræ vitæ & doctrinæ laude perenni**Flores Petre, tibi Lilia conueniant.*

IO. SCROBICOVICH.

*O Petre verum lilium**Toto coruscans corpore**Nivesque mentis candida**Fundens finitllq; docta**Et non tibi certissimam*

Virtutis

*Virtutis ampla gloriam**Honoris & fastigia**Æterna vendicabis?*

ADAMVS BURSIVS.

LXXI.

Patria Bresinensis, oppido Masouiz conficiendis pannis celeberrimo, disciplinis ac moribus optimis iam inde à teneris Leopoli imbutus, primaque Philosophiæ laurea in Academia Crac. insignitus, *An. Dom.* decimo tertio deinceps an. gradū Magisterii in artib. obtinuit: primo-1580. que Hierosolymitani Contubernii Præfectus fuit, postea Minoris domus in Acad. Collega. Amicitia eruditorum hominum, in his Simonis Simonidæ, Valentini Vidauij, Andreæ Schonæi, & aliorum æqualium floruit. Neque etiam minori apud Principes & Megistanes gratia fuit, præcipue apud Io. Samoscium Magnum Reip. Cancellarium in amoribus, à quo magnis propositis præmiis, in professionem nouiter institutæ à se Academiæ inuitatus, vixit vxorius Philosophica assidue tractans, nec ab interioribus abhorrens litteris, vt qui mire facundus & eloquens à natura, subtilis insuper, & in omnibus dictis, scriptis, atque factis magnopere grauis, quorum alterum Orationes ad Samoscium à se conscriptæ & publice recitatæ probant: alterum Logica Cic. Stoica libris 4. compræhensa, multum illi litterarum & sapientiæ Antistiti Iusto Lipsio probata.

NICOLAI ZORAVII.

*Quisquis felici vis currere puppe per aquor
Aspice quo splendens sis Cynosura loco.
Ad summas quisquis doctrina tendit honores
Bursius alma tibi stella polaris erit.
Ambo quidem, ad septem sunt sidera post Trionem
Sed rutilant alii qualia rara locis.*

IOANNES VRSINVS.

LXXII.

Eiusdem Zamoscianæ Academiæ Professor & Procancellarius. Canonicusq; Ecclesiæ ibidem Collegiatæ S. Thomæ, vna cum Academia, à Magno Reip. Cancellario Io. Samoscio excitatæ. Lauream in *Ann. 1587. Magisterij.* artibus primam, decurso studiorum stadio in Acad. Crac. promeruit.

M 3 quin-

*Græcæ lin-
guæ & A-
stronomia
peritissi-
mus fuit.*

quinimo & secundam ibidem obtinuit, priusquam ad regimen Gym-
nasii Leopoliensis (ubi illi & patria) fuisset euocatus. Cui cum annos
aliquot præfuisset *Conscripsit scholaribus suis Grammatices & Dialectices præ-
cepta*: tam facili methodo, tamque felici genio, ut altiori literatura
præditis, non pueris modo ea placeant. Inde Parauium profectus, in
medendi sese arte quinquennio exercuit, & publice Doctor salutaris,
ob eximiam Physices rei que Medicæ peritiam, magnam auctoritatis
& gratiæ locum, apud Ducem Zamoscium obtinuit, à quo stipendiis
non contemnendis inuitatus, multos annos publicum profitendi mu-
nus cum laude sustinuit, *scripsitque de Ossibus humani corporis Tractatus tres.*
Tandemque sacris Ordinibus initiatus, seuerus in primis Ecclesiasti-
cæ seruator disciplinæ, obdormiuit in Dño quinquagenario maior, si-
bi ipsi quidem satis fortasse longæuus, auditoribus vero suis, in tempe-
stive nimium ereptus, quos nimirum vigente adhuc ætate, vir iuuan-
dis aliorum studiis natus, erudire potuisset. Cui Fatis concedenti tale
Elogium Simon Birkowski Philosophiæ & Medic. Doct. scripsit
Anno 1613.

IOANNES VRSINVS CANON. ET PRO-
FESS. ZAMOSC. DOCTOR MED. VIR
SVMME ERVDITIONIS ET VITÆ IN-
TEGERRIMÆ. IN OMNI LITERATVRA
ACCVRATISSIMVS. IVENTVTIS IN-
STITVTOR FIDELISSIMVS ET DILI-
GENTISSIMVS. MORIBVS COMISSIMIS.
PIETATIS OBSERVANTISSIMS. ERGA
PAVPERES, SCHOLASTICOS, SACER-
DOTES LIBERALISSIMVS. OMNIBVS
CARVS, NEMINI MOLESTVS.

IOANNIS SCROBOVICII.

*Dum viuet vasto solers Paracelsus in orbe,
Viuere & Vrsinus: Celsus hic alter erat.*

LXXIII.

PETRVS POSNANIENSIS.

*Bernardi-
norum Or.*

O Rdinis D. Francisci FF. Min. de Obseruant. quos vulgo Bernar-
dinos dicimus, professus, qui ordo in Polonia nostra, cum picta-
re ac

te ac deuotione, tum virorum doctorum copia, monasteriorumque frequentia, potissimum inter alios floret. Tulitque hac nostra ætate plurimos & Concionatores disertissimos, & Theologos profundissimos, & omni denique eruditionis genere præstantissimos viros, Rochmanios illos, Goczanovios, Lencicios, Bonauenturas, Gnatovios, Voynas: & in his Chrystophorum Campium, atque hunc de quo nobis sermo Petrus Posnaniensem. Magnum vtrumque & doctum, & in disputationibus argutum, & in sermone gauem atque indiciosum. Quorum posterior iste. In quatuor Sententiarum Scoti subtilissimas questiones: & in singulas anni festiuitates atque Dominicas, trinos sermones conscripsit, periteque admodum verba singula rebus aptando sublegit, imitatus popularem illum suum Valentinum Posnaniensem, qui Magister in Acad. Cracou. scripsit Propugnaculum Ecclesie aduersus varias sectas huius tempestatis.

do in Polonia florentissimus.

Fuit & aliter Petrus Posnanien. Canon. Crac. Medicus Regius qui scripsit de Fabricatione hominis.

IO. SCROBOVICIUS.

*Posna mihi patria est Cracie patria altera Athenæ
Monstrauit veram religio patriam
Non potiore loco potui (mihi credite) nasci
Non potiore coli, non potiore mori.*

STANISLAUS GRODECIVS.

LXXIV.

Celebris illius in Acad. Crac. Professoris Iacobi Gorscii discipulus & alumnus, vbi non contemnendos in studiis progressus fecisset, ut & Orator & Poeta, & Philosophus insignis audiret, primam in artibus lauream, vna cum Georgio Leopoliensi merito adeptus est, vnaque cum illo, speretis omnibus mundanis, Societatem ingressus, multa in ea, idque pro ea, indefesso studio egit, euaseratque in summum Theologum, & verbi diuini præconem, ut vel ex Concionibus ipsius, quas vernacule ad populum dictabat, & postea Latine, non inuita Minerva vulgauit, cuique legenti liquido constat. Fecit & alia plurima laude & approbatione digna (nam & carmen interdum pangebatur) sed præcipue elucet, quæ in disputationibus publicis aduersus sacramentariam pestem gesserat, sciolorumque fastum firmissimis rationibus polatis retuderat. Cui socii laboris additi fuerunt. R. P. Radziminus, diuinarum humanarumque rerum peritissimus. Reuer. Pater Vifocius multis lucubrationibus polonicis, ac

An. 1567.

cis, ac præcipue in uersione speculi exemplorum Maioris, atque venerandus ille Pater Lascius, qui Leuartouiensium Arrianorum confutationem scripserat, respondente illis ad argumenta, eodem illo doctissimo Patre Radziminio.

I O. I A S C R O V I C I I.

*Crimina Sarmaticis non iam dominantur in oris
Nam Regnum Lech. Fasq; Themisq; fouet
Hic tonat eloquio commissa picula pellens
Nec mala sunt culpa, nec mala supplicij.*

LXXV.

BERNARDVS PAXILLVS.

Instituti D. Dominici profectus, & S. T. Baccalaureus, vir pietate ac deuotione insignis, scientia sacrarum litterarum, zeloque religionis illustris, & qualem Euangelii prædicatorem fieri oportet, aut qualem suorum prædecessorum imitatore esse decet; quos & olim inclyta Familia hæc infinitos pæne in Polonia nostra habuit, Hyacinthos illos, Malachouios, Bartholomæos, Seuerinos, non modo doctos & religiosos, verum etiam in diuorum numerum alios relatos. Et præsens etas plurimos alit, Pegafios, Suscios, Camillos, Chrysostomos, Samueles, Valerianos, Piccarfcios, cæterosque innumeros pietate & doctrina illustres, tum & dicendi præstantia conspicuos. In his & Bernardus Paxillus, cum plurima alia pro Religionis Catholicæ incremento gefisset, tum contra Anabaptistas & Zvinglianos, aliosue impios quouis. Tres Monomachia Tomos de SS. Trinitate conscripsit, quos & patrio sermone succincte collectos euulgauit. Scripsit præterea & contra Schismaticos Roxolanos librum, & alium alienationem Arrianorum à Christianismo, inscriptum: tum militiæ Christianæ modum, carmine tam Polonico quam Latino.

*Scripsit & de Primatu
Pape, & de
Processione
Spiritus S.
à Filio.*

I O. S C R O B C O V I C I I.

*Bernardi si scire cupis Monomachia quid sit,
Vnà omnes turmas vinceret Hæreseon.*

LXXVI.

STANISLAVS GROCHOVIVS.

Cvstos Crusuicensis. Polonici carminis scriptione longe celeberrimus, & certe post Cochanoium primus, licet habeant & alii, in quo singuli excellant, vt Lubomierscius, Craienius, Morstinus, Pascouius,

couius, Ochuinuius, alijque plurimi, quibus sua Gratia inest & le-
pos. Cæterum & Grochouius quæquæ modo scripsit, præ alijs com-
mendata habuit. Scripsit autem plurima, & in diuersa materia: quæ-
dam etiam carmine Latino. Prosa vero, ex veteri quopiam authore
Italo, noua forma aut methodo *Lauacrum animæ*, & *Bellum Theologicum*,
olim ab Andrea Bochnense Canonico & Concionatore Leopold. con-
scriptum. tum *Hominis Christiani semitam*, patrio sermone. Carmine ve-
ro Polonico. *Augustum resuscitatum*; *Hymnos Ecclesiæ annuos*. *Cantica solem-
nia*. *Epitalamia diuersa*, *Epigrammata item* & *Nenias in obitum*. *Samosci*, *Do-
brocieſci*, *Macieioſi*, *Holobuci* *Cosacki*, aliorumque in patria Magnorum viro-
rum. Tandem & ipsi vita functo, nescio quis poetarum, tale Epita-
phium scripsit, quod in atrio templi Carmelitani B.M. V. extra muros
Crac. in arenis, visitur, haud procul miraculosa imagine Diuz.

GROCHOWSKI POD TYM LEZY NA-
GROBNYM KAMIENIEM.

I KAPLAN, I POETA, STANISLAW
IMIENIEM.

IAKO TEN GROB POKRYWA PROZNE
DVCHA KOSCI,
TAK MIŁOSIERDZIEM POKRYI BOZE
IEGO ZŁOSCI.

RYM PODCZAS MIAL DOTKLIWY SAM
TESKNIL WCHVDOBIE,
DZIS NIC NIEPOTRZEBVIE ZAMK-
NIONY W TYM GROBIE.

LECZ KTO WIECEY NAVKI, TEN MNI-
EY SZCZESCIA TYKA,
NAVKA WSOBIE WSZYSTKO DOSTA-
TEK ZAMYKA.

NICOLAI ZORAVII.

Si Romana micat diuino lingua Marone

Meonio splendet ſicq; Pelasgaviro.

Carmina dum fudit patria Grochouius ore

Non minus illuſtrem fecit & ille ſuam.

IO. IASCVICII.

Sedibus Auſonidum migravit docta Minerua

Sarmatico ſedem fixit, & orbe ſuam.

*Veridici vates surgunt sub nomine Phœbi
Milibus cunctis iste futura canit.*

LXXVII

IOANNES CLOBVICIVS.

IN Academia Crac. Philosophiæ Professor, & Maioris domus Collega, ingenio, iudicio, & dicendi scientia scribendique clarissimus, ut vel ex ipsiſ Orationibus illius ad Petram Tylicium, & Io. Zamoscium Magnos in Repub. Senatores conscriptis; tum in obitum Valentini Vidanij; ac libello De exercitio stili relicto (qui nondum impressus) apparet. Idem amicorum copia, discipulorum frequentia, conspicuus, & Historiarum peritia, morumque sententiarum, supra quam dici potest, celeberrimus. Obiit morte iuvenatissima Anno 1609. 2. Decemb. & in Ædibus D. Annæ conditus, magnum sui desiderium apud posteros, discipulorumque in Academia copiam, relquit. Quorum in numero est Io. Rybcovicius Cracoviensis, vir de humanitatis studiis optime meritus, & Theologiæ Professor celeberrimus, cuius extat in luce Eucharistica in Eucharistia. Epinicion, seu Palmaris Oratio. Meditationes salutationis Angelicæ. Manna cœlestis. Columba Noe. Psalterium Decachordum. Præsepe Domini. Academia Christi, cum varia in materia, variis temporibus scripta Orationes, præcipue autem illæ quatuor, de viro Sapienti.

IOANNIS SCROBOVICII.

*Cum primum magnis cœpit clarescere factis
Præproperâ rupit flamina Clotho manu.
O si longæuos iribuisset Iuppiter annos,
Quantis auxisset hæc cœ Scholam meritis.
Non tot erunt flores quot erat virtutibus inter
Omnes spectati vitæ probat. viri.*

LXXVIII.

IOSEPHVS STHRUTIVS.

EXcellenti Medicus ingenio. Cypriani Louicensis, qui præticam medicam scripsit discipulus; in tantum ea in scientia breui profecerat, ut nemo illum ætate sua vicerit, paucissimi æquarint: non enim Theorica solum valuit, quod magnum censetur ad cognoscendos divinos naturæ characterifimos; sed in praxi quoque, felix, arte sua vitam multis pro-

etis produxit, editoque *Sphignicorum libro*, cum Patau Medici nam docuisset, ita ibi ab illis clarissimis Professoribus laudatus est, ut eius libri vno die, octingenta exempla distracta sint. Tandemque reuersus in Poloniam, *Phlebotomiam & libellum de Sate conscripser.* Vltus familiaritate Alberti Ozkonis, qui libros *De affectionibus corporis humani* egregios reliquit. Conditus Poinanæ in templo Maiori tale habens Epitaphium.

IOSEPHVS STRVTHIVS, POSNAN.
PHILOSOPHIÆ ET MED. DOCTOR. LI-
BRORVM GRÆCORVM LATINVS IN-
TERPRES. PVBLICVS OLIM STIPEN-
DIO SENATVS VENETI ARTIS MEDICÆ
PATAVII PROFESSOR. ARTIS SPHYG-
MICÆ PER TOT SÆCVLA ABOLITÆ,
NOVVS RESTAVRATOR, POSTEAS RE-
NISS. PRINCIPIS SIGIS. AVGVSTI RE-
GIS POLONIÆ MEDICVS. OBIIT A.D. 1568.
ÆTATIS SVÆ 58.

NICOLAI ZORAVII.

*Pingere cum vellet præstanti corpore Zeuxes
Tyndarida est vsus taliter arte sua.
Delegit quasdam formâ præstante puellas
Quodq; fuit pulchri transtulit in tabulam
Vult Medici effigiem si quis depingere veram
Non opus ex multis hanc legat ille viris
Nam virtutis adest exemplar Schrutiis omnis
Illipro multis hic satis vnus erit.*

GASPARVS CICHOCIVS.

LXXIX.

CAnonicus & Parochus Sendomiriensis, patria autem Tarnouien-
sis, quæ ciuitas est in Submontana Poloniæ regione, veluti nidus
quidam eruditorum virorum, & bellica virtute illustrium illorum Co-
mitum domus, è quorum prosapia fuerat Magnus ille Ioannes Castel-
lanus Cracouiensis, & exercituum Regni Generalis, peregrinationibus
longinquis, diuersarum linguarum peritua, rerum militarium pruden-

An. 1567. tia, & de hostibus patriæ victoriis pæne infinitis obtentis, clarissimus. Hicigitur Gasparus natus, Cracouiæ adolescens in studiis annos multos versatus, Andream Troperum, excellentem tum Philosophum præceptorem habuit; & laurea Baccalaureatus obtenta, magnum auctoritatis & gratiæ locum apud Georgium Radiuillum Cardinalem obtinuit, à quo (promouente Nicolao Dobrociescio Canon. & Prof. Cracouiens.) Canonica dignitate & Parochi munere ornatus fuit. Et ne acceptum talentum videretur abscondere, cum multa alia pro dignitate Catholicæ Religionis fecit, tum egregium illum libellum *Anatomia nuncupatum scripsit quo Torunensium calumnias in Patres Soc. Iesu refellit; aliumque Alloquia Ofieciana dictum, quo Hereticorum errores ostendit ac refutat simul, quamuis successu parum felici, quod minus honorificam in eis Regis Angli mentionem fecisset: tulissetque sane multa acerba & grauiâ, ni mors senem opportune liberasset. Conditus in Æde D. Petro sacra Sendomiriz, quæ curationis eius fuerat.*

IO. SCROBOVICII.

*Non sic vincla manus contracti fœderis vnquam
Vinculo amicitiæ Thesæ corda ligant.
Non amplexatur cedros sic firmius vltimum
Doctrina vi virtutem pectore nexa tuo.*

LXXX.

IOACHIMVS BIELSCIVS.

MArtini Bielscii rerum Polonicarum haud inepti scriptoris F. non in Historia modo, vt pater, verum in Oratoria quoque ac Poetica arte, omnique politiori litteratura egregie versatus. Quo nomine à Io. Cochano, Andrea Tricesio, Thoma Dresnero, Sebastiano Averno, Reyo, atque aliis ævo illo celeberrimis doctrina viris multum amatus fuit & laudatus. Et vt in itinere conficiendo, cum duces nacti sumus, securiore animo viam ingredimur: sic ad omnem excellentem laudis & gloriæ cupiditatem, nulla re magis, quam aliorum æmulatione incitatur. Ita & Ioachimus florentissimorum tum in Polonia scriptorum laudibus ad lucubrandum incitatus, non aliud scriptionis genus eligere sibi voluit, quam quod paterno quodammodo & hæreditario iure ad se pertinere putauit, Historiam videlicet gentis suæ, quæ à parente scripta, ob hæreseos suspensionem à Catholicis lectoribus penitus neglecta fuit. Quia igitur ad humanam laudem multum perti-
nere sa-

nere sapientes existimarunt, in prole patrum decus resplendere, ideo patris ille nomen propagare volens, è suo penu *Annales Polonicos*, & quidem Polonica lingua cōscripsit, vbi & patrem calumnia liberat, sincerum affirmans Catholicum eum fuisse, & in mortis agone, ritu Catholico factis procuratum. *Scripsit & carmen in inaugurationem Regis Sigisf. III. tum Panegyrim quoque in Nuptias eiusdem.*

*Scripsit &
Epigram-
mata La-
tina.*

ADAMI IANISOVII.

*Sunt qui vernaculâ referunt ab origine gentes
Lingua natiuas patriâ iura, leges
Victorias numerant, maiorum stemmata pingunt,
Non pauci laudes hinc meruere suas.
Inclyta lechia dum Bielci dum gesta recenset
Patria debetur gloria prima tibi.*

NICOLAUS MOSCICENSIS.

LXXXI.

Ordinis Prædicatorum Doctor Theologus, multæ eruditionis & experientia vir, vt qui non postreme iuuauit rem litterariam, ea methodo vniuersam Philosophiam in compendium redigendo, quæ passim imprimuntur *Logicarum Institutionum illius libri*. Idem summam Angelici Doctoris, tædiosissimo labore ad formam syllogisticam redigendo. *Scripsit & Elementorum Confessionis libellum: & Tabulas Sacramentorum, Irregularitatum Censurarum, Affinitatis, aliarumque rerum necessaria- rum doctrinam continentes. Similiter. Ordinandorum examinandi modum seu methodum. Denique quas nobis Casuum conscientia lectiones in Con- uentu SS. Trinit. Crac. magna auditorum frequentia publice præle- gebat, breui prælo excussas expectamus.*

*Conterra-
neus vero
suus Mat-
thias Mos-
cicensis in
Acad. Cra-
philosophia
Professor
mæq; præ-
ceptor poe-
ta haud
contemnē-
dus multa
carminum
opuscula
vel quit,
mortuus
peste Anno
1623.*

NICOLAI ZORAVII.

*Quam sis doctrinâ præstans memorare tacebo,
O Moscicensis cætera scripta tua.
Sufficiet Logica mihi docti nam arte tyrones,
Signum doctoris posse docere breui.*

ALEXANDER GVAGNINVS.

LXXXII

Comes Palatii Lateranen. Eques auratus, militumque Præfectus. Patria quidem illi Verona fuit, sed pro indigena, Sigismundo Au-

An. 1578.

An. 1611.

gusto apud nos regnante, receptus, cum in Poloniam veniens, strenuum se in re militari probasset. Inscriptus igitur Cuium numero, totam aetatem celibem exegit (quæ fuit septuaginta sex annorum) cuius maiorem partem in bellis Litonicis, Moldauicis, ac Moschouiticis consumpsit, præfuitque archi Vitebscensi, quæ proprium districtum habet, annis quatuordecim. Tandem à Martialibus ludis ad ætatem Muses conuersus, quo se vere ciuem Polonum declararet, conscripsit *Chronicon Polonicum puro & nitido sermone Latino*, quod postea & Polonica lingua per Martinum Pasconium inuerti curauit, additis pro meliore nostrarum rerum cognitione, circumiacentium populorum, maxime septentrionalium barbarorum, geographicis descriptionibus. Obiit Craconia senio laboribusque confectus, partem per virginem salutis Anno 1614. Ad eius effigiem Augustinus Columna hos versiculos lusi.

*Candide si cernis Lector, cuius sit imago,
Sit quis ille tamen, parte probante proba.
Miles, Dux, Comes, gesit, coluit, celebrauit,
Arma, Aulam, Muses: Marte, de tore, stilo.*

LXXXIII.

STANISLAUS KRZYSTANOVICIUS.

VRbis Leopoliensis Syndicus, quæ illi quodammodo & patria fuit. In pago namque ditienis suæ natus, puerum pene aluit vrbs ipsa Leopoli, adolescentem vero bonis litteris imbuit Academiæ Cracon. eundemque mox apud exteros exercitatum, Græca Latinaque facundia excellentem, admirata est Polonia. Siquidem non inter suos ciues modo, clarus fuit ab ingenio, sed in aula etiam ipsa Regis Sigismund. III. multum multis gratiosus, idque vel solo nomine illo, quod Magni Lipti auditor, & morum imitator fuerit. Adeptus itaque nomen Iurisconsulti in præcipuis quibusvis Europæ Academicis specimen ingenii sui sæpius disputando publice declarauit, scriptisque zelo pietatis contra Angliæ Hareses, reuersus ab illis Parisios, tam docte, tam prudenter, ut politioris etiam litteraturæ viris, Sorbonensibusque ipsis multum sua scriptio probaretur. In patriam redux, vixit vixit ad annum 1617. & quadragesimum vix egressus, solutus corporis vinculis, quasi teris tantum

osten-

ostensus, in beatorum sedes, exfors liberorum, liber ante diem euo-
lauit.

IO. SCROBOVICII.

*Magnis miraris Stanisl. um dotibus auctum &
Magnus eum Doctor Lipsius erudit.*

PAVLVS PALCZOVIVS. LXXXIV.

IN Osuecimensi Ducatu, equestris Ordinis maioribus natus, litteris
Adolescens optime instructus. Idæam optimæ Reipubl. ætate ma-
turius, ciuibus suis imitandam, *Statum Venetorum cura solerti & indi-
cio sc. ipse.* Itemque *Traictatum de ratione instituend. hominis nobilis, & mo-
do, perfectionem eam, qua in eum cad. re possit, consequendi.* Ipse ab auiu-
culo missus, sedecim annos continuos peregrinatus, terras alienas
visit, ac inprimis Europæas R-giones peragranit. Reliquit & topogra-
phiam earum ciuitatum ac Regionum, in quibus tot annos commoratus. Erat
enim in eo præter exactam linguarum exoticarum peritiam, inge-
nium admirabile, & prudentia singularis, cum humanitate con-
iuncta. Adhæc iusta proceri corporis statura, quæ dotes hæc exi-
mias longe splendidiores reddebat. Ex quo multum charus cum
omnibus doctis, tum Matthiæ Smogulecio Præfecto Bidgostensi
viro similibus virtutibus claro, & qui inter cætera ingenii & stili
sui monumenta, reliquit libellum de *Exorbitantijs Iurium Regni Po-
lonia.*

MICHAELIS GRODZICKI.

*Nobilitas genus exornat, virtus sed vtrumque
Gloria virtuti vadit vbiq. comes
Exornat et illustre genus virtus quoque Paule
Est quoque virtutem fama secuta tuam.*

SEBASTIANVS PETRICIVS. LXXXV

ITa semper nostros non infelices esse, doctissimis quoque externis
hominibus visos, manifestum est, vt quanquam eam doctrinæ &
ingenii possessionem sibi præ nobis propriam esse vellent, ingenii
tamen nostrorum ita locum reliquerint, vt & viuos in societate
sua

Grutinus
erat disci-
pulus Ber-
nardini Pa-
terni pri-
marij Me-
dicinae Theo-
rica Aca-
demia Pro-
fessor, at-
que Alexan-
dri Massi-
riae practica
Medicina
Professor.

Ann. 1574.
Magisterij
vero gra-
dum 1583.

Eum secu-
tus Sixtus
Leopoldem.
Sis edidit
lib. 4. de
Theoria
Silepsios
& Sebast.
Sleponius,
qui Pele-
montanum
in Poloni-

cum vertit. Latine vero de Phlebotomia scripsit. De Febribus. De Venenis. De curatione pestis Po-
loniae. De fraudibus Iudeorum. De Genealogia ipsorum. De secretis Medicinae & Panegyrum Lati-
nam ad Io. Ducem Ostrogium.

sua tulerint, & de functos, ex litterisquetantum notos, laudationibus
sint prosecuti. Omitto igitur hic peritissimum in Medicis Stanislauum
Porembny Sendomirionsem. Omitto illum laudatissimum Andream
Grutinum. Andreae Tencinii Palat. Crac. Medicum, qui Minoris do-
mus in Vniuersitate Crac. Collega, scripsit doctissimum illud in Fe-
bribus pestilentibus & malignis consilium. Omitto & Martinum Ni-
colaum apud Hispaniae Regem in illustri loco & fama Medicum; &
nostra aetate aut patrum, Zachariam Birchy, qui de Epidemia scripse-
rat; Simonem de Louicz, cuius nunc Enchiridion Medicinae docto-
rum virorum manibus teritur; Iosephum Vrendouium & Simonem
Sirenium, quorum uterque ingenti volumine herbarum naturas Po-
lonice explicauit. Vnum tantum appono, longo rerum usu & experi-
entia insignem Sebastianum Petricium Pilsnae honestis parentibus na-
tum, atque in Academia Crac. a Martino Pilsnense celeberrimo Phy-
sico, suo populari eruditum; qui primum in artibus honorem sub Va-
lentino Vidauio nobilissimo iuxta ac doctissimo pro tunc Artistarum
Decano promeruit, eosque in Philosophicis ac Medicis studiis pro-
gressus fecit, ut facile in Belgium primo, atque in Italiam deinde pro-
fectus, Doctoris laurea a Patavinorum Medicorum Collegio, mirifi-
co omnium consensu fuerit donatus. Inde reuersus Maciciouii Car-
dinalis primum Archiater fuit, postea Demetrii Moscouitici Princi-
pis. Quo a perfidis subditis occiso, iterum in patriam varia fortuna
delatus, atque quieti deditus Politica Aristotelis in natuum sermonem, atque
Oeconomica vertit. Similiter Horatium, quem & notationibus illustrauit. Epi-
grammata varia lusit; & Remedium contra pestilentiam vim. Scripsit & Psalte-
rium carmine Polonico. Io. Cochanoium aemulatus, sed non euulgauit.
Notauit & res gestas sui temporis, sed quas Io. Innocentio F. itidem
Medicae dedito & omni fere liberali doctrina imbuto, prosequendas
commisit, addito Historiographi titulo, & stipendio assignato, ut per-
petuo ex tunc suum Academia Historiographum habeat. Sibi vero ip-
se hoc Cenographum posuit

D. O. M. S.

SEBASTIANVS PETRICIUS
ILL. CARDINALIS MACIEIOVII,
A CON-

SCRIPTORVM POLONICORVM. 115
 A CONSILIIIS MEDICIS ET ITINERVM COMES.
 PROFESSOR IN LYCEO.
 PHILOS. IN VITA, MEDICVS IN MORBIS ARCENDIS
 REGNO, VRBI, OMNIBVS.
 SCRIPTO, EXEMPLO, PRÆCEPTO PRODESSE STVDVI.
 ARISTOTEL. HORATIVM, NOSTRATVM LINGVAM DO-
 TYBERIM, RHENVM, RHODANVM ADII. (CVI.
 BORYSTHENEM ET HOSTILEM MOSCVAM SENEX IN-
 RARVS IN OCIO, FREQVENS IN LABORE FVI. (VITVS BIBI.
 NESCIO AN PROFVI: HOC VERE DIXERIM, FVI.
 VIDISTI ME HOSPES: PERSPICE RVRSVM TE.
 VIVIS SI LABORE ET VIRTUTE COMMVNIBONO VIVIS.
 SI VITAM INVITAM, MVNDVM IMMVNDVM PVTAS.
 SI HOC VT MINIMVM INQVINERIS CVRAS.
 MOR. ANNO DOM.
 ÆTATIS.

IO. IAS CROVICII.

*En decus, en f. me merito pars maxima nostra
 Petricius columen, Pieridumq; salus.
 Corporis, ac animi præsto exoptata medela,
 Dum saeuâ toties morte trophæa refert.
 Deuictâ Lachesi viuit. nam pignus in atram
 Armauit Parcam: hac prole perennis erit.*

SEVERINVS LVBOMLIVS.

LXXXVI.

OMni ferè litteratura imbutus, Theologicis potissimum discipli-
 nis excelluit, vt vix parem in ea scientia ætas nostra tulerit. Is Ca-
 nonizationis D. Hyacinthi Procurator à familia sua Dominicana constitutus, v-
 niuersam illam, qua par erat fide & diligentia conscriptam, typis Romanis exendi
 curauit. ibidemque Christi Seruatoris nostri, à primo parente Adam genealogiam,
 præfiguratam & productam, multo labore in tabula aenea depinxit. Theatrum
 Concionatorum, seu Officinam Prædicantium Venetijs cum esset, conceptam &
 partam in lucem dedit. Turrin Babel, seu Hæresiarcharum omnium catalogum,
 mirabili ingenio & laudabili opere Cracouia in tabula exhibuit. Atque demum
 totius sacræ scripturæ quæsitæ, Theologorumque summorum circa ea
 dogmata, duodecim Tomis, per distinctiones, methodo resolutissi-

O ma, con-

*Scriptis &
cōtra Schis-
maticos
Roxolanos
& contra
Gentiles
libellum.*

ma, conscribere voluit; sed morte præuentus haud perfecit. Reliquit nihilominus septem iam concinnatos, quamvis non limatos; & primum quidem se viuentem prelo excussum, quatuor fere millibus distinctionum constantem, quem *Introducterium Generale* ad sublequentem tractationem appellare voluit, cum totum opus *Monotessaron Evangelicum* appellatum, sex & triginta millibus distinctionum constare debuerat. Deus ingratis & indignis nobis hunc tantum virum, ætate licet prouectum iam & grauem, viuacem attamen & robustum, præmature sustulit, qui in partibus Septentrionalibus nostris, vt & alius eiusdem Conuentus S. S. Trinitatis professus, Bartholomæus nuncupatus, in Cathedrali Ecclesia Ordinarius Concionator, malleus fuit Hæreticorum, flagrum improborum. Et qui ita omnis scribilis doctrina fuit refertus, vt parem eum eruditione, cum aliis quibusuis extraneis existimem, tum suo præceptori Bartholomæo Medinæ.

IO. SCROBOVICIUS.

*Hostibus vt prodant multi fugere cohortes
Vt capiunt alij profugiunt propriis.
Profugus Hebraie Lubomli vt castra sequaris,
Christi adum fidei praeo decusq; fias.*

LXXXVII.

THEODORVS SAVADCIVS.

*Stanislaus
Savadcivus
scripsit ex-
amen de
Astrologia
in Acad.*

HAud inamœnus soluta & ligata dictione scriptor, cum & in Iure fuerit non mediocriter exercitatus, & in Historiis omnium ætatum, omniumque populorum, sed præcipue Polonarum optime versatus. Vtriusque argumento sunt scripta, partim Polonice, partim Latine à se conscripta. *Processus scilicet Iuris Polonici, Compendium Legum, Synopsis Annalium Polonicorum Politicarum Oeconomicarumque questionum libellus*, aliaque minutiora plurima, quæ eum longe maiorem fecissent, si fautor sibi aliquis, atque pinguior fortuna obuenuisset. Alias, demissi hominis virtus haud quaquam emergere potest, quæ vt vitis, nisi arundinem aliamue nacta fuerit arborem, qua nitatur clauiculis, & se erigat, iacebit humi inculta, nec poterit è tenebris domesticæ obscuritatis emergere. Et hinc illud est, quod plurimi non modo in Curia atque foro, sed in litteris etiam ac libris, rei prodesse publicæ volentes, ad summam deueniant inopiam, nec exæquato cum exteris suo

ris suo nomine, pæne contempti & inglorii fati concedant; quod
nimirum Patronos non habeant qui conatus eorum promouere ve-
lint. Vnde in simili vita, vix dissimile fatum fuit magnorum alias il-
lorum virorum Pauli Scerbicii & G. egorii Czaradzii: quorum alter
Secretarii titulo ornatus Promptuarium statutorum Regni Poloniae conscri-
psit. Speculumque Saxonum, atque Iusli Lipsi Polonica in patrium sermonem
conuertit. Alter vero Syntagma Processus Iudicialij. Fori lica Nouella Consti-
tutionum Regni Poloniae. Paratula statuti Herbultani. De origine Sarmatarum
libellum, deq. partu B. M. V. Poema confecit.

Scripta
Scerbicii.
Scripta
G. Zaranzy

* Patres Sa-
uadici Con-
sul Cracon.
& in Aca-
demia Me-
dicina Pro-
fessor fuit
Orator ex-
cellentissi-
mus.

I O. I A S C R O V I C I I.

Ut gen. rosa aquilæ huius fuerit generare co'umbas
Ast aquilas solem quæ nitidum aspiciant:
Sic fortes g. nerat natos via magna parentum,
Ex magno magnus fit * Patre Sauadicius.

ANDREAS SCHONÆVS.

LXXXVIII.

Q Vis in Andreæ Schonæi exiguo corpore, atque sedato vultu, adeo
ingentes dotes, versatileque ingenium latuisse crediderit? Hic e-
nim immenso captu, vastaq; memoria, scientiarum omnium rationes,
summosq; apices complexus I. V. ac S. Theol. Doctor, Philosophus,
Mathematicus, itemq; Poeta laureatus ac Orator excellentissimus, o-
mnines eas artes cum laude professus est. Cumque à Magno illo Soco-
loutio eruditus ac pæne enutritus, Magisterii dignitatem in Acad. Crac.
obtinuisset, in Italiam ut Medicæ rei operam daret, cum aliis condisci-
pulis suis ablegatus fuerat. Sed ut ars Medica corporibus medetur, sic
animis Theologia, cuius ministræ sunt artes vniuersæ; ita & ille quoq;
exactis Patavii eo in studio annis duobus G. auci ac Diomedes exem-
plo, græa cum aureis permutauit, & ab illis castris, ad Theologorum ca-
stra physicus haud contemnendus iâ transit. Doctorq; Iuris Romæ re-
nunciatus, breui post Craconiâ reuersus Professoris munus sustinuit, &
tandem successiue ob summâ doctrinam, & parem doctrinæ pietatem,
cōmunibus omnium votis suffragijsq; vna cum Basilio Golinio in Æde
SS. Trinitatis pall. ū Professoris & mitrâ Theologi meriti ssimè accepit:
quâ & gessit, ita decenter, ita decore, ut non domi tantū doctrinæ glo-
ria, Procancellarij usq; honore conspicuus esset, verū etiam foris inno-
tesceret magnis & eruditis viris, ac in his Iusto Lipsio acri illi & graui

Baccalan-
reatus gra-
dū A. 1584.
sub Decano
Martino
Slachcinski
obtinuit,
& biennio
post Magi-
sterij hono-
rem.
Basilius
Golinus,
fuit O-
rationis &
carmina
tam Græca
quam La-
tina varia.
Vide Cen-
turiam Li-
psii Miscel-
laneam 4.

ingeniorum æstimatori. Tu qui genium viri & ingenium pernoscere cupis, vide *Orationes à se editas In Victoriam, & Obitum postea Magni Zamosej: In ingressum in urbem Georgij Radiuilli, Bernardi Macieiovi, Petri Tylicij Episcoporum Crac. Similiter Panegyrum Carolo Austro, & Dietrichstain Episcopo Olomucen. Fidem Comitem Tencinio, & carmen in nuptias eiusdem & tandem Ostonarios in obitum Socolonij praeceptoris sui; & quantus ille vir fuerit, quantum in utroque scribendi genere valuerit, facile videbis; siquidem ut è vestigio Hercules, sic è scriptis pauculis, ingenii doctrinaeque praestantia cognoscitur. Claruit idem & Graeci sermonis peritia, cuius studio tantopere in senectute oblectabatur, ut etiam ad incitandum alios, fundauerit de demisso suo perpetuum in Academia Graecarum litterarum Professore. Et cum alia plurima, pro augendo nomine illius, Rector Generalis aliquoties creatus, fecisset, tum scriptis quoque eam suis apud exteros illustrare magnopere voluit, quo & posteritati simul, se non otiosam vitam traduxisse probaret. Cæterum quia citius quam oportuit, conditionis humanæ necessitas, suos conatus præpediit, ideo præclara multa quæ scripsit, inchoata tantum reliquit, perfecta non plane (ut est & liber ille, cui titulus NIHIL ET OMNIA) quæ nec scio an aliquando sint lucem visura, præter carmina pauca & *Orationes*, quas breui in lucem prodituras speramus. Defuncto Poetæ certatim omnes parentarunt, inter quos & Laurentius Smiescouicius publicus tum Orator. Vixit annos LXIII. conditusque in Æde D. Floriani Clepardia, ubi inter Canonicos Custodis titulum gesserat, à quibus tali Elogio est ornatus.*

Ex eius disciplina
prodiit Simon Halim
primus Tyliciana
fundatio-
nis Orator
(& extant
eius *Orationes plurima*) & S.
Th. Profes.
Scripsit carmina Smiescouicius
plurima &
Orationes.

DEO MAX. IMMORTALIQ.

NOMINE MAGNO.

M. ANDRÆ SCHONEI GLOGOVIIEN.

S. TH. PROF. I. V. D. PROCANCELLARIO VNIVERSITATIS
ATQVE HVIVS ECCLESIAE DECANO.

DVRATVROQ.

DVM STABIT INCLYTA ACADEMIA.

EIVS TVM DICENDI, TVM SCRIBENDI LAVDE ILLV-
STRATA EIVS COPIOLIS, QVA IN PROFES. GRÆ-
CÆ LINGVÆ.

QVA IN ALVMNOS STVDIOSOS COLLATIS.

AVCTA ET ADIVTA

DEVS OPT. BENEFICENTISS. Q.

QVEM

QVEM VIR INNOCENS CASTE SANCTEQ. COLVIT,
IVBEAS ESSE BEATVM.
MDCXV. XVIII. Maii.

MICHAELIS GRODZICKI.

Schoneus ingenti conscripsit mole volumen,

Quo clausit toto quidquid in orbe latet.

Omnia nil vocat hac libro qua clausa tenentur

Schonee nil scribis, tu sapias ergo nihil

Schonee nil proprio sed cuncta volumine condis

Omnia cum scribis te latet ergo nihil.

BARTHOLOMÆVS PAPROCCIVS.

LXXXIX.

M Vtile poris, multi laboris, nec non & eruditionis Polonicus Poeta. Is in Masovia natus, puer adhuc ad Academiam Crac. studiorum causa perrexerat, atque ibi in disciplinam sese Valentini de Raua, viri eruditi, & multis postea sacerdotiis ornati, sedulo tradiderat. Sed fato parentibus sublati, vix ex effæbis egressus, domum reuocatus, vxorem prouectioris ætatis duxerat; pecuniosam quidem illam, sed quæ iam virum tot annis regere ipsa didicisset. Quare infaustum nactus matrimonium, discors triennium prope cum illa exegerat, & tandem pertæsus, captabat occasionem, domum, & illam ipsam deserendi; & ecce in procinctu Italiam videre proficiscenti, nunciatur Varsoviæ tum commoranti, anum clausisse diem & annum. Quare infelici coniugio liber, ad intermissa studia & Musas reuertitur, in Bohemiamque delatus, ut erat natura ad fundendum carmen natus, in primis *Leges Conubiales* Plutarchum imitatus, adolescentulis, suo malo prudens, conscripsit. Item *Hortum Regalem*, seu de moribus Heroum. Item de armis seu insignibus nobilitatis tam Polonæ, quam Bohemicæ, Tomos duos. *Vitas Gnesnensium Archiepiscoporum*. *Noctes Torunenses*. *Conuersionem Mariæ Magdalene*. *Concilium animalium* seu *Fabulas morales*, *Apophthegmata*, *Epigrammata*, & *Epithalamia diuersa*. Vfus familiaritate Alberti Struminski, qui itidem Polonice scripsit de *Agricultura*. Obiit Sexagenario maior, conditusque in perystilio Sodalium Franciscanorum Leopoli Anno 1614.

IO. IASCROVICII.

Inclita Sarmatica dum fers insignia gentis,

Edis virtutis symbola clara tua.

O 3

ADA-

XC. A D A M V S R O M E R I V S.

Bactalan-
reatus qui-
dem Anno
1583.

STenzicæ ad Istulam natus, & in Acad. Crac. lingua vtrâque egregie
Simbutus, quinimo & laurea Philosophica vtrâque decoratus, suæ
gentis industriam, quam navigationi impendunt, ad Theologiæ stu-
dium felicissimo conatu traduxit, Doctoreque Theologus Romæ re-
nunciatus, sacras Cracouiæ litteras aliquot annis publice interpreta-
tus est. Post ad D. Nicolai Edes in suburbio Præfectus, totus studiis
deditus, Spartam quam nactus erat ornare non destitit. Erat enim
summi ingenii, summæque eruditionis vir, laboris vero ac industriæ,
pœne incomparabilis. *Scriptis Commentarios in Cic. Orat. exactissimos, &*
Librum de informando Oratore: quin & Linacri Grammaticam, docto ac labo-
rioso commentario illustravit. Et in Theologia Tractatus multos insignes,
& Orationes Ecclesiasticas parturiebat; quæ omnia, quamquam ad fe-
cta potius, quam confecta sint, facile tamen ingenium iudiciumque
viri indicant, cuius per vniuersam Poloniam nomen hodie quoque
viget, cum ob eximium pietatis zelum, tum ob eruditionem singula-
rem: quarum testimonia pauca fortasse, sed luculenta posteris reliquit;
plura multo habituris, nisi quæ verbis docebat, agendo potius quam
scribendo confirmare voluisset. Prouentus enim Ecclesiæ suæ, atque
adiuncti Hospitalis ab antecessoribus amissos, impenso labore & cura
apud tubellia Tribunalitia restitui procurauit. Atque vt erat pietatis a-
mans, cuius in scriptis eximia vestigia apparent, gregem etiam suum ex
ambona sæpius verbo Dei paui Ecclesiastes egregius. In medio labo-
rum cursu, ante diem, Ecclesiæ, pro dolor, ereptus, magnum sui poste-
ritati reliquit desiderium, anno salutiferi partus Virginæ c1510 cxxvi.
Fusus honorifico tumulo, in eodem curationis suæ templo, pro meri-
tis donatum, perorante Reuerendo ac venerabili Patre Sebastiano
Nucerino S.T.D. & Concionatore in D. Stanislai Basilica Ordinario,
viro vndequaque docto & eloquenti.

Scriptis
nunc Patet
Nucerinus
librum Po-
lonicum de

vita & Miraculis S. Tereſſiæ & Orationem de laudibus ac utilitate Moralium Theol. cum in Semi-
nario Casus Conſcientiæ prælegeret. Scripsit & alia plurima ad adificationem Catholicorum per-
ſinentia.

IO. I A S C R O V I C I I.

Si bene dicendi quævis præcepta docebis
Steficius, vere Quintilianus erat.

ANDREAS

ANDREAS VARGOCIVS. XCI.

Gente Roxolanus, Patria vero Præmisliensis, adolescens trium linguarum cognitionem breui assecutus est, post Philosophicis Cracouiæ in Gymnasio publico pari felicitate perceptis, sacrarum litterarum studiis animum applicuit; & sacris initiatus, sacraque assidue tractans, *unde iam nobis opuscula sui laboris reliquit, translata quidem alia ex Latinis scriptoribus in patrium sermonem, ut Q. Curtij Historiam, Valerij Maximi. C. Sallustij, Peregrinationem Ducis Raduili & alia: omnia autem scholis & notationibus ad margines egregie illustrata. Reliqua e penulo, ut Apologiam contra hæreses Moderni sæculi. Librum de Cruce. Librum de vetere & Noua Roma. Librum Clenodiorum seu nobilitatis Polonæ armorum. Sed hæc atque alia molientem, in ipso curriculo mors abripuit, ut aliis lampada tradidisse videatur.*

Concionator excellensissimus fuit.

NICOLAI ZORAVII.

*Voluere Vargoci non sat monumenta Latina est
Scripta sed & tereti vertis æchiua stylo.
Scilicet est verum quod epistola missa Sacrato
Mureti quondam testificata fuit.
Natus in media Italia Graio atque Latino,
Vnus de centum vix sciet ore loqui.
At contra multos Danaum Latioq; Polonos
Non minus ut proprio redeverba sono.*

IO. IASCROVICII.

*Sauromatis lucem præfert Vargocius almam.
Dum Lachici reddet scripta Latina modio
Aspirares fucat tantum subiisse laborem
Tantam virtutem gloria & ampla manet.*

CHRISTOPHORVS VARSEVICIVS.

Quod de M. Terentio Varrone D. Augustinus ait, hec ego iure de Christophoro Varseuicio dixerim, plura eum scripsisse, quam ut legere quidquam vacaret; & plura vicissim legisse, quam ut scribendi otium suppeteret. Quæ factam ut non dormitantus clarus & illustris esset, sed

XCII.

*Fuit &
Stanislaus
Varseuic.
in Societate
IESV egregius scriptor, ut qui
Latinitati
dona uerit
lib. X. H. B.
Abbiepie.*

in Poloni-
cum vero
transiit
ex Hispani-
co Ludovico
Gallia-
nensi,
Ducem pec-
catorum.

sed singulis fere Principibus Europæ optime notus, quos, partim legationis munere functus (erat enim Secretarius Regius & Canonicus Cracouiensis) partim prudentiæ acquirendæ causâ peregrinatus, consulto adiit, consumpsitque totum ætatis cui sum in aulis Megistanum, ut mirum de illo videatur, quomodo tot negotiis occupatus, potuerit tantam in dicendo peritiam, in scribendo laborem, in tractando argumento iudicium acquirere, cum pacatiores literæ, in tractando argumeto maxime fugiant, quæ ille immixtus, imo immerfus, inde fatigabili pæne memoria, & alter quasi Iulius Cæsar, septem linguas ita calluit, ut singulas natiuas diceret; ac in primis Latinam qua librum Pauli Parvæ Italicum cunctis ad legendum dedit. Similiter Coriola Hispani De Concilio & Senatu. Proprio vero Marte confecit Libros Rerum memorabilium, Libros de legato & legatione. De morte & immortalitate animæ. De optimo statu libertatis, itemque Mastyem libertatis, De sui ipsius cognitione. De factis & dictis Iesu. De Christi fide & Petri sede. Elogia illustrium Polonia scriptorum. Libellum Paradoxorum. De origine Polonorum. De victoria Regis Stephani. De obitu eiusdem, De morte Philippi II. Hispaniarum Regis. De morte Rudolphi I. Imp. Romani. De rebus gestis eiusdem. De obitu Annæ Austriacæ Polonia Sueciæque Regina. De auita religione ad Henricum Regem Polonia. De eadem ad Venetos. Turcicas Orationes quatuordecim ad imitationem Philippicarum Cic. Historiam Turcicam. Apologiam contra Nicolaum Regium Germanum. Paraphrasin in Psalmos, quos vocant Pœnitentiales. Paraphrasin in Iubilum D. Bernardi. Historiam de ligno S. Crucis in Caluo monte tractus Sendomiriensis. Encomium Beatissimæ V. M. Conciones de Iubilao & Ecclesia. De laudibus Tarnouij Comitum, atque demum libros Paralellorum. Quæ quidem vigiliæ expeditum animi vigorem, viuidi ingenii aciem, in consiliis de magnis & dubiis rebus capiendis & expediendis solertis mentis celeritatem, antiquitatis notitiam, atque eximiam viri eloquentiam posteris loquentur: nam corpus humo mandarum, mutum sine Elogio ac titulo iacet, qui tamen lucem tam multis viris, imo toti Sarmatiæ suo stilo attulit.

IO. SCROBOVICII.

Ex auro fieri solet ex lauroq; corona
Quarum hac militibus Regibus illa datur
Harum utramque tuo suspendam vertice, namque
Conuenit ista tibi, conuenit illa tibi.
Laurea te decoret, comitatum castra Minerva
Aurea conspicuum nobilitate virum.

IO. IASCROVICIUS.

*Prodis te libris numerosis, prodiu & arte
Quantus es ingenio, quantus & eloquio.*

FABIANVS BIRCOVIVS.

XCIII.

Patria Leopoliensis. prosa & carmine bonus, sed modestia & pietate longe melior; quod mundi blanditiis contempnis, veram voluptatem, quæ est seruire Deo, secutus, post assumptos in Academia Crac. litterarios honores, lustratosque exterorum mores, FF. Prædicatorum religionem ingressus, & re ipsa verbi diuini prædicator effectus, aliquot annis populum in Æde SS. Trinit. Cracou. verbo veritatis pa-
uit. Postea Varsouiam relegatus, in Ecclesiastem Serenis. Principi Vladislao Inuictis, Regis Sigism. III. F. ob miram dicendi suauitatem, datus, eundemque in Moschouiam secutus, scripsit *Postillam in anni totius Dominicas & Festiuitates*, binos sermones continentiem, vernacule, Latine quoque Ecclesiasticarum Orationum volumen; tum alia minutiora, vt est Iosue, vt Sermo in exequiis Petri Scarga Soc. Iesu Theol. habitus, vt Gratiarum actio post reditum è bello Turcico. Laudes D. Hyacinthi laudes D. Cantij &c. Frater vero suus Simon Bircouius Med. D. & Professor Acad. Zamoscensis, cum plurima poemata Lat. & Græca scripsit; tum Dionysium Halicarnasseum De collocatione verborum, in Latinum conuertit.

*Ba: calau-
reatu gran-
dum 1587.
Magisterij
vero 1594.*

NICOLAI ZORAVII.

*Olim Lucam habuit magni gens inclita Lechi
Sacula delectat quem hac meminisse quoque:
Pœnitet at si quem non audiuisse loquentem
En Fabianus adest non minor eloquio.*

Aliud.

*Si te Dulichiam Fabiane vocauero Lotum
Non vt spero equidem nomen id esse malum.
Gustantes semel vt Loti dulcore trahuntur
Sic qui te audit, iam pendet ab ore tuo.*

Aliud

*Extat adhuc aliud quo tu superare videris,
Lotum portantem poma saporifera,*

P

Dulci

Dulci gustantes omnes hanc namque sapore

Optata patria conficit immemores.

Te de diuinis dum audimus verba ferentem,

Omnes cœlestem currimus in patriam.

XCIV.

NICOLAVS DOBROCIESCIVS.

PATERNO in prædio, haud procul Cracouia Regni Poloniæ Metropoli, nobilibus parentibus natus: in illo spectatissimo totius Sarmatiæ theatro Acad. Crac. Ius vtrumque & litteras politiores ita edoctus, vt nemo eius in disceptando acumen, in abstrusis & ambiguo facilitatem, in euoluendis antiquorum decretis diligentiam, in resoluedis controuersis solertiam, rebus in omnibus denique, summum iudicium, non sit admiratus. Eius rei argumenta sunt disertæ illæ *Orationes ad Reges: Stephanum Bathoreum, Sigismundum III. Maximilianum Augustum, & Maciejouium Cardinalem scriptæ. Similiter Tractatus de Decimis scriptus* atque alia plurima studio pietatis facta. Præcipui etenim Sarmatiæ nostræ Antistites, cum ob multarum rerum vsum, tum ob eximium zelum, quo collapsos mores corrigere, atque Ecclesiæ pristinam disciplinam reuocare studebat, cum suis cōsiliis adhibere erant soliti. Quibus animi dotibus, cum passim in aulis Principum gratus, tum singulis fere & omnibus, in præclaro illo Canonorum Crac. Collegio charus, vitam plenus dierum lætissime peregit. Conditusque est in Capella Cathedralis Ecclesiæ D. Stanislai, quam ipse sumptu ingenti, sculptis marmoribus exornauerat, Mausoleumque sibi in ea vius ponendum curauerat, vbi ei amici atque Collegæ, eiusmodi Cenotaphium, requiem æternam precati posuere.

D. O. M.

NICOLAO DOBROCIESKI DE DOBROCIESZ.

I.V.D. CRACOV. ET SANDOMIRIEN. CANONICO.

O MORS INIMICA

QVÆ PRISCAM VIRTVTEM, CLERI ET ACADEMIÆ
IMMATVRE SVSTVLISTI (DECVS

(DECVS.

DEFLENT PII DISERTVM, ET GRAVEM VERBI DEI

DOLET DIOECESIS RENOVATA (PRÆCONEM,
AGNI GARD. RADNILL. BRIGG.

MAGNI CARDs RADIVILLI EPISCOPI CRAC. CANCEL-

AT VOS AMICI ET EGENI

(LARIVM.

DVL-

Ex eius di-
sciplina
fuit Iaco-
bus Scrobi-
ousus l. V.
D. Canon.
& Conco-
nator Leo-
pol. cuius
Orationes
plurima
v. suntur.
& Gra a
Epistola La-
rinaque si-
militer.

SCRIPTORVM POLONICORVM. 125
 DVLCER AMICVM ET PATRONVM DIV COM-
 EHEV MAGNVS VIR OBIIT. (PLORATE.

Die 28. Ianuarii Anno Dom. 1608. Etatis 49.

EXECVTORES TESTAMENTI
 M. PP.

STANISLAI STOSLAVII

Doctrina & pietatis amor de te Dobrosiesci

Dum tibi vita fuit conseruere manus.

Certauitq; tuum virtus post funus, honorem

Allatura tuis manibus vtra foret

Fit Divas inter decretum litibus, & sic

Terra memor docti permanes, astra p̄gi.

SEBASTIANVS ACERNVS. XCV.

Alter vt ita dicam, Naso Sarmaticus, ita enim aptus natus ad fundendum carmen erat, vt vix non totum versu proferret, quod vel in familiari sermone effari vellet, in quo ipso tantam nihilominus energiam ac phrasim habuit, vt multorum iudicio, non recentis æui, frigidique aeris nostri, sed veterum illorum, atque ipsius Quidii genium habuisse videretur. Honorem ipse litterarium, vbi & litteræ Sarmaticæ ipsæ in Acad. Crac. promeruerat, atque temporis successu vxorem Lublini, licet parum felici coniugio, duxerat, Consulis & Prætoris titulo auctus. Scripsit carmine Polonico *Nautam Dantiscanum* seu de nauigatione Polonorum *Vandalo* secundo illam urbem versus. Itemque *Marsupium Iude* seu de vario fraudum & auaritiæ genere. Versu autem Latino. *Victoriam* Deorum (opus decem annorum) *Roxolaniæ*. *Zufannæ*. Atque soluta scriptione *Honorem Paternum* Demetrio Solicouio Archiepiscopo Leopoliensi nomine Conuentus Sieciehouiensis, inscriptum. Ipse vxoris prodigalitate sub senium ad summam inopiam redactus, in Xenodochio vitam lætus expirauit. Anno reparatæ salutis 1608. ætatis 57.

NICOLAI ZORAVII.

Nasos patria est Sulmo, Sulmircia Acerno.

Ille Poeta fuit, Naso Poeta fuit.

Exul in Euxinis est Naso mortuus oris.

Vix hunc non eadem Fata secuta virum.

*Nomine quippe cunctique prior signavit Acetui
Non satis apposite, tiam bene laureus es.*

XCVI.

IOANNES IANVS OVIVS.

Typographus Regius & Ecclesiasticus Crac. Lazari F. in album Equestris Ordinis à Sigis. III. Rege nostro Potentiss. tempore suæ inaugurationis, ob egregias animi dotes & virtutes assumptus. Stemma & insigne ferebat (klofnik appellatum) scutum triangulare coloris rubei, in cuius medio lilium erectum album, habens viridem culmum, infixam basi aureæ, cum galea equestri aperta, siue clatrata, coronâq; de super aurea gemmis undiq; cornucis, cumque laciniis seu velaminibus albi & rubei coloris undique dependentibus, ut ab eodem illo ipso solerti manu depictum in medio privilegio, vidimus. Is iuvenilem ætatem in studiis artium liberalium, adolescentiam vero in aula Maximiliani II, Imper. aliorumque externorum Principum consumpsit: unde & elegantiam morum, & diversarum linguarum notitiam, & rerum denique experientiam acquisiverat. Reliquos autem suæ adolescentiæ annos, in aulis Augusti atque Stephani Poloniæ Regum transegerat. Cumque ad residentiam in patrimonio ab hoc ultimo supplicaret, inter alia, quibus à tanto tamque prudenti Rege in abitu remuneratus fuit, etiam ligni salutiferi fructulum, symbolum sinceri in Deum cultus, atque in illum tesseram amoris accepit. Ductique in matrimonium lectissima in vrbe Cracov. Virgine, tres ex ea filios, Christophorum, Stanislaum, atque Michaelern, suscepit. Et tandem illa breui elata, sacros de manu Cardinalis Maciejovii honores, Archidiaconiamque Sandecensem, ac Solecensis Parochi titulum acceptum, annis circiter decem & quinque gessit ac rexit. Typographiamque hæreditariam, ita sua cura atque industria exornaverat, ut cum præstantissimis etiam exterorum officinis certare auderet, Polonas vero penitus superaret omnes. Idem libros Ecclesiæ & Patriæ utiles, proprio sumptu, & vel solo publici boni amore, infinitos pæne recudit, necessarios, Marte proprio, nec invita Minerua conscripsit. Quale est *Statutum Latinopolonicum*, in quo omnia Regni iura, omnes libertates, omnesque consuetudines attinges, elegantissima methodo complexus est. Simili forma *Eiusdem* supradicti statuti, atque sui ipsius defensionem. Iubilaum Cracoviae celebratum. Orthographiam Polonicam: & idio-

& idiomate Polonico. Syon infirmatam. Idaam Reipub. Censorem. Rosarium B. M. V. Artem moriendi. De ieiunio atque cibis vetitis. Officia confraternitatum, S. Anna, Compassionis Christi, & Misericordia. In chartophilatio vero suo reliquit imprimenda Archidiaconiam Polonice factam, Thronum Regium, Constitutiones Prouinciales, in aliam quam antea methodum redactas & auctas. Solium Davidis (partem vltimam: nam tres partes antea sermone Latino euulgauerat) Sion infirmatam Latine, nam antea vernacule scripserat. Præterea Concionum Fasciculum, Correcturam Iurium. Orechouij Turcicas & Fidelem subditum Polonice translatum. Comitia Varsouiensia anni 1612. Historiam sui temporis. Caesarum Romanorum vias Polonice scriptas, tum alia minutiora pleraque, in Aede D. Margarete in Noua Sanctecz inter rapsodias suas relictæ. vbi & ipse conditus est Anno M DC XIII. ætatis vero suæ, 63.

IO. IASGROVICII.

Palma lanifusio victria tribuatur ab illis

Qui mandare solent scripta alienæ typo.

Propria namq; typo committit scripta perenni

Hinc typicus vtræ iam prægea p̄ erit.

IACOBVS IANIDLOVIVS.

XCVII.

BOdzentini, oppido Episcopatus Crac. natus, in Philosophicis disciplinis Sebastiano Petricio præceptore vsus, peracri ingenio ad Iuris studia conuerso, arcana scientiæ tanta celeritate complexus est, ut doctoribus suis, in his lo. Foxio Archidiacono Crac. quem studiose diligenterque audiuit, admirationi esset, præsertim cum interioribus litteris tinctus esset non leuiter. Quibus quidem præfidiis ornatus, ad publicam Iurisprudentiæ professionem summa cum laude accessit, & Doctoris insignibus Romæ, quo se ad exploranda clarorum virorum ingenia contulerat, decoratus est. Et Cracouiam deinde reuersus, post solennes aliquot in publico concertationes, apud Micieouium Cardinalem, Petrum Tylicium, & Martinum Szykonium, succedentes sibi Episcopos Cracouenses, ob ingenii doctrinæque præstantiam, non minus gratia, quam & præceptores sui, valuit. Rebusque tractandis admotus scripsit *Processum Iudicarium* ad praxim fori spiritualis in Regno Poloniæ necessarium; tum &

*Magisterij
gradum
anno 1594.
obtinnit.*

alium libellum *De cur. pastorali* confectum, qui lucem nondum aspexit; mors enim interueniens limam omnem abruptit. Editio itaque posthumo Magni illius Socolouii, *De ratione studij*, facta, sub initium anni 1620. vita decessit; conditusque in summa Æde D. Stanislai in arce. Eius obitum non nemo è schola Grammatices huiusmodi versu exornauit.

*Patria Bozantina mihi, decus Itala terra,
Cracia mors: rexi Iura, Lycæa, Sophos.
Octo lustra, noui mæstates dum viuere pergo,
Dissecuit vitam Clotho maligna meam.
Hoc situs in tumulo, patria defunctus, amorem,
Sceptra Academia, reddo, Deoque animam.*

XCVIII.

P E T R V S S C A R G A.

*Sub Decano
Artificum
facultatis
Felice
Sisprecio.*

*Roma An.
1569.*

Artibus & moribus optimis in Acad. Cracou. institutus, Philosophicaque laurea anno ætatis suæ, 19. ornatus, mox se in aulam Io. Tarlonis Archiepiscopi Leopoliensis contulit, & ab illo Præpositi Rothariensis titulo auctus, pastor aliquot annos, compluribus innocentiarum pietatisque editis exemplis, illi Ecclesiæ præfuit; atque breui post Collegio Canonicorum Leopoliensium, simul cum munere Concionatoris Ordinarii adscriptus, perpetuum vitæ tenorem, ab omni vitiorum contagione vacuum atque integrum seruauit. Sed non hic sistendum ratus, totum se diuino cultui mancipans, in numerum Societatis Iesu Patrum recipi curauit, exactoque in studio Theologico in Italia biennio, feliciter in patriam cum aliis Societatis Patribus reuersus est. Et primum Cardinali Radiuillo, postea Regi Stephano, Ecclesiæ sanctus officio, adhæsit, ac multos ex Liouonibus, Lithuanis atque Roxolanis à Schismate & Hæresi, velut postliminio ad Romanam Ecclesiam reuocauit: multa suæ societatis Collegia à pietissimo Rege, Regniq; Dynastis excitari procurauit: multos è Proceribus & Nobilitate Machiauellistica fraude imbutos, ad veram morum regulam, rectamque & Christianam Politiam, suis disertis Concionibus reduxit: multaque demum volumina, tam Romano sermone (ut sunt *De sacramento Eucharistiæ libri tres & de Calvinistarum imposturis articuli XII.*) quam etiam natiuo, in vsum publicum & Ecclesiæ propugnationem erudite admodum conscripsit. Hoc est *Baronij Annales summatim in*

unum volumèn collegit. *Vitas Sanctorum*, per annum, adhibita passim SS. Patrum doctrina. *Sermones de tempore*, *De sanctis*, *De Ecclesia Catholica ritibus*, *ceremoniisque solemnioribus*, & *Sacramentis*. Item libros *Bibliorum Notis ad margines apposis*. *Contra Schisma Græcorum & Roxolanorum*. *De quatuor Nouissimis*, *De militari deuotione*, *Septem Columnas*. *De monte Pietatis*. *De confraternitate Misericordie*. *De vniuersitate Ecclesiæ*. *Apologiam contra Theophilum Orichologum*. *Sermones Comitiales*. *In victorias Ducum exercitus Regni Poloniae*, inque obitus variorum Dynastarum. Quos omnes tractatus, cum patria lingua scripseret, quæ sitis à quopiam, cur non Romana quoque hæc talia ciuitate donasset, cum satis superque facundus esset (eam enim sibi eloquentiam quotannis Ciceronem, Ecclesiæque Latinos Patres assidue legendo comparauerat, ut sæculi sui Sarmaticus Chrysologus audiret) respondit, ut linguam Polonicam eo magis locupletaret, cum iam Latina sit per se satis abundans, & ab aliis peritioribus, post neglectum, instaurata. Et quamuis passim Oricholuius, Cicero Polonicus audiat, & Demosthenes Latinus, plus tamen ille mihi stilo Latino, quam natiuo valuisse semper visus est; in hoc autem Petrum Scargam in tantum excelluisse, ut merito eum cum Fabiano Birconio, Ordinis Prædicatorum Oratore Polonico præstantissimo, Io. Chrysologum appellem: Reuera enim talem sese tota vita præbuit, maxime, cum apud Sereniss. Regem Sigism. III. annis plus quam viginti Concionatoris officio fungeretur, & discordantes inter sese Principes conciliaret: auaros & tenaces ad largiendum in opibus, & excitandum Confraternitates S. Lazari, ac Misericordie, in quibusuis Poloniæ præcipuis ciuitatibus, incitaret: diuinitus reuelationibus ipse multoties consolatus, quo impositos sibi à superioribus labores fortius sustinere posset, pieque & irreprehensibiliter viuendo, non sine magna sanctitatis opinione obierit: senex quidem, & ætate adfecta, qui tamen propter excellentem doctrinam atque virtutem, videbatur omnino mori non debuisse. Anno ætatis suæ 76. à Christo vero incarnato 1612. Conditusque Cracouiæ in noua Beatorum Apostolorum Petri & Pauli Basilica: laudante pro funere Reuerendo P. Fabiano Birconio.

IO. SCROBOVICIÆ

Non ego credo Petra cretum te simplice Petre,
Instaurante hominum Deuotione genus.

Sed

*Sed sua praestantes cecitum quique lapilli.
Immisere tuis lumina pectoribus.
Cor constans Adamas, niueam mentemq; Pyropus
Calcophonos blandum contulit eloquium.
Hinc nostro tantum pra aliis celebraberis orbe
Quanto praestat atro gemma magis silice.*

MICHAELIS GRODZICKI.

*Excipit aure libens Scargam Respublica quando
Officium peragit nominis ille sui.
Christus adest iudex, accusat Scarga, tribunal
Aedes sacra, gemit terra Polona reus.
Post accusatam vultum induit ipse Patroni,
Decretumq; ferant crimina mite rogat.
Sarmata quid metuis tanto sub iudice cause
Scarga accusator, Scarga patronus adest.*

Aliud.

*Fulminat in Lechicis Petrus pater optimus oris
Vt solet exceptum reddere petra sonum.
Diui nos dat Scarga sonos, mandata Tonantis
Sacra Petro vox est, sacraq; petra Petrus*

STANISLAI STOSLAVII.

*Igneae doctiloqui cui vox incognita Scarga est,
Qua post fata manent perlege scripta scies.
Illius e libris surgunt incendia lectis
Vt micat occulto mota fauilla foco.*

XCIX.

SIMON SIMONIDES.

Magni Io. Samosicii Secretarius. Leopoli in Russia natus, puer domi, adolescens in Acad. Crac. melioribus artibus imbutus, primaque Philosophica laurea, vna cum Nicolao Dobrociescio, sub Decano Anzelmo Bodzentinio, ornatus, breui in Italiam, quae felicissima omnia ingenia includit, profectus, bibit e sacris illis pectoribus Clauii, Vitellescii, Moreti, Molinæ aliorumque hianti ore abditæ doctrinæ fontes adeo, vt in patriam reuersus, paucos sibi æquales haberet, neminem autem, qui maiores illo latentium litterarum gazas in pectore

pectore gestaret. Quas ubi primo obtutu Magnus ille Heros in eo reconditas pernouit, statim virum sic adamauit, ut nusquam eum postea à se dimiserit; sed ornatum beneficiis etiam in aula Principis ita promoueret, ut & baltheo equestri, cum aliis virtute illustribus viris, ob egregias animi dotes, ornandum curarit, atque paulo post lauro Poetica à Clemente VIII. Pont. Max. quod solus fere, Magni Lipsii iudicio, sua ætate poetastros, vsque ad inuidiam veteris sæculi, eruditione superarit; idque non in phrasi tantum, aut numeris poeticis, in quibus eum Catullo similem facit, verum etiam in omnis generis scientiarum cognitione. Cuius rei fidem faciunt scripta, varia de re, varioque carminum genere à se conscripta. Ac primum *Nenia in obitum Iacobi Gorsij & Stanislai Socolouij Carmen in imagines Samosiana digesta, Herculem Prodicum. Otionarios in D. Stanislai laudes. Flagellum Liutoris. Castum Iosephum, Ioëlem. Pantezileam. Odas in victoriam, Nuptias, atque Obitum Samosij. Inque victoriam Thoma Samosij Ioannis F. Polonico vero carmine Eclogas XIV. Scripsit & Epigrammata varia, tam Latina quam Polonica, tam Epistolas quoque familiares. Sed quæ omnia nondum sunt vno volumine comprehensa.*

I O. S C R O B C O V I C I I.

Grande virum pectus, quicquid molitur acuti
Latius aut quicquid Musa leporis habet.
Id fecunda ferunt monumenta Simonidis omne
Fontes & cytharas vir tenet iste Deum.

ABRAHAMVS BZOVIVS.

SACRUM hoc, sapientiæ Mystrarum, agmen claudat Abrahamus Bzovius, Dominicanæ familiæ Doctor Theologus; si non maiore, at pari certe doctrinæ gloria exæquans, cuius scripta, tam sublimi scriptiōnis genere scripta, per vniuersum fere Christianum orbem sparsa, quantæ sit vir eruditionis & ingenii manifeste declarant. Ut enim hic omittam Preces deuotas, pie ab eo collectas, & in pulcherrimum ordinem digestas. Panegyricos similiter, cum Diua Czeslohouiensis miraculorum elucidatione de B. V. conscriptos; itemque alios Florida Mariana appellatos. Similiter Monile Gemmeum Flores aureos. Thesaurum laudum sanctis Deipara, aliosue ceteros (Scripsit & Quadragesimales Conciones, Rosarium Polonicæ, & super Saluæ Reginae Orationes XL.) Solus fere Pontifex Romanus, quem sane non absque ingenti

genti labore & industria conscripsit, & Hypomnematum lib. 16. Satis superque testantur, quantum ingenio, quantumque eloquio & suada vir hic inter ceteros polleat. Annalesque Baronii Card. magna eruditione, maiore fide, maximoque omnium commodo, licet non in toto adhuc continuati (dicant quicquid volunt Cauuletius & Heruartus, negare tamen non poterunt, & hunc virum habere genium æternitatis) palam ostendunt, quid in eo sera posteritas mirari & approbare debeat. Ego parco in laudes ipsius, quia ut dicitur, vino vendibili suspensa hædera non est opus, solum modo carmen coronidis loco addo.

NICOLAI ZORAVII.

Cypridis imperfecte membra reliquit Apelles

Hæc sed nullus qui continuaret erat.

Imperfecta Baronius & sua scripta reliquit,

Hæc qui continuat Baronius auctor adest.

Ergo pictorum princeps perit artis Apelles,

Illius cum non vivere posset opus.

Vivunt æst per te dignissima scripta Baron I,

Ordinis ð Bzouski gloria magna tui.

Regi sæculorum immortal.

Soli Deo invisibili.

HONOR ET GLORIA.

CATALOGVS

Illustrium Poloniae Scriptorum.

Plures in hoc Catalogo appa-
rent Scriptores, quam in ipso
opus.

Plures in Polonia viri do-
ctissimi, quam in hoc Cata-
logo.

A

- 1 Abrahamus Bzouius Historiographus.
- 2 Adamus Bursius Orator.
- 3 Adamus Suiniarski Mathematicus.
- 4 Adamus Romerius Rhetor.
- 5 Albertus Oczko Medicus.
- 6 Albertus Serumienski Grammaticus.
- 7 Albertus Nonicampianus Theologus.
- 8 Albertus Nonicampianus Medicus.
- 9 Albertus de Brudzewo Mathematicus.
- 10 Albertus Scebreffinensis Poeta.
- 11 Alexander Guagninus Historicus.
- 12 Andreas Cricius Poeta.
- 13 Andreas Lipski Iuriconsultus.
- 14 Andreas Bochniensis Theologus.
- 15 Andreas Patricius Orator.
- 16 Andreas Gostinius Orator.
- 17 Andreas Schoneus Orator.
- 18 Andreas Vargocius Historicus.
- 19 Andreas Tricifius Poeta.
- 20 Andreas Cochranovius Poeta.
- 21 Andreas Modrenius Politicus.
- 22 Antonius Anapachanie Theologus.

B

- 23 Bartholomaeus Paprocius Historicus.
- 24 Basilius Golinius Orator.
- 25 Bartholomaeus Pramislensis Theologus.
- 26 Benedictus à Cosmin Theologus.
- 27 Benedictus Herbestus Orator.
- 28 Bernardus Vapovius Historicus.
- 29 Bernardus Paxillus Theologus.

- 30 Cyprianus Lonicensis Medicus.
- 31 Clemens Iannicius Poeta.

D

- 32 David Hilchenius Politicus.
- 33 Demetrius Solikouius Poeta.

F

- 34 Fabianus Birconius Orator.
- 35 Felix Herbortus Orator.
- 36 Franciscus Scorina Theologus.
- 37 Fridericus Barisens Theologus.

G

- 38 Gasparus Cichocius Theologus.
- 39 Gabriel Iannicius Medicus.
- 40 Gelysinus Leopoliensis Philosophus.
- 41 Georgius Tyskieuicius Theologus.
- 42 Gregorius Czaradzki Iuriconsultus.
- 43 Gregorius Samboritanus Poeta.
- 44 Gregorius Samoculius Iuriconsultus.

H

- 45 Hieronymus Pouodonius Theologus.
- 46 Christophorus Goncki Poeta.
- 47 Christophorus Varsecianus Orator.

I

- 48 Iacobus Gostinius Theologus.
- 49 Iacobus Vichanicius Theologus.
- 50 Iacobus Scrobisovius Orator.
- 51 Iacobus Polonus Theologus.
- 52 Iacobus Cobilinus Mathematicus.
- 53 Iacobus Prilusius Iuriconsultus.
- 54 Iacobus Slupecius Poeta.
- 55 Iacobus Vuiecius Theologus.
- 56 Iacobus Vagronicius Theologus.

C A T A L O G V S .

- 57 Iacobus Ianidlonius Iuriconsultus. 97.
- 58 Iacobus Gofcius Orator. 17.
- 59 Ioannes Petricus Orator.
- 60 Ioachimus Bielscius Historicus. 80.
- 61 Ioannes Cantius Theologus. 16.
- 62 Ioannes Tarnouius Historicus.
- 63 Ioannes Saracenus Theologus.
- 64 Ioannes Tucholiensis Iuriconsultus.
- 65 Ioannes Vuiccius Medicus.
- 66 Ioannes Vielicius Theologus.
- 67 Ioannes Rybcouicius Orator.
- 68 Ioannes Leopoliensis Theologus. 25.
- 69 Ioannes Glogouiensis Philosophus. 34.
- 70 Ioannes Arundinensis Theologus.
- 71 Ioannes Stobnicensis Philosophus. 32.
- 72 Ioannes Stobnicensis Medicus.
- 73 Ioannes Lascius Iuriconsultus.
- 74 Ioannes Lascius Historicus.
- 75 Ioannes Vrsinus Medicus.
- 76 Ioannes Crasinius Historicus.
- 77 Ioannes Samofcius Polihistor. 14.
- 78 Ioannes C'obucius Orator.
- 79 Ioannes Herbartus Iuriconsultus. 21.
- 80 Ioannes Dlugoffus Historicus. 14.
- 81 Ioannes Coshanouius Poeta.
- 82 Ioannes Cadlubecus Historicus. 34.
- 83 Ioannes Latos Mathematicus. 64.
- 84 Ioannes Brofcus Mathematicus.
- 85 Ioannes Maczinius Grammaticus.
- 86 Ioannes Honterus Grammaticus.
- 87 Ioannes Ianusouius Iuriconsultus. 76.
- 88 Ioannes Dantiscus Poeta.
- 89 Ioannes Lubranscius Iuriconsultus.
- 90 Iosephus Sthrutius Medicus.

L

- 91 **L** Laurentius Saradiensis Rhetor.
- 92 Laurentius Goslicus Politicus.
- 93 Laurentius Ceruinus Rhetor.

- 94 Laurentius Smiescouicius Poeta.
- 95 Leonardus Gorecius Historicus.
- 96 Lucas Gornicius Rhetor. 20.

M

- 97 **M** Artinus Neruicius Theologus. 54.
- 98 Martinus dellkusz Mathematicus. 4.
- 99 Martinus Bielscius Historicus.
- 100 Martinus Smiglecius Theologus. 69.
- 101 Martinus Viasdonius Theologus. 49.
- 102 Martinus Polonus Summist. 13.
- 103 Martinus Cromerus Historicus. 9.
- 104 Martinus Laterna Theologus.
- 105 Martinus Bronieuius Cosmographus. 47.
- 106 Martinus Leopolda Musicus. 50.
- 107 Martinus Pilsnensis Theologus.
- 108 Martinus Bialobrescus Theologus. 10.
- 109 Matthaeus Samotulius Mathematicus.
- 110 Matthaeus Piscoreuius Orator. 24.
- 111 Matthaeus à Costen Theologus.
- 112 Matthias Snogulecius Iuriconsultus.
- 113 Matthias de Michovv Historicus. 42.
- 114 Matthias Strycouius Poeta.
- 115 Matthias Sifinius Poeta.
- 116 Melchior Pudlouius Politicus.
- 117 Michael Vratislauiensis Philosophus. 31.

N

- 118 **N** icolaus Bodzentinius Poeta.
- 119 Nicolaus de Blonie Theologus. 41.
- 120 Nicolaus Coshanouius Poeta.
- 121 Nicolaus Copernicus Mathematicus. 67.
- 122 Nicolaus Polonus Summist.
- 123 Nicolaus Mosciensis Summist. 91.
- 124 Nicolaus Iaskierus Iuriconsultus.
- 125 Nicolaus Dobrociefcus Orator. 99.
- 126 Nicolaus Vilkonicius Theologus.

P

- 127 **P** aulus Scerbicius Iuriconsultus. 22.
- 128 Paulus Stempouius Politicus. 47.

Paulus

C A T A L O G U S.

- 129 Paulus Palczovius Polihistor.
- 130 Paulus Piafecius Theologus.
- 131 Petrus Cochranovius Poeta.
- 132 Petrus Volscius Orator. 7.
- 133 Petrus Lilia Orator. 70.
- 134 Petrus Posnaniensis Medicus.
- 135 Petrus Posnaniensis Theologus. 73.
- 136 Petrus Scarga Theologus. 90.
- 137 Petrus Tomicius Iuriconsultus. 6.

S

- 138 Sebastianus Slescovius Medicus.
- 139 Sebastianus Felftiniensis Musicus.

- 140 Sebastianus Acernus Poeta. 95.
- 141 Sebastianus Foxius Philosophus.
- 142 Sebastianus Petricius Medicus.
- 143 Sebastianus Nucrinus Theologus.
- 144 Severinus Lubomius Theologus.
- 145 Sixtus Leopoliensis Medicus.
- 146 Simon Sirenius Medicus.

- 147 Simon Maricius Orator. 33.

- 148 Simon Halicius Orator.

- 149 Simon Simonides Poeta. 99.

- 150 Simon de Louicz Medicus.

- 151 Stanislaus Hofius Theologus. 1.

- 152 Stanislaus Sauadcius Mathematicus.

- 153 Stanislaus Krzystanovicius Iuriconsul.

- 154 Stanislaus Orechovius Orator. 50.

- 155 Stanislaus Socolovius Theologus. 62.

- 156 Stanislaus Varsenicus Historicus.

- 157 Stanislaus Rescius Orator. 15.

- 158 Stanislaus Grodecius Theologus. 74.

- 159 Stanislaus Grochovius Poeta. 76.

- 160 Stanislaus Sarnicius Historicus. 46.

- 161 Stanislaus Grempsius Orator. 63.

- 162 Stanislaus Illovius Orator. 30.

- 163 Stanislaus Karnkovius Orator. 4.

- 164 Stephanus Micanus Philosophus.

T

- 165 Theodorus Sauadcius Iuriconsultus. 97.

- 166 Thomas Posnaniensis Philosophus.

- 167 Thomas Treierus Historicus. 52.

- 168 Thomas Dresnerus Iuriconsultus. 51.

- 169 Tidemannus Gifius Poeta.

V

- 170 Valentinus Kuchorfcus Theologus. 10.

- 171 Valentinus Posnaniensis Theologus.

- 172 Valentinus Vidavius Theologus. 65.

- 173 Venceslaus Grodecius Geometra.

- 174 Venceslaus Samotulius Musicus. 48.

Z

- 175 Zacharias Barthi Medicus.

F I N I S.

Const. 92 18½

